

35.084
(497.1)
(094.5)

rotić
Kontrola

701

UREDBA

0

NAKNADI PUTNIH I SELIDBENIH TROSKOVA
DRŽAVNIH SLUŽBENIKA GRAĐANSKOG REDA

D.R.Br. 150.000 od 29. novembra 1928. god.

BEOGRAD

Štamparija „Sv. Sava“, M. Sladekovića, Brankova 16, Telefon 249.
1928.

CENA 30.— DIN.

Stanoje M. Protić
Sekretar Glavne Kontrole

нови инвентар бр. 2501
1942 год.
Београд.

UREDBA

0

NAKNADI PUTNIH I SELIDBENIH TROSKOVA
DRŽAVNIH SLUŽBENIKA GRAĐANSKOG REDA

D R.Br. 150 000 od 29. novembra 1928. god.

BEOGRAD
Štamparija „Sv. Sava“, M. Sladekovića, Brankova 16, Telefon 249.
1928.

CENA 30.— DIN.

Dr. br.

38549

O ovom izdanju.

Nova Uredba o naknadi putnih i selidbenih troškova državnim službenicima građ. reda DRBr. 150.000 od 29.-XI.-1928. god. znači jedan napredak prema Uredbi DRBr. 96.000/920. Istom su raspravljena mnoga pitanja koja Uredbom DRBr. 96.000 nisu bila predviđena, već su konkretni slučajevi raspravljani putem analogije i administrativnom praksom Generalne Direkcije Državnog Računovodstva i Glávne Kontrole.

Dnevnice za pojedina zvanja i položaje, koja su razvrstana po novom činovničkom zakonu u kategorije i grupe, ovom novom Uredbom su tačno utvrđene.

Nova Uredba se od stare razlikuje u mnogome kod naknade seobnih troškova. Pvocedura oko sastava i likvidacije seobnih računa mnogo je takša no što je to do sada bilo, jer su sve naknade, na koje državni službenik ima prava prilikom seobe unapred i tačno određene.

Staro sporno pitanje, o naknadi seobnih troškova penzionera, penzionisanih posle 35. god. službe ovom Uredbom je raspravljeno

Isto tako pitanje naknade putnih i seobnih troškova kontraktualnih službenika i dnevnica ovom Uredbom je takođe raspravljeno te je i njima priznato, pravo na putne, a seobne troškove samo kontraktualnim službenicima.

U ovoj knjizi prikazao sam važnije odluke opšte sednice Glávne Kontrole, koje su ili opšteg karaktera ili su istima raspravljani konkretni slučajevi po Uredbi DRBr. 96.000/920. To sam učinio s toga, što su mnogi članovi ove nove Uredbe, uz koji su štampane

odluke Glavne Kontrole, skoro doslovno prenete iz stare Uredbe, te prema tome ove odluke imaju svoju važnost pri raspravi konkretnih slučajeva i po Uredbi DRBr. 150.000 928.

Isto tako prikazao sam i važnija objašnjenja Gen. Direkcije Državnog Računovodstva, jedne od najkompetentnijih državnih ustanova za tumačenje propisa o pravu na naknadu putnih i selidbenih troškova.

Sa kratkim komentarima i objašnjenjima: Generalne Direkcije Državnog Računovodstva i Glavne Kontrole, dakle, nadležnih ustanova za tumačenje i pravilnu primenu propisa Uredbe o naknadi putnih i selidbenih troškova udešena je Uredba DRBr. 150.000 za praktičnu primenu pri sastavu i likvidaciji putnih računa, tako da će rad odgovornih lica: računopolagača i naredbodavaca biti mnogo olakšan. Pored toga, odluke Glavne Kontrole i objašnjenja Generalne Direkcije Državnog Računovodstva, korisno će poslužiti i za likvidaciju putnih i seobnih računa, za putovanja i seobe izvršena za važenja Uredbe DRBr. 96.000 920.

25 decembra 1928. god.
Beograd.

Stanoje M. Protić,
Sekretar Glavne Kontrole.

Na osnovu čl. 51. Zakona o dodacima na skupoću državnih službenika građanskog reda od 28. februara 1922. god. i saglasne odluke Finansijskog odbora Narodne Skupštine od 6. novembra 1928. godine Br. 9. Ministarski Savet donosi ovu

U R E D B U

O NAKNADI PUTNIH I SELIDBENIH TROŠKOVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA GRAĐANSKOG REDA.

Član 1.

Činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda za slučaj službenog putovanja ili kad se premeštaju iz jednog mesta u drugo, pripadaju iz državne kase naknade po odredbama ove Uredbe.

— Slična Odredba nalazi se u čl. 45. Zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda od 30. jula 1923. godine koja glasi:

„Državnim službenicima pripadaju za slučaj službenog putovanja naročite naknade, koje se uređuju specijalnim zakonom.

Za službeno putovanje smatra se i seoba službenika iz mesta u kome bude penzionisan po

navršetku punih godina službe, u mesto gde se kao penzioner naseli.“

— Po čl. 45. Zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda, pitanje o naknadi putnih i seobnih troškova treba urediti zakonom, kao što je učinjeno i za vojna lica, a ne Uredbom. Ovde se uredbodavac koristio ovlašćenjem iz čl. 51. Zakona o dodacima na skupoću od 28. februara 1922. godine i ovo pitanje, kao i do sada, regulisao uredbom, koja će zameniti dosadanju uredbu D.R.Br. 96000/920. sa njenim izmenama i dopunama.

— Naknada putnih i selidbenih troškova isplaćuje se iz kredita predviđenog u budžetu za putne i selidbene troškove.

Naknada troškova pri prekidu putovanja po naredbi i pozivu pretpostavljenih starešina.

I.

*Gledište Ministarstva Finansija DRBr. 60113.
od 16. juna 1928. god.*

Glavnoj Kontroli.

Na osnovi čl. 59. Zakona o Glavnoj Kontroli čast mi je dostaviti račun putnih troškova J. Č. por. pripravnika Sreske Finansijske Uprave u Sremskoj Mitrovici kao i sva odnosna akta, s molbom, da Glavna Kontrola izvoli uzeti u ocenu istaknuto pitanje.

Mišljenja sam, da je viza Mesne Kontrole nepravilna sa ovih razloga:

Iz akta Sreske Finansijske Uprave u Sremskoj Mitrovici Br. 9477. od 27. IX. 1927. godine vidi se, da je podnosilac računa bio pozvan, da se sa službenog puta iz Davoša vrati u Sremsku Mitrovicu radi prisustvovanja pregledu od strane inspektora Oblasne Finansijske Direkcije u Novom Sadu. Podnosilac računa je po ovom naređenju

postupio i za putovanje iz Davoša u Sremsku Mitrovicu i obratno učinio troškove, za koje naknadu traži. Za ocenu prava na naknadu u ovom slučaju merodavno je naređenje pretpostavljenih vlasti koje je podnosilac računa morao izvršiti shodno odredbi čl. 90. Zakona o činovnicima i time bio izložen troškovima, za koje mu po Uredbi DRBr. 96000/920. god. pripada naknada. Podnosilac računa, koji je po naređenju pretpostavljenog starešine izvršio službeno putovanje ne može biti kažnjen gubitkom prava na naknadu učinjenih troškova, pošto se njegovo pravo zasniva na odredbama uvodnog stava, Uredbe DRBr. 96000 1920. god. koja određuje da naknada troškova pripada službeniku kad mu se naredi, da po državnom poslu putuje van mesta stalnog službovanja. Putovanje iz Davoša u Sremsku Mitrovicu i obratno odgovara ovim zakonskim uslovima, te podnosiocu računa pripada pravo na naknadu troškova, koje mu je Mesna Kontrola u Vukovaru osporila.

Zastupa Mjnistra Finansija,
Ministar Trgovine i Industrije
Dr. Mehmed Spaho, s. r.

II.

*Odluka opšte sednice Glavne Kontrole od 13. VII.
1928. god. Br. 68253.*

Ministarstvu Finansija

Generalnoj Direkciji Drž. Računovodstva.

Glavna Kontrola razmotrila je račun putnih troškova J. Č. pores. pripravnika Sreske Finansijske Uprave u Sr. Mitrovici za izvršeno službeno putovanje prilikom naplate poreza, i vizu Mesne Kontrole na ovome računu, — pa je našla, da je Mesna Kontrola nepravilno postupila, što podnosiocu računa nije priznala naknadu za povraćaj iz Davoša u Sr. Mitrovicu i odlazak iz Sr. Mitrovice u Davoš, jer se iz priloženog uverenja Sr.

Finan. Uprave u Sr. Mitrovici FUBr. 9477/28 vidi, da je on bio pozvan naredbom pretpostavljene mu vlasti da prisustvuje pregledu kasa, što je morao da izvrši — čl. 90. Zakona o činovnicima i ostalim drž. službenicima građanskog reda.

— Član 90 Zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda glasi:

Službenik je dužan da izvršuje naredbe svojih starešina, ako su izdane u granicama zakona.

Kad službeni interes zahteva, mora službenik, na poziv svoga starešine, vršiti i one službene poslove koji ne pripadaju opsegu njegovog rada.

Ako službenik nađe da je izdata mu naredba nezakonita, ima pravo na nju učiniti primedbe. U takvom slučaju smeće zadržati naredbu od izvršenja, ako stvar nebi bila hitna. Pri ponovljenoj naredbi posle učinjenih primedaba, dužan je službenik dobijenu pismenu naredbu bez odlaganja izvršiti. Samo ono što krivični zakon zabranjuje i kazni neće niži službenik nikad smeti učiniti na zapovest starijega, i dužan je javiti svojoj višoj vlasti o tako primljenoj naredbi.

Član 2.

Službeno putovanje po ovoj Uredbi je putovanje, koje državni službenik radi obavljanja službenih poslova izvrši van mesta svog stalnog službovanja, ako je cilj putovanja udaljen više od dva kilometara od granice reona mesta njegovog stalnog službovanja, a po naređenju nadležnog starešine.

Pod reonom u zmyslu ove Uredbe ima se smatrati granica naseljenja dotičnog mesta u pravcu putovanja. U slučaju spora o granici reona odlučiće opštinska vlast (ured, sud).

Kao službeno putovanje smatra se i putovanje duže od dva kilometara radi preseljenja u

ново место службовања, ако је премештај по потреби службе.

— По čl. 2. ove Uredbe za službeno putovanje smatra se ono putovanje:

1) Koje je izvršio državni službenik, radi obavljanja izvesnih službenih poslova;

2) da je to putovanje izvan mesta stalnog službovanja dotičnog činovnika;

3) da je cilj — mesto — putovanja udaljeno više od 2 kilometra od granice reona mesta njegovog stalnog službovanja i

4) da za putovanje postoji naređenje nadležnog starešine.

Prema ovome nije službeno putovanje ako bi se kakav službeni posao imao obaviti na mestu koje je od granice reona mesta stalnog službovanja udaljeno 2 ili manje od 2 kilometara, te prema tome za ovakav posao ne pripada nikakva naknada po ovoj Uredbi.

Isto tako za službeno putovanje ne može se smatrati ni ono putovanje koje je obavljeno bez naređenja nadležnog starešine. Naređenje za putovanje mora predhoditi putovanju. U naredbi za putovanje mora se označiti i kredit na teret koje će se partije budžeta putovanje obaviti, pošto se naknade za putovanje mogu po šl. 4. Fin. Zakona za 1928/29 godinu plaćati samo na teret kredita predviđenog za putne i selidbene troškove.

Dalje po ovoj Uredbi je službeno putovanje samo ono koje izvrše državni službenici, a ne i privatna lica. Međutim često se dešava da Državna Uprava i privatna lica upotrebi za kakav službeni posao, za koji im po čl. 47. ove Uredbe određuje specijalne naknade. Dakle za privatna lica, uzeta u službu dešave da obave kakav posao, ne važe propiži ove Uredbe o naknadi putnih troškova.

Vidi čl 9, 18, 43 i 46 ove Uredbe.

Priznavanje kilometraže do Salaša u Vojvodini.

I

*Gledište Ministarstva Finansija DRBr. 129590
od 20. septembra 1928 god.*

Glavnoj Kontroli

Od Oblasne Finansijske Direkcije u Novom Sadu primljen je telegram ODBr. 71918/28 god. sledeće sadržine.

„U celoj Vojvodini vrši se permamenta i naj-intenzivnija eksekutivna naplata poreza pa od tri računospitača ovdašnje Mesne Kontrole dvojica osporavaju i brišu kilometražu poreznicima za egzekuciju po salašima, a treći računospitač istu priznaje i daje Stop Molim za najhitniju intervenciju kod Glavne Kontrole da se ovdašnjoj Mesnoj Kontroli odmah naredi jednoobrazan postupak prilikom viziranja putnih računa poreznika i da se principijelno reši pripadanje kilometraže po salašima jer ovakvo podeljenja mišljenja organa najvišeg računskog suda u zemlji provocira strasne posledice i nanosi ogromnu štetu državnoj kasi, pošto se gotovo kod svih ovdašnjih porezovnika predmeti za plenidbu nalaze po salašima koji su od sedišta udaljeni do petnaest, dvadeset pa i više kilometara stop Poreznici uskraćuju vršenje ovrhe po salašima dok im se ne garantuje pripadanje kilometraže s toga molim smatrati ovaj predmet izvanredno hitnim jer je sada za eksekuciju najpovoljnije vreme.“

Povodom ovog telegrama a na osnovi čl. 26. tač. 12. zakon o Glavnoj Kontroli, čast mi je umoliti Glavnu Kontrolu, da istaknuto pitanje uzme u ocenu i donose potrebnu odluku.

Nalazim, da službenicima izaslatim u gore navedenu svrhu, treba priznati pravo na kilometražu do salaša i natrag bez obzira na fakat, što su ovi salaši u granicama upravne opštine. Ovo sa razloga što na teritoriji *Vojvodine* gde su

upravne opštine drukčije organizovane nego u Srbiji, kao mesto stalnog službovanja treba smatrati ne granicu opštine, već teritoriju varoši, varošice ili sela, u kome je sedište opštinske vlasti pošto se prema principima Mađarskog zakonodavstva, po kome su regulisane i isplaćivane naknade putnih troškova na teritoriji Hrvatske i Slavonije i Banata, Bačke i Baranje „pod mestom stalnog službovanja razume se ne atar političke opštine već cela teritorija onog grada, trgovišta ili sela, u kojem se dotični ured nalazi“ (§ 11. Banske naredbe Br. 2977) pr. iz 1009. god. sa docnijim izmenama i dopunama iz 1910, 1911. i 1913. god. Kako Uredbom DRBr. 96.000/20. g. nije preciziran pojam mesta stalnog službovanja i kako po odredbi njene tač. 45. ostuju na snazi svi propisi zakona i uredaba o naknadi putnih troškova, koji sa njom nisu u suprotnosti, to se mora uzeti, da se mesto stalnog službovanja na teritoriji Banata, Bačke i Baranje ima odrediti prema propisima Mađarskog zakonodavstva, koje je u pogledu naknade putnih troškova važno pre donošenja Uredbe DRBr. 96000 20. g. t. j. za mesto stalnog službovanja ima se uzeti teritorija grada ili sela, gde se službeni posao obavlja a ne granica političke opštine. S obzirom na to imala bi se priznati kilometraža za izlaske do salaša radi eksekutivne naplate poreze u svima slučajevima, gde ovi salaši leže van teritorije sela i ako u granicama političke opštine, jer su ove granice često puta vrlo široke tako da službenici od zgrade opštinskih poglavarstva do salaša moraju prewalkiti put od nekoliko desetina kilometara, te su za lični prevoz, kad im nisu besplatno stavljena na raspoloženje opštinska prevozna sredstva, izloženi izvesnim izdacima koje im država treba da naknadi u vidu kilometraže shodno tač. 6. i 7. Uredbe DRBr. 96.000/20 god.

Istovremeno čast mi je umoliti Glavnu Kontrolu za hitnu odluku i izveštaj po ovom pitanju

kako bi se Oblasnoj Finansijskoj Direkciji u Novom Sadu dostavila potrebna uputstva i iskoristilo pogodno vreme za naplatu poreza.

Ministar Finansija,
Dr. N. Subotić, s. r.

II.

Odluka opšte sednice Glave Kontrole.

Ministarstvu Finansija

Generalnoj Direkciji Državnog Računovodstva.

Glavna kontrola razmotrila je predstavku Gospodina Ministra Finansija DRBr. 129590 od 20. septembra 1928. god. kojom traži saglasnost sa predlogom: da se prilikom priznavanja naknade putnih troškova poreznicima za izlaske do salaša radi egzekutivne naplate poreza uzima za mesto slalnog službovanja teritorija grada ili sela gde se službeni posao obavila, a ne granica političke opštine, i da im se za takva putovanja prizna kilometraža u svima slučajevima gde ovi salaši leže van teritorije sela i ako su u granicama političke opštine — pa je našla: da se u smislu čl. 7. Uredbe DRBr. 96000/920. kilometraža prizna od mesta iz koga službenik polazi do mesta u koje dolazi, a po II. stavu čl. 173. propisnika o pristojbi pripadajući državnim nameštenicima prigodom službenih izaslanja, polaznja je tačka ono mesto iz kojeg činovnik polazi na put, odnosno kamo natrag prispe — dakle prostorija ureda ili stan činovnika, paje logično da je dolazna tačka ono mesto, ured, gde ima izaslani činovnik neki posao obaviti.

Po čl. 3. zakona o dnevnicima, podvoznini i sedljbini državnih činovnika od 1892. god. pod „mestom zvaničnog kruga“ ima se podrazumeti atar opštine u kojoj se nalazi nadležstvo, stanica ili uprava pri kojoj je činovnik na rad određen.

Po čl. 11. Banske naredbe Br. 2977/pr. od 1909. god. pod mestom stalnog službovanja razume se

cela teritorija onog grada, trgovišta ili sela u kojem se dotični ured nalazi.

Sa ovih razloga Glavna Kontrola ne može se saglasiti sa predlogom Gospodina Ministra Finansija. Ali ako Gospodin Ministar Finansija nalazi, da je Uredba nepotpuna, i da službenicima državnim treba da da naknada za putovanja izvršena u ovakvim mestima, onda ne ostaje drugi način, do taj: da se Uredba DRBr. 96000/20 u tom smislu dopuni ili da se u novu Uredbu o ovoj materiji unesu potrebne odredbe.

O prednjem Glavnoj Kontroli je čast izvestiti Ministarstvo.

Iz opšte sednice Glavne Kontrole od 9. oktobra 1928. god. Br. 95859.

Član 3.

Svaki državni službenik dužan je prilikom službenog putovanja upotrebiti najkraći put odnosno najkraću i najjeftiniju vezu.

Izuzetak od ovog dozvoliće se samo u slučaju kad to zahteva neposredno interes državne službe ili kad bi saobraćaj na takvom putu bio prekinut.

Ovakve izuzetke u svakom konkretnom slučaju cene starešine centralnog nadležstva.

— Čl. 3. ove Uredbe, za upotrebu najkraćeg puta odnosno najjeftinije veze, treba razumeti tako: da je državni službenik dužan prvenstveno i samo putovati i upotrebiti prevozna srestva kao što su parobrod i železnica. Samo u nedostatku ovih prevoznih srestava, službenik može upotrebiti svaka druga u kom slučaju ima pravo samo na kilometražu i to po najkraćem putu, kao najjeftinijem po državnu kasu.

Izuzetno pak, državni službenik može upotrebiti i duži put i skuplju vezu, kad to zahteva državna potreba, i hitnost kakvog službenog posla,

kao i kad je saobraćaj na kakvom kraćem putu prekinut, pa služba ne bi trpela odlaganje.

Upotrebu dužih puteva i skupljih veza ceni onaj starešina nadležstva koji je i naredio službeno putovanje. Odobrenje za upotrebu ovih puteva može nadležni starešina dati i po izvršenom putovanju.

Vidi čl. 7, 8, 9 i 10 ove uredbe

A. Naknade troškova za službena putovanja u granicama Kraljevine.

1. Dnevnice

Član 4.

Dnevnica za službena putovanja na teritoriji Kraljevine Srba Hrvata i Slovenaca isplaćuje se po ovoj tablici:

Red. Broj	Vrste službenika	
1	Ministri i Državni Podsekretari	250
2	Činovnici I kategorije 1., 2. i 3. grupe	160
3	Činovnici I kategorije 4. grupe	140
4	Činovnici I kategorije 5. i 6. grupe " II " 1. i 2. "	110
5	Činovnici I kategorije 7., 8. i 9. grupe " II " 3. i 4. " " III " 1 i 2. "	90
6	Činovnici II kategorije 5. grupe " III " 3. i 4. grupe	75
7	Zvaničnici	60
8	Služitelji	50

Vidi čl. 5, 7, 15, 16, 20 i 23 ove Uredbe.

Povećane dnevnice državnih službenika za službena putovanja, ne podležu naplati službeničkog poreza.

Objašnjenje Generalne Direkcije Poreza br. 93748 od 29-VII-1928 god.

„Povodom nastalog pitanja, da li se povišene dnevnicе za putne troškove imaju porezivati službeničkim porezom, čast nam je saopštiti Vam, da se povećane putne dnevnicе, bez obzira da li se primaju po uredbi za putne troškove ili po specijalnim rešenjima, imaju smatrati oneroznim prinalležnostima, i prema tome ne podležu službeničkom porezu“.

Član 5.

Vreme za dnevnicu računa se:

a) od časa polaska, pa do časa povratka. Za svaka puna 24 časa računa se cela dnevnicа;

b) ako je ostatak veći od 12 (dvanaest) časova, ili, ako je celo putovanje trajalo više od 12 a ispod 24 časa, računa se cela dnevnicа;

v) ako ostatak iznosi do 12 časova ili, ako je celo putovanje trajalo do 12 časova, ali najmanje 6 časova, računa se polovina dnevnice; *ako je celo putovanje trajalo samo 6 ili manje časova, ne priznaje se nikakva dnevnicа;*

g) kad se u račun ne stavi čas polaska i povratka, onda se u pogledu dnevnice, vreme probavljeno na putu na dan polaska i na dan dolaska računa skupa u jedan dan.

Kod putovanje železnicom ili parobrodom čas polaska i dolaska smatra se pola časa pre polaska odnosno pola časa po dolasku voza ili parobroda.

— Pošto se po st. I. tač. a. ovoga člana vreme za dnevnicu računa od časa polaska pa do časa

povratka, a po tač. g. kad se u računu ne stavi čas polaska i čas povratka, vreme probavljeno na putu na dan polaska i na dan povratka računa svega u jedan dan, *to treba uvek u putnom računu naznačiti tačno čas kada je službenik na put pošao, kao i čas kad se je s puta vratio.*

Kod putovanja železnicom ili parobrodom kod kojih je prevoznih sredstava utvrđen red polaska i dolaska, u mesto časa polaska i povratka, može se naznačiti samo broj voza ili parobroda kojim se je putovalo, ili čas polaska odnosno povratka voza ili parobroda, pošto se u ovom slučaju vreme za dnevnicu računa pola časa pre polaska odnosno pola časa po dolasku voza ili parobroda.

Obračunavanje dnevnica po odluci Glavne Kontrole od 11 decembra 1925. god. Br. 71767.

„Na pitanje jedne Mesne Kontrole kako se pri službenom putovanju ima računati dnevnicu po Uredbi DRBr. 96.000/920 da li od časa polaska iz stana ili od časa polaska voza i obratno pri povratku, Glavna Kontrola uzela je u ocenu to pitanje pa je našla: da dnevnicu za sva službena putovanja u smislu Uredbe DRBr. 96.000/920 god. pripadaju od časa polaska iz stana i obratno pri povratku do dolaska u stan, pošto se tako priznaje i naknada na ime fijkakerine.“

— Pošto je poslednjim stavom čl. 5. ove Uredbe za putovanja železnicom ili parobrodom čas polaska i povratka preciziran, to bi se gornja odluka Glavne Kontrole mogla primeniti samo za službena putovanja i seobu koja se ne vrše železnicom ili parobrodom već drugim prevoznim sredstvima.

Vidi čl. 4., 6. i 23. ove Uredbe i čl. 5. Uredbe DRBr. 96.000/920 god.

Član 6.

Lična dnevnicu isplaćuje se u punom iznosu (puna dnevnicu), za sve vreme službenog puto-

vanja samo onda, kad se službenik kreće iz jednog mesta u drugo, ne baveći se u jednom mestu nikad više od 15 dana. Inače, za daljih 15 dana u istome mestu pripada mu dnevnicu umanjena za 25%, a za sve ostalo vreme službenog rada takođe u istome mestu dnevnicu umanjena za 50%.

Za službena putovanja van mesta stalnog službovanja, a u granicama istog političkog-upravnog sreza, pripada službeniku samo polovina pune dnevnice.

Izuzetno za tehničke činovnike kad su na terenskom radu van mesta stalnog službovanja umanjuje se puna dnevnicu za 30% bez obzira na trajanje terenskog rada. Kad i dokle se ima smatrati rad terenskim utvrdiće svaki odnosni Ministar Pravilnikom u sporazumu sa Ministrom Finansija.

— Dnevnicu u punom iznosu predviđena tablicom u čl. 4. ove Uredbe, pripada službeniku samo onda ako se na službenom putovanju ne bavi više od 15 dana u jednom mestu. U slučaju da se u jednom mestu bavi 30 dana, onda za drugih 15 dana dnevnicu predviđena u čl. 4. smanjuje se sa 25%, a ako bi se službenik bavio više od 30 dana na službenom putovanju takođe u jednom mestu onda bi mu se dnevnicu za sve vreme preko 30 dana smanjila sa 50%. Tako n. pr. službenicima iz red. br. 4. tab. iz čl. 4. koji bi se u jednom mestu bavili na službenom putovanju 40 dana, dnevnicu bi im se za prvih 15 dana računala u iznosu od 110.— za daljih 15 dana u iznosu Din. 82.50 a za ostalih 15 dana po 55.— Dinara dnevno.

Ali kad se službenik na službenom putovanju kreće iz mesta u mesto, tako da u jednom mestu ne ostane nikad više od 15 dana, onda dnevnicu

predviđena tablicom u čl. 4. ove Uredbe isplaćuje se u punom iznosu.

II. Poputnine kolima, železnicom i lađom za službena putovanja.

Član 7.

Državnim službenicima, kada za vreme službenog putovanja ne mogu putovati lađom ili železnicom usled nedostatka ovih prevoznih sredstava, pripada naknada troškova po kilometru.

Službenicima pod 1, 2, 3, 4, 5 i 6 tablice u čl. 4. pripada po 4.— dinara a ostalim po 3.— dinara od jednog kilometra.

— Svima državnim službenicima I, II i III kategorije bez obzira na grupu pripada kilometraža po 4.— din. od jednog kilometra.

Zvaničnicima i služiteljima po 3.— din. od jednog kilometra.

U nedostatku željeznice ili parobroda državni službenik ne mora upotrebiti druga državna ili samoupravna prevozna sredstva, koja stalno ili povremeno vrše saobraćaj na izvesnim odstojanjima, već im stoji na volju koja će prevozna sredstva upotrebiti, ali u tom slučaju imaju pravo samo na kilometražu. U slučaju da upotrebe i takva prevozna sredstva kao što su: kola (auto), konji i tome slično, a svojina su državna ili samoupravna onda će im se naknaditi faktički plaćena cena, pošto ova prevozna sredstva voze po utvrđenoj tarifi.

Vidi čl. 4., 8., 9.—10. i 25. ove Uredbe.

Odluka opšte sednice Glavne Kontrolle od 19. novembra 1926. god. Br. 12932.

Gospodin Ministar Unutrašnjih Dela aktom R.Br. 2200 od 15. februara 1926. god. dostavio je Glavnoj Kontroli račun putnog troška pogla-

vara sreza K. učinjenog po službenoj dužnosti od K. do C. i obratno, zajedno sa primedbom Mesne Kontrole u P.: da podnosiocu računa ne pripada naknada kilometraže za ovo putovanje već samo iznos automobilske karte između ova mesta, pošto između istih postoji saobraćaj državnim automobilima i molio da se podnosiocu računa prizna naknada kilometraže za ovo putovanje, jer u vremenu izvršenja ovog putovanja nisu saobraćali državni automobili između K. i C.

Glavna Kontrola na svojoj opštoj sednici uzela je u ocenu pitanje ove sporne vize pa je našla: da je primedba Mesne Kontrole nepravilna, jer podnosiocu računa pripada naknada kilometraže za ovo službeno putovanje, pošto je utvrđeno, da u vremenu kad je on izvršio ovo putovanje nisu saobraćali državni automobili a da je on baš tih dana morao preduzeti ovo putovanje.

Na putu Bitolj—Kičevo i Bitolj—Ohrid priznaje se državnim službenicima kilometraža.

Odluka opšte sednice Glavne Kontrole od 28. II. 1928. god. Br. 9014.

Po aktu Gospodina Ministra Poljoprivrede i Voda D.V.Br. 107. od 4. januara 1928. godine Glavna Kontrola uzela je u ocenu, pokrenuto pitanja u predstavi Hidrotehničkog Odeljka u Bitolju Br. 1730/27. o naknadi podvoznih troškova državnih službenika za službena putovanja Bitolj—Kičevo i obratno i Bitolj—Ohrid i obratno, pa je odlučila, da državnim službenicima pripada za izvršena službena putovanja na putu Bitolj—Kičevo i obratno i Bitolj—Ohrid i obratno kilometraža, pošto između ovih mesta ne postoji direktni železnički saobraćaj a ne naknada za podvoz železnicom zaobilaznim železničkim putem Bitolj—Gradsko—Skoplje—Kičevo odn. Ohrid i obratno,

**Priznavanje kilometraže na putu Strumica—
Veles preko Štipa za hitna putovanja.**

I.

*Gledište Ministarstva Finansija — D.R.Br. 34239
od 12.-VI.-1928. god.*

Na osnovu čl. 59. zakona o Glavnoj Kontroli čast mi je dostaviti račun za naknadu putnih troškova g. J. V. inspektora Uprave Državnih Monopola sa svima odnosnim aktima s molbom, da Glavna Kontrola izvoli istaknuti spor uzeti u ocenu i doneti svoju odluku.

Nalazim da su razlozi, izloženi u aktu Mesne Kontrole pri Upravi Državnih Monopola od 6. marta 1928. godine RMBr. 11102/28. neumesni i na zakonu neosnovani. Podnosilac računa ima pravo na kilometražu za putovanje od Strumice preko Štipa do Velesa sa razloga, što je ovo putovanje izvršio prema naređenju Upravnika Državnih Monopola što se vidi iz akta KFMBr. 11682 od 14. maja 1927. godine. Pogrešno je gledište Mesne Kontrole, da odluka KFMBr. 11682 od 14. maja 1927. god. nema oslonca u Uredbi DRBr. 96000 20. god. Po tač. 45. Uredbe DRBr. 96000 1920. god. ostali su na snazi svi propisi ranijih zakona, koji nisu sa njom u suprotnosti. Prema tome i po stupanju na snagu Uredbe DRBr. 96000/20. god. ostao je na snazi propis čl. 20. zakona o dnevnicima, podvoznini i selidbini činovnika od 19. februara 1892. god. jer on nije u suprotnosti sa Uredbom DRBr. 96000/20. god. Kako pak odluka KFMBr. 11682/27. god. ima oslonca u propisu čl. 20. zakona o dnevnicima, podvoznini i selidbini od 19. februara 1892. god. to je onda, prema, rečenom, zasnovana i na Uredbi DRBr. 96000/20 god. te g. V. može polagati pravo na kilometražu od Strumice do Velesa.

Nije tačno gledište Mesne Kontrole „da se za svako putovanje u opšte može da izvede hitnost.“ Službena putovanja se naređuju prema prirodi i

potrebi službenoga posla. Za izdato naređenje odgovoran je starešina disciplinski i materijalno.

Na starešini leži dužnost, da izuzetno naređuje samo ona putovanja, koja se prema prirodi i potrebi službenoga posla neophodno potrebna i neodložna. Sa ovom dužnošću skopčana je i njegova odgovornost. Službenik se ne može kazniti gubitkom prava na naknadu troškova za ovakva putovanja, pošto lh je on shodno čl. 90. zakona o činovnicima morao izvršiti.

Što se tiče prigovora g. V. u pogledu vize Mesne Kontrole za naknadu vozne karte na pruzi Skoplje—Tetovo i Gradsko—Bitolj nalazim da je postupak Mesne Kontrole pravilan s obzirom na odluku Glavne Kontrole od 2. februara 1926. god.

II.

Odluka opšte sednice Glavne Kontrole.

Ministarstvu Finansija

Centralna Direkcija Državnog Računovodstva

Glavna Kontrola razmotrila je račun putnih troškova g. J. V. inspektora Uprave Državnih Monopola, za izvršeno službeno putovanje po rešenju Uprave Državnih Monopola KFMBr. 4278 od 19. februara 1928. godine i vizu Mesne Kontrole na ovome računu, — pa je našla, da je postupak Mesne Kontrole po ovom računu nepravilan u toliko, što podnosiocu računa nije priznala kilometpažu za put Strumica—Veles preko Štipa već naknadu za podvoz železnicom, jer je imenovani dobio naređenje od Upravnika Monopolske Uprave da posao izvrši pa je zbog hitnosti poslova upotrebio za putovanje automobil i ovaj mu izdatak priznao Upravnik Državnih Monopola kao nadležni naredbodavac.

U vezi akta DRBr. 2439/28. god. Glavnoj Kontroli čast je dostaviti Ministarstvu prednju svoju odluku radi znanja s tim, da je račun upu-

Uredba

ćen Mesnoj Kontroli pri Upravi Državnih Monopola na ponovan pregled i vizu.

Iz opšte sednice Glavne Kontrole od 13. jula 1928. godine. Br. 67250.

Između Odžaka i Parabuća kao i između Odžaka i Filipova priznaje se naknada za podvoz železnicom a ne kilometraža.

Odluka opšte sednice Glavne Kontrole od 9. oktobra 1928. god. Br. 68233.

Glavna Kontrola razmotrila je račune putnih troškova L. S. poreskog pripravnika sreske finansijske uprave u Odžacima, za izvršena službena putovanja pod Br. 8193/27, 8449 27, 7293/27, 7294/27 i 8194/27 kao i vizu Mesne Kontrole pri Okružnoj Finansijskoj Upravi u Somboru na ovim računima, — pa je našla: da je postupak Mesne Kontrole nepravilan u toliko, što podnosiocu računa nije priznala naknadu za podvoz železnicom između Odžaka i Parabuća k.o i Odžaka i Filipova, pošto između tih mesta postoji redovni železnički saobraćaj, kao i fijkakerinu u tim mestima, ako ima privatnih podvoznih sredstava.

Stoga se viza Mesne Kontrole na ovim računima ima poništiti i izvršiti nov pregled u smislu ovih primedaba.

Član 3.

Odstojanje u kilometrima računa se po najkraćem upotrebljivom putu. Odstojanje koje se ima preći za 24 časa, ceniće se prema mesnim prilikama i godišnjem dobu.

Za odstojanje i neupotrebljivost puta merodavna su: uverenja građevinskih sekcija, građevinskih direkcija i Ministarstva Građevina — kilometrične karte i satopokazatelji (državna izdanja).

Kontrolni organi dužni su pribaviti daljinare i kilometrične karte.

Razlomci ispod jednog kilometra neće se isplaćivati.

Kad ima više odstojanja po jednom podnetom računu, sabraće se sva odstojanja i od ukupnog zbira plaćaće se samo celi kilometri.

— Odstojanje u kilometrima računaće se po najkraćem upotrebljivom putu. Primeni prvoga stava ima mesta samo onda kada se ne mogu upotrebiti: železnica i parobrod.

Neupotrebljivost puta i odstojanje u kilometrima dokazuje se: uverenjima građevinskih vlasti imenovanih u ovom članu, koja se moraju priložiti uz putni račun. Prema tome nije dovoljna samo overa građevinskih vlasti, na računu putnih troškova, kojom se potvrđuje tačnost u računu upisate kilometraže.

U prilog ovog našeg tvrđenja vredno je citirati akt Generalne Direkcije Državnog Računovodstva DRBr. 94290 od 5-VII-1922 godine koji glasi:

Na pitanje Monopolske Uprave: *da li je dovoljna samo overa građevinske sekcije na računu putnih troškova državnih službenika, kojom se potvrđuje tačnost u računu upisate kilometraže, ili je potrebno uz isti priložiti formalno uverenje o kilometraži, koje su obavezne izdavati građevinske sekcije, shodno tač. 7. Uredbe DRBr. 96000/920 god. Generalna Direkcija Državnog Računovodstva, aktom svojim od 5-VII-1922 god. DRBr. 94290 dostavila je sledeće:*

„Nalazeći, pa su prema tač. 7. Uredbe DRBr. 96000/20 god. Građevinske Direkcije i Sekcije obavezne izdavati formalna uverenja o kilometraži i da nisu u tome dovoljne samo overe na računima putnih troškova, ova je Direkcija po zahtevu te Uprave RMBR. 21159 od 26-V-1922 go-

dine svojim aktom DRBr. 75288 od 12-VI-1922 godine umolila Ministarstvo Građevina da ono o tome izda potrebno naređenje dotičnim svojim područnim nadležnostima. Učinivši po ovom zahtevu Min. Građevina, pismom svojim Br. 15426 od 30. juna ove godine, izvestilo je ovu Direkciju, da je pod Br 14653 od 29-VI-1922 godine izdalo naredbu svima Građevinskim Direkcijama i Sekcijama, da od sada svakom službeniku za službena putovanja izdaju formalna uverenja o odstojanju — *od mesta do mesta putovanja, koja se uverenja imaju uz račune kao dokaz podnositi.*

Vidi čl. 7, 9, 10, 25 i 35 ove Uredbe.

Član 9.

Kilometraža se neće plaćati i za ona putovanja, koja se po prirodi posla moraju pešice činiti kao: putovanja radi premeravanja, eksproprijacije (uopšte terenski radovi) i t. d.

Oni će imati pravo na kilometražu od reona mesta (čl. 2.) svog stalnog službovanja do mesta koje služi kao centar prostora na kome sa terenski radovi vrše. Promena ovog centra u cilju produženja radova na drugoj prostoriji takođe provlači pravo na kilometražu do istog centra.

Vidi čl. 2, 7, 8 i 10 ove Uredbe.

Odluka opšte sednice Glavne Kontrole od 14. septembra 1928 god. Br. 86690.

Glavna Kontrola razmotrila je priloženi račun putnih troškova A. M., podšumara i šefa Šumske Uprave u Kumanovu, za izvršeno službeno putovanje radi žigosanja gore, kao i vizu Mesne Kontrole na ovome računu, pa je našla: da je Mesna Kontrola pravilno postupila što podnosiocu računa nije priznala kilometražu za rastojanje od granice

šume pa za ceo put pređen u šumi, jer se taj put po čl. 8. uredbe DRBr. 96000,20 smatra za terenski rad, za koji se kilometraža ne plaća.

Sa izloženog Glavna Kontrola odobrava postupak Mesne Kontrole kao pravilan i na zakonu osnovan, o čemu je čast izvestiti Ministarstvo uz povraćaj celog predmeta.

Naknada za prekid putovanja, fijakerinu i kilometražu na terenu.

Odluka opšte sednice Glavne Kontrole.

Glavna Kontrola razmotrila je priloženi račun putnih troškova N. B., v. hidrotehničara sres. hidrotehn. odeljka u Brodu n/S za službeno putovanje izvršeno po naređenju Obl. Hidroteh. Odeljka u Oseku Br. 941/28, kao i vizu Mesne Kontrole na ovome računu, — pa je našla, da je Mesna Kontrola pravilno postupila što mu nije priznala fijakerinu u Nov. Kapeli (red. br. 6. ov. rač.) jer mu je od Kapele do Lužana priznata kilometraža. Isto tako pravilno je postupila Mesna Kontrola što mu nije priznala naknadu za odlazak i povratak u Brod, pošto u rešenju sreskog hidroteh. odeljka u Slav. Brodu Br. 716/28 god. ne postoji rešenje o ovom putovanju. Isto tako pravilno je postupila Mesna Kontrola što mu je fijakerinu priznala po tarifi, a ne po aktu Br. 7700 28, jer nije bilo priloženo računu. Pravilno je postupila Mesna Kontrola što mu nije priznala kilometražu, jer se iz rešenja Br. 716/28 god. vidi da je ceo put po reci Orljavi terensko snimanje, pa se ima smatrati da je u ovom slučaju terenski rad, jer se iz priložene skice vidi da je Lužane pored reke Orljave, te nije slučaj da se prede izvesno rastojanje od prenočišta do početka rada već početak rada je od samog Lužana.

Sa izloženog Glavna Kontrola odobrava postupak Mesne Kontrole kao na zakonu osnovan.

Iz opšte sednice Glavne Kontrole od 27. avgusta 1928. godine Br. 71280.

Član 10.

Kilometraža ne pripada¹⁾ kad se upotrebe državna ili samoupravna prevozna sredstva: kola, konji i prevozna sredstva na vodi. Ali, kad se za napred pomenuta sredstva plati vozarina, za račun države ili samoupravnog tela, ima se plaćena²⁾ suma naknaditi službeniku.

¹⁾ pošto je ista naknada za učinjene troškove za prevoz od mesta do mesta.

²⁾ i to u onolikom iznosu koliko je od službenika naplaćeno, a ne kilometraža po čl. 7 ove Uredbe, pošto i državna i samoupravna prevozna sredstva, prevoz putnika i stvari vrše po unapred utvrđenoj tarifi.

Vidi čl. 7., 8. i 9. ove Uredbe.

Odluka opšte sednice Glavne Kontrole o priznavanju naknade za podvoz državnim poštanskim automobilom.

Glavna Kontrola razmotrila je predmet sporne vize po računu putnih troškova T. R., obl. poljoprivrednog referenta iz Vranje, za izvršeno službeno putovanje Vranje—Kriva Palanka i Vranje—G'ljane i obratno, — pa je odlučila: da se viza po ovom računu poništi, jer je Mesna Kontrola nepravilno postupila što je podnosiocu računa priznala kilometražu u mesto naknadu za podvoz državnim poštanskim automobilom, pošto se iz izveštaja te Mesne Kontrole Br. 4405 28 vidi, da postoji veza između vozova i automobilskog saobraćaja.

Isto tako je Mesna Kontrola nepravilno postupila što je imenovanom priznala naknadu za unos i iznos prtljaga protivno čl. 18. Uredbe DRBr. 96000/20 i njene dopune i izmene DRBr. 121400/23 u onim slučajevima gde putovanje nije bilo duže od 48 časova.

Stoga se vraća predmet toj Kontroli da isti

ponova uzme u pregled i vizira u smislu ove odluke.

Iz opšte sednice Glavne Kontrole od 11. septembra 1928. godine Br. 85318.

Pitanje kilometraže do Salaša u Vojvodini.

I

Gledište Ministarstva Finansija DRBr. 77818 od 18-VI-1928. god.

Glavnoj Kontroli

U vezi moga pisma DRBr. 43458 od 6 aprila 1927. godine čast mi je ponovo dostaviti račun za naknadu putnih troškova S... P... por. pripravnika Sreske Finansijske Uprave u Starom Bečeju s molbom, da Glavna Kontrola izvoli useti u ocenu i pitanje o pravu na kilometražu, koju je Mesna Kontrola pri Oblasnoj Finansijskoj Direkciji u Novom Sadu osporila sa primedbom, da je se podnosilac računa mogao voziti opštinskim kolima, u kom slučaju shodno tač. 9. Uredbe DRBr. 96000/20 god. nema pravo na kilometražu. Međutim uverenjem Opštinskog Poglavarstva Bačko Petrovo Selo Br. 364. od 4 februara 1927. god. podnosilac računa je dokazao, da prilikom putovanja radi egzekutivne naplate poreze u Bačkom Petrovom Selu i njegovim salašima nije upotrebio ni državna ni samoupravna prevozna sredstva. Prema tome Mesna Kontrola je pogrešno primenila odredbu tač. 9. Uredbe DRBr. 96000/20 god. pošto podnosiocu računa prema tač. 6. i 7. Uredbe DRBr. 96000/20 pripada kilometraža, jer su salaši, do kojih je morao putovati radi egzekutivne naplate poreze, van teritorije sela, udaljeni jedan od drugoga, te je se podnosilac računa morao poslužiti privatnim prevoznim sredstvima, za šta je učinio troškove za koje mu po tač. 6. i 7. Uredbe DRBr. 96000/20. god. pripada naknada od kilometra.

II

Odluka Glavne Kontrole po pitanju priznavanja kilometraže do salaša.

Ministarstvu Finansija

Generalna Direkcija Državnog Računovodstva

Po zahtevu Gospodina Ministra Finansija DRBr. 77818 od 18. juna 1918. god. Glavna Kontrola ponova je uzela u rasmatranje predmet sporne vize po putnom računu S... P... por. pripravnika sreske Finansijske Uprave u Starom Bečeju za izvršeno službeno putovanje oko naplate poreza, pa je našla: da se po čl. 7. Uredbe DKBr. 96000/20. kilometraža računa od sredine mesta iz koga se polazi do sredine mesta u koje se dolazi, a po čl. 3. zakona o dnevnicama, dodvoznini i selidbini državnih činovnika od 1892. gop. pod mestom zvanog kruga ima se razumeti atar one opštine u kojoj se nalazi nadležstvo, stanica ili uprava pri kojoj je činovnik ili službenik postavljen ili na rad upućen odnosno određen. Prema ovome činovniku za putovanje u reonu opštine ne pripada kilometraža.

Sa tih razloga Glavna Kontrola, ostaje pri ranijoj svojoj odluci Br. 42657 od 9. decembra 1927. godine, a odobrava postupak Mesne Kontrole, kao pravilan i na zakonu osnovan. Vraća se ceo predmet.

Iz opšte sednice Glavne Kontrole od 9. oktobra 1928. godine. Br. 67255.

Jedno pitanje Mesne Kontrole u Skoplju o naknadama državnim činovnicima odaslanim po čl. 101. činovničk. zakona.

Glavnoj Kontroli,

Beograd

Rečenjem Gospodina Ministra Unutrašnjih Dela od 23 januara tek god. UBr. 2564. postavljen je na osnovu čl. 101. zak. o čin. za v. d. Velikog Župana

Skopske oblasti g. J... N... pukovnik, sada brigadni đeneral sa pravima po uredbi DRBr. 96000/20 g.

G. N... je primao na ime dnevnice po din. 100 dnevno za prvih 15 dana, a za ostalo vreme po din. 75 dnevno do punih tri meseca prema propisu čl. 101. zak. o čin. i ostalim držav. služb. građ. reda od 31. VII. 1923. god., a pošto je napunio 3 meseca Kontrola mu je obustavila dalju isplatu.

Dalje prima za održavanje automobila po Pravilniku po din. 6000 mesečno i po din. 2500 mesečno na reprezentaciju.

G. N... pored toga traži još dnevnice i kilometražu kada putuje po oblasti, i ako prima stalno dnevnice i ima automobil i određenu sumu za njegovo održavanje motivišući taj svoj zahtev time, što to primaju v. d. Velikog Župana Bregalničke Oblasti, koji je nižeg ranga od njega i Veliki Župan u Prištini i Bitolju i smatra, da se prema njemu nepravilno postupa od strane ove Kontrole.

Molim Glavnu Kontrolu da ovu Kontrolu izvesti prema čl. 59. Zakona o Glavnoj Kontroli, radi upravljanja, ako doista postoji kako naročito odobrenje — obzirom na ovamošnje prilike, da se vrše i one isplate Velikim Županima, na koje po zakonskim propisima nemaju prava, kako bi se znala upravljati i kako ne bi protivu sebe izazvala neopravdano negodovanje, a ako pak nema takvog rešenja da se ti nepravilni izdatci spreče.

Po prodnjem pitanju Glavna Kontrola donela je sledeću odluku:

Mesnoj Kontroli pri Okružnoj Finans. Upravi,
Skoplje

Glavna Kontrola razmotrila je istaknuto pitanje te Kontrole od 13. jula 1928. god. Br. 2976. o tome: da li v. d. Velikog župana Skopske Oblasti g. J... N... brigadni đeneral, ima pravo na dnevnice i kilometražu kada putuje po oblasti, i ako prima

dnevnice po čl. 101. zak. o čin. i uredbi Br. 9600/20 i ima automobil i određenu sumu za njegovo održavanje, — pa je odlučila: da imenovani na kilometražu nema pravo pošto ima državni automobil na raspoloženju za koji prima po 6000— din. mesečno na ime izdržavanja; na dnevnicu za putovanje ima prava, ako mu je obustavljena isplata dnevnice koju je primao po Uredbi DRBr. 96000 20. s obzirom na čl. 101. zak. o čin. a ako i dalje prima dnevnicu po toj Uredbi onda nema pravo ni na dnevnicu za putovanje, prema čemu ne može primati 2 dnevnicu.

Iz opšte sednice Glave Kontrole od 27. jula 1928. godine Br. 70130.

Član 11.

Za službena putovanja železnicom ili parobrodom plaćaće se vrednost, (iznos) podvozne karte i to:

Činovnicima 1, 2, 3, 4 i 5 grupe I kategorije železnicom i parobrodom I klase, a svima ostalim činovnicima železnicom II klase, a parobrodom I klase.

Zvaničnicima i služiteljima železnicom III klase, a parobrodom II klase.

— Samo činovnici 1, 2, 3, 4 i 5 grupe I kategorije imaju prava na I klasu železnicom i parobrodom. Svi ostali činovnici imaju pravo na II klasu železnicom i I klasu parobrodom. Ali činovnici mogu upotrebiti i nižu klasu od one koja im po ovoj Uredbi pripada, ali u tom slučaju trebalo bi u računu staviti stvarno plaćenu vrednost, a ne vrednost karte one klase na koju imaju pravo.

Vidi čl. 12, 13, 14 i 24 ove Uredbe.

*Odluka opšte sednice Glavne Kontrole
od 13-VII-1928. Br. 67251,*

Glavna Kontrola razmotrila je račun seobnih troškova Š... P. pores. pripravnika sr. Finans.

Uprave u Baru, za izvršenu seobu iz Beograda u Bar, kao i vizu Mesne Kontrole na ovome računu, pa je našla: da je postupak Mesne Kontrole nepravilan u toliko, što podnosiocu računa nije priznala naknadu za podvoz železnicom za iznos cele karte, jer je imenovani prvi put stupio u drž. službu, te se nije mogao koristiti legitimacijom za povlašćenu vožnju železnicom, pošto je istu imao da dobije dreko nadležstva gde je postavljen sa službom (raspis Min. Saobraćaja Br. 25376 24.)

Član 12.

Ako državni službenik, kome pripada karta niže klase mora zbog osobite i naročite službene potrebe da putuje zajedno uz činovnika kome pripada karta više klase, on ima pravo na kartu iste klase, kao i činovnik koga prati.

— Da bi činovnik sa kartom niže klase, mogao putovati sa činovnikom kome pripada karta više klase, — te da bi mu se naknada za ovaj izdatak priznala, — potrebna je odluka nadležnog starešine, koji će oceniti tu naročitu potrebu, koja iziskuje da činovnik sa kartom niže klase, putuje zajedno sa činovnikom kome pripada karta više klase. Ovo stoga što za svaki izdatak iz državne kase mora biti odluke nadležnog naredbodavca.

Vidi član 11, 13 i 14 ove Uredbe.

O priznavanju fijakerine i kilometraže pri prekidu putovanja.

Odluka opšte sednice Gl. Kontrole.

Glavna Kontrola razmotrila je priloženi račun putnih troškova N. B., v. hidrotehničara sr. hidrotehničkog odeljka u Brodu n|S, za izvršeno službeno putovanje, i vizu Mesne Kontrole na ovome računu, — pa je našla, da je Mesna Kontrola pravilno postupila što mu nije priznala naknadu

za odlazak i povratak u Brod, pošto u rešenju hidrotehničkog odeljka u Brodu Br. 549/28 god. ne stoji da mora putovati u Brod i prekidati posao.

Pravilno je postupila Mesna Kontrola što mu nije priznala fijakerinu u Jasenovcu, jer mu je priznala kilometražu od Jasenovca do Krapje. Isto tako pravilno je postupila Mesna Kontrola što je priznala fijakerinu po postojećoj tarifi, jer je rešenje Br. 7700/28 doneto 16. juna 1928. god. a račun je viziran 14. juna 1928. god. pa Mesna Kontrola nije mogla znati o sadržini akta Br. 7700/28 god.

Sa tih razloga Glavna Kontrola odobrava postupak Mesne Kontrole kao na zakonu osnovan.

Iz opšte sednice Glavne Kontrole od 27. avgusta 1928. godine Br. 71238.

Član 13.

Državni službenik, koji ima besplatnu kartu ma po kom osnovu, nema pravo na naplatu vozarine. Isto tako i službenik, koji ima kartu po sniženoj ceni, ima pravo na naknadu vrednosti stvarno plaćene podvozne cene. Svaki je dužan na podnetom računu naznačiti, da li je imao besplatnu kartu ili kartu sa sniženom cenom ili ne. Za protivno postupanje biće odgovoran materijalno, disciplinski a i krivično za delo prevare.

— Vidi čl. 11, i 12 ove Uredbe.

Član 14.

Državni službenik ima pravo na upotrebu svih vozova sem luksuznih (simplon i orijent-ekspres).

— Simpion i orijent-ekspres, ne mogu se upotrebiti s pravom na naknadu troškova, ni po odobrenju nadležnog ministra.

Vidi čl. 11, 12 i 13 ove Uredbe.

Član 15.

Za podvoz od stana ili hotela do železničke ili parobrodarske stanice, i obratno kao i podvoz u spojnim stanicama, kad je parobrodarska od železničke stanice ili obratno udaljena, plaćaće se podvoz po utvrđenoj tarifi, gde takva postoji. Kontrolni organi dužni su po stupanju ove Uredbe u život pribaviti tarife. Za ona pak mesta gde tarife nema, plaćaće se i to danju, računajući od 6 do 18 časova, po 20.— dinara, a noću, računajući od 18 do 6 časova po 30.— dinara.

Ova se naknada daje samo za ona mesta, u kojima prevozna sredstva za takve svrhe postoje.

— Naknada za podvoz od stana ili hotela do železničke ili parobrodarske stanice, po stilizaciji ovoga člana, plaćaće se uvek drž. službeniku bez obzira na udaljenost. A naknada za podvoz u spojnim stanicama plaćaće se samo onda kad je parobrodarska stanica od železničke ili obratno udaljena.

Vidi čl. 4, 16, 17 i 23 ove Uredbe i objašnjenje Gen. Direkcije Drž. Računovodstva DRBr. 57280 od 17. V. 1926. god., uz čl. 19 ove Uredbe.

O naknadi fijakerine na službenom putovanju po Uredbi DRBr. 96000/20.

„Po čl. 14. uredbe DRBr. 96000/920. godine, državnim službenicima na službenom putovanju pripada naknada za podvoz fijakerom od stana do železničke stanice ili parobrodarske, i obratno, kao i za podvoz u spojnim stanicama, kada je parobrodarska stanica udaljena od železničke stanice, ili obratno. Međutim, ni ovim niti drugim kojim propisima nije rečeno, da li ova naknada pripada državnim službenilima i u onim mestima u kojima ne postoje fijakeri za lokalnu vožnju; ili ako ovi postoje, pa usled blizine službeničkog stana do

železničke ili parobrodarske stanice, ili obratno — nema mesta upotrebi fijakera.

„Generalna Direkcija Carina, stojeći na gle-dištu, da u mestima u kojima nema fijakera za lokalnu vožnju putnika, ili ima, ali je železnička, odnosno parobrodarska stanica, u blizini stana ili obratno tako, da usled te blizine nema mesta upotrebi fijakera, niti je na tu cilj uopšte izdatak učinjen — ove je izdatke osporavala sporazumno sa nadležnim Mesnim Kontrolama, analogo pomenutom propisu Uredbe gde je reč o spojnim stanicama. — No ima i takvih računopolagača, koji, ma da nisu ove izdatke u opšte učinili, ili za to usled blizine nisu imale potrebe — ipak traže naknadu na osnovu nekakvog zamišljenog prava, o kome u Uredbi ni pomena nema, pošto je u Uredbi reč samo o naknadi stvarno učinjenih izdataka.

„Da bi se sa ovim bilo načisto, moli se Direkcija za načelno objašnjenje o tome: u kojim od pobrojanih slučajeva državni službenik može upotrebiti fijaker; da li službenik stiče pravo po Uredbi, da u mesto fijakera čini izdatke na prenos ručnog prtljaga; kao i dali službenik ima pravo na naknadu izdataka na fijakerinu ma da ovaj nije učinjen, niti je to potreba iziskivala.“

Na ovu predstavku, od Generalne Direkcije Državnog Računovodstva, aktom DRBr. 117721, od 27. avgusta tekuće godine, dobijeno je sledeće objašnjenje:

„Pravilan je postupak te Direkcije, izložen u stavu drugom prednje predstavke. Naknada za podvoz fijakerom po tač. 14. Uredbe DRBr. 96000/20. god., pripada samo u onim slučajevima, gde postoji saobraćaj fijakerom. Za mesta u kojima ovakvi saobraćaji ne postoje, ne može se polagati pravo na naknadu iz tač. 14. Uredbe DRBr. 96000 20. god. sa prostog razloga, što izdatak za vožnju fijakerom *nije mogao biti učinjen*, a izdaci koji nisu učinjeni ili nisu mogli biti učinjeni za vreme službenog putovanja, ne isplaćuju se iz dr-

žavne kase. To je osnovni princip Uredbe DRBr. 96000 20. god., koji isključuje svako tumačenje. U ostalom, i iz slova, i iz drugih odredaba čl. 14. Uredbe DRBr. 96000 20. god., izlazi isti jasan zaključak. Odredba tač. 14. Uredbe DRBr. 96000/20. god. naređuje, da se za podvoz fijakerom službeniku isplati naknada po tarifi gde ova postoji, od dinara 30, odnosno 60, gde tarife nema, t. j. gde saobraćaj fijakerski postoji, ali gde cene za vožnju nisu određene tarifom mesnih vlasti, već slobodnom pogodbom.

„Isto tako jasno je, da država nije obavezna, da službeniku naknadi i one izdatke, koje on *nije morao učiniti*. U mestima, gde je hotel ili stan službenikov u tolikoj blizini železničke, odnosno parobrodarske stanice, da se fijaker nije morao upotrebiti, naknada se ne može priznati izuzev izvanrednog slučaja (bolesti), što se ima dokazati. Sve izlišne troškove, koji su se bez ikakve teškoće i štete po službeno putovanje mogli izbeći, država nije obavezna da prizna. Ovakve troškove ima da snosi sam službenik, koji ih je bez naročite potrebe učinio. Opšti princip, kao zakonski osnov za to, nalazi se u čl. 20. zakona o dnevnicima, podvoznini i selidbini od 19. februara 1892. god., koji je s obzirom na tač. 45. Uredbe DRBr. 96000 20. god., i sada na snazi. Posebno istaknut je taj princip i u tač. 7. i tač. 28. stava 3. Uredbe DRBr. 96000, 20. god.“

U saopštenju prednjeg, preporučuje se carinskim vlastima, da sa istim upoznaju sve svoje osoblje i naročito skrenu mu pažnju na poslednji stav prednjeg objašnjenja, po kome se samo neophodni izdatci učinjeni za račun države mogu priznati i iz državne kase isplaćivati, a oni izdatci za koje se nađe da su i najmanje luksuzni, i da su se mogli izbeći, da će pasti na teret lica koja ih budu nerazmišljeno učinili.

Zastupnik
Generalnog Direktora Carina,
Pomoćnik.

Tih. Veljković, s. r.

Član 16.

Osoblje pod 8 u tablici čl. 4. ove Uredbe nema pravo na naknadu za podvoz iz čl. 15. ove Uredbe.

— Služitelji u opšte nemaju prava na naknapu troškova za podvoz od stana ili hotela do parobrodske ili železničke stanice, kao ni u spojn timer železničkim stanicama bez obzira na udaljenost.

Vidi čl. 4. i 15 ove uredbe.

Član 17.

Za prevoz na odstojanjima, za koja ne postoje tarife, a kilometraža bi iznosila više od naknade za podvoz po čl. 15., službeniku pripada pravo na kilometražu.

— Za prevoz na odstojanjima, za koja ne postoje tarife, a kilometraža bi iznosila više od 20 din. danju odnosno [30 din. noću, službenik ima pravo na kilometražu. Ovim se službenik može koristiti samo onda ako je odstojanje veće od 5 km.

Vidi čl. 7, 15. i 23. ove uredbe.

Član 18.

Naknada za podvoz plaćae se po čl. 15. službeniku od mesta stalnog službovanja i u slučajevima, kad mesto u koje putuje nije udaljeno više od dva kilometra od reona mesta njegovog službovanja, a nalazi se van njegovog službenog kruga, ali u tom slučaju odnosni službenik nema pravo i na kilometražu.

— Kad mesto u koje državni službenik putuje radi obavljanja izvesnog državnog posla nije udaljeno više od 2 kilometra, od mesta njegovog

stalnog službovanja, a nalazi se van njegovog službenog kruga pripada mu naknada za ovaj podvoz po čl. 15. ove uredbe, no s tim da nema prava i na kilometražu. •

Vidi čl. 2, 15 i 17 ove uredbe.

Član 19.

Za unos i iznos rničnog prtljaga u železnicu ili parobrod, kao i za unos i iznos u spojn timer železničkim ili parobrodskim stanicama, ako putovanje traje duže od 48 časova pripada po 5 dinara.

— Samo ako putovanje traje viša od 48 časova naknada za unos i iznos prtljaga u železnicu ili parobrod, kao i za unos i iznos u spojn timer železničkim stanicama pripada po 5 din. A ako putovanje traje manje od 48 časova onda ne pripada nikakva naknada za unos i iznos prtljaga u železnicu ili parobrod, kao ni u spojn timer stanicama.

Glavna Kontrola odlukom svojom od 5. aprila 1927. g. stala je na gledište, da naknada za unos i iznos prtljaga u spojn timer železničkim ili parobrodskim stanicama po čl. 18. uredbe DRBr. 96000/920. ako je putovanje trajalo manje od 48 ne pripada, ali da naknada za unos i iznos prtljaga u železnicu ili parobrod pripada. Kako je stilizacija čl. 18. uredbe DRBr. 96000/920. ista kao i čl. 19. ove nove uredbe to smatram da je gornja odluka Glavne Kontrole pogrešna i da nije imala oslonca u Uredbi DRBr. 96000/920. te se nje ne bi trebalo pridržavati ni prilikom primene ove nove uredbe, jer ista nema oslonca ni u ovoj Uredbi.

Vidi čl. 20. i 21. ove uredbe i čl. 18. uredbe DRBr. 96000/20. i odluku Glavne Kontrole prikazanu uz ovaj član u mojoj knjizi: zakoni, uredbe i t. d. o naknadi putnih i selidbenih troškova držav. službenika grad. reda od 1928. god.

Odluka opšte sednice Glavne Kontrole o naknadi za unos i iznos prtljaga pri putovanju poštanskim automobilima.

Na pitanje jedne Mećne Kontrole: da li državnim službeniku kad na službenom putovanju upotrebi državni poštanski automobil pripada naknada iz tač. 14. i 18. Uredbe DSBr. 96000/20, shodno objašnjenju Min. Finansija u aktu DRBr. 23683/28.

Odlučeno je:

Da državnom službeniku pripada naknada predviđena u tač. 14. i 18. Uredbe DRBr. 96000/20. za fijakere kao i za unos i iznos prtljaga, kad za vreme službenog putovanja upotrebi državni poštanski automobil kao podvozno sredstvo, pošto ovi automobili imaju svoju određenu stanicu i svoj utvrđeni red vožnje.

Prednja odluka dostavlja se toj Kontrolu radi upravljanja.

I opšte sednice Glavne Kontrole od 7. septembra 1928. god. Br. 68539.

Naknada za unos i iznos prtljaga i fijakerina kod putovanja automobilom ne priznaje se.

Objašnjenje Gen. Dir. Drž. Računovodstva DRBr. 57280 od 17. maja 1926 god.

Pravilno je stanovište Računovodstva Direkcije P. T. u Ljubljani, kad ne priznaje Državnim službenicima kod službenih putovanja automobilom odvoz odnosno dovoz, kao i unos i iznos prtljaga, pošto za ovo ne postoji zakonska mogućnost, fijakerina, kao i unos i iznos prtljaga odobrava se samo kod putovanja železnicom ili parobrodom, dok za putovanja automobilom Uredba DRBr. 96000/20. g. ovih naknada ne poznaje.

U ostalom po mišljenju ove Generalne Direk-

cije to nije potrebno, pošto su na automobilnim prugama stajališta ovih saobraćajnih sredstava obično u centru mesta, iz koga automobil polazi, a ne u onoj udaljenosti, u kojoj su obično železničke stanice. Kakvi nosači za unos i iznos prtljaga kod automobilnih pruga i pravilu niti ne postoje.

Član 20.

Službenici pobrojani pod 7. i 8, u tablici čl. 4. ove Uredbe nemaju pravo na naknadu za unos i iznos ručnog prtljaga.

— Zvaničnici i služitelji nemaju pravo na naknadu za unos i iznos ručnog prtljaga.

Vidi tač. 7. i 8. u tab. čl. 4. ove Uredbe.

Član 21.

Ako službeno putovanje traje duže od 15 dana, pripada pravo na ručni prtljag do 30 kilograma i pored naknade iz čl. 18. naknadiće se i vozarina po službenoj železničkoj, odnosno parobrodskoj tarifi uz dokaz o plaćenju vozarini. Za službena putovanja, koja traju kraće vreme od 15 dana, ne pripada naknada za vozarinu prtljaga.

— Pored naknade za podvoz (fijakerine) od mesta stalnog službovanja do mesta u koje putuje, kad isto nije udaljeno više od 2 kilometara, (čl. 18) drž. službeniku pripada i naknada za podvoz prtljaga (vozarina) u težini od 30 kgr. po faktički plaćenju ceni o čemu služi kao dokaz priznanica železničke ili parobrodске stanice, no s tim da putovanje traje duže od 15 dana. Za kraće vreme od 15 dana ova naknada ne pripada.

Vidi čl. 2, 15, 18 i 19. ove Uredbe.

Član 22.

U slučajevima, kada je službenik prilikom službenog putovanja bio izložen izvanrednim troškovima, koji su se morali učiniti isključivo u cilju uspešnog izvršenja poverenog mu službenog posla, ti troškovi priznaće se odlukom Ministra Finansija a po predhodnoj oceni i predlogu resornog Ministra.

— Pored naknade za učinjene troškove koji se priznaju državnim službenicima po čl. 4. (dnevnicama), čl. 7. (kilometraža), čl. 15, 17. i 18. (podvoz od stana ili hotela do železničke ili parobrodske stanice i obrnuto) čl. 19. (za iznos i unos prtljaga na stanicama) i čl. 21. (naknada za prtljag za putovanje duža od 15 dana) ove Uredbe, članom 22. se držav. službeniku priznaju i izvanredni troškovi, koje je učinio na službenom putovanju a u cilju uspešnog izvršenja poverenog mu posla. Ovi izvanredni troškovi priznaju se odlukom Ministra Finansija, a po prethodnoj oceni i predlogu resornog Ministra.

B. Naknade troškova za seobu iz jednog mesta u drugo u granicama Kraljevine.

Član 24.

Državnom službeniku, prilikom premeštaja, pripada:

I. Dnevnicama lična po čl. 4. ove Uredbe i za svakog preseljenog člana porodice po 2 % lične dnevnice, a po odredbama iz čl. 5. ove Uredbe;

II. Podvoz lični i za porodicu i

III. Naknade za pokućstva po sledećim tablicama:

1. Ako se seoba vrši samo železnicom:

a) za činovnike I kategorije 1., 2. i 3. grupe: (sleđuje tablica broj 1. a.)

b) za činovnike I kategorije 4. grupe: (sleđuje tablica broj 1. b.)

v) za činovnike I kategorije 5. i 6. grupe i II kategorije 1. i 2. grupe: (sleđuje tablica broj 1. v.)

g) za činovnike I kategorije 7., 8. i 9. grupe, II kategorije 3. i 4. grupe i III kategorije 1. i 2. grupe: (sleđuje tablica broj 1. g.)

d) za činovnike II kategorije 5. grupe i III kategorije 3. i 4. grupe: (sleđuje tablica broj 1. d.)

đ) za zvaničnike: (sleđuje tablica broj 1. đ.)

e) za služitelje: (sleđuje tablica broj 1. e.)

2. Ako se seoba vrši samo kolima.

a) za činovnike I kategorije 1., 2. i 3. grupe: (sleđuje tablica broj 2. a.)

b) za činovnike I kategorije 4. grupe: (sleđuje tablica broj 2. b.)

v) za činovnike I kategorije 5. i 6. grupe i II kategorije 1. i 2. grupe: (sleđuje tablica broj 2. v.)

g) za činovnike I kategorije 7., 8. i 9. grupe, II kategorije 3. i 4. grupe i III kategorije 1. i 2. grupe: (sleđuje tablica broj 2. g.)

d) za činovnike II kategorije 5. grupe i III kategorije 3. i 4. grupe: (sleđuje tablica broj 2. d.)

đ) za zvaničnike: (sleđuje tablica broj 2. đ.)

e) za slušitelje: (sleđuje tablica broj 2. e.)

[illegible][illegible]

Tablica

		do 50	od 51 do 100	od 101 do 150	od 151 do 200	od 201 do 250	od 251 do 300	od 301 do 350	od 351 do 400
		K	I	L	O				
Za prevoz poku- ćanstva } Samcu		—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	245	405	560	680	795	910	1020	1125
	Porodici sa više od dvoje dece	295	485	675	815	955	1095	1225	1350
Za pakovanje i raspakivanje } Samcu		—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	750	750	750	750	750	750	750	750
	Porodici sa više od dvoje dece	900	900	900	900	900	900	900	900
Za prevoz poku- ćanstva od sta- na do stanice i od stanice do novog stana }	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	200	200	200	200	200	200	200	200
	Porodici sa više od dvoje dece	240	240	240	240	240	240	240	240
Za utovar i istovar }	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	150	150	150	150	150	150	150	150
	Porodici sa više od dvoje dece	180	180	180	180	180	180	180	180
Za prevoz prtljaga }	Samcu	39	78	117	156	195	234	273	312
	Porodici do dvoje dece	52	104	156	208	260	312	364	416
	Porodici sa više od dvoje dece	65	130	195	260	325	390	455	520
Za nosača }	Samcu	30	30	30	30	30	30	30	30
	Porodici do dvoje dece	50	50	50	50	50	50	50	50
	Porodici sa više od dvoje dece	60	60	60	60	60	60	60	60
Za fijakerinu }	Samcu	90	90	90	90	90	90	90	90
	Porodici do dvoje dece	120	120	120	120	120	120	120	120
	Porodici sa više od dvoje dece	170	120	120	120	120	120	120	120

broj 1. b.

[illegible]

[illegible]

broj 1. v.

[illegible]

Tablica

[illegible]

broj 1g.

[illegible]

Tablica

		do 50	od 51 do 100	od 101 do 150	od 151 do 200	od 201 do 250	od 251 do 300	od 301 do 350	od 351 do 400
		K		I		L		O	
Za prevoz po- kućanstva	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	—	—	—	—	—	—	—	—
		130	215	300	362	424	486	543	600
		165	270	375	452	530	607	680	750
Za pakovanje i raspakivanje	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	—	—	—	—	—	—	—	—
		400	100	400	400	400	400	400	400
		500	500	500	500	500	500	500	500
Za prevoz poku- ćanstva od stana do stanice i od stanice do novog stana	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	—	—	—	—	—	—	—	—
		110	110	110	110	110	110	110	110
		140	140	140	140	140	140	140	140
Za utovar i isto- var	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	—	—	—	—	—	—	—	—
		80	80	80	80	80	80	80	80
		100	100	100	100	100	100	100	100
Za prevoz prtlja- ga	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	—	—	—	—	—	—	—	—
		26	52	78	104	130	156	182	208
		39	78	117	156	195	234	273	312
Za nosača	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	10	10	10	10	10	10	10	10
		20	20	20	20	20	20	20	20
		30	30	30	30	30	30	30	30
Za fijkakerinu	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	50	50	50	50	50	50	50	50
		60	60	60	60	60	60	60	60
		90	90	90	90	90	90	90	90

broj 1 d.

[illegible]

Tablica

		do 50	od 51 do 100	od 101 do 150	od 151 do 200	od 201 do 250	od 251 do 300	od 301 do 350	od 351 do 400
		K	I	L	O				
Za prevoz poku- ćanstva	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	99	162	225	272	318	365	408	450
	Porodici sa više od dvoje dece	131	216	300	362	424	486	543	600
Za pakovanje i raspakivanje	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	300	300	300	300	300	300	300	300
	Porodici sa više od dvoje dece	400	400	400	400	400	400	400	400
Za prevoz poku- ćanstva od sta- na do stanice i od stanice do novog stana	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	80	80	80	80	80	80	80	80
	Porodici sa više od dvoje dece	110	110	110	110	110	110	110	110
Za utovar i istovar	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	60	60	60	60	60	60	60	60
	Porodici sa više od dvoje dece	80	80	80	80	80	80	80	80
Za prevoz prtljaga	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	13	26	39	52	65	78	91	104
	Porodici sa više od dvoje dece	26	52	78	104	130	156	182	208
Za nosača	Samcu	10	10	10	10	10	10	10	10
	Porodici do dvoje dece	20	20	20	20	20	20	20	20
	Porodici sa više od dvoje dece	30	30	30	30	30	30	30	30
Za fijakerinu	Samcu	40	40	40	40	40	40	40	40
	Porodici do dvoje dece	60	60	60	60	60	60	60	60
	Porodici sa više od dvoje dece	60	60	60	60	60	60	60	60

broj 1. d.

od 401 do 450	od 451 do 500	od 501 do 550	od 551 do 600	od 601 do 650	od 651 do 700	od 701 do 750	od 751 do 800	od 801 do 850	od 851 do 900	od 901 do 950	od 951 do 1000	od 1001 do 1050	od 1051 do 1100	od 1101 do 1150	od 1151 do 1200
M	E	T	A	R	A										
493	536	575	615	655	695	734	774	815	853	893	932	972	1011	1051	1091
658	715	768	820	873	926	979	1032	1084	1137	1190	1243	1296	1348	1401	1454
300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300
400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400	400
80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80
110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110	110
60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80	80
117	130	143	156	169	182	195	208	221	234	247	260	273	286	299	312
234	260	286	312	338	364	390	416	442	468	494	520	546	572	598	624
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40
60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60

Tablica

[illegible]

broj 1 e.

[illegible]

Tablica

		do 5	od 6 do 10	od 11 do 15	od 16 do 20	od 21 do 25	od 26 do 30	od 31 do 35	od 36 do 40
		K	I	L	O				
Za prevoz poku- ćanstva	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	80	160	240	320	400	480	560	640
	Porodici sa više od dvoje dece	96	192	288	384	480	576	672	768
Za pakovanje i raspakivanje	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	140	150	160	170	180	190	200	210
	Porodici sa više od dvoje dece	170	185	200	215	230	245	260	275
Za utovar i istovar	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	50	50	50	50	50	50	50	50
	Porodici sa više od dvoje dece	60	60	60	60	60	60	60	60
Za prevoz prtljaga	Samcu	8	16	24	32	40	48	56	64
	Porodici do dvoje dece	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici sa više od dvoje dece	—	—	—	—	—	—	—	—
Za nosača	Samcu	10	10	10	10	10	10	10	10
	Porodici do dvoje dece	20	20	20	20	20	20	20	20
	Porodici sa više od dvoje dece	25	25	25	25	25	25	25	25

broj 2 g.

od 41 do 45	od 46 do 50	od 51 do 55	od 56 do 60	od 61 do 65	od 66 do 70	od 71 do 75	od 76 do 80	od 81 do 85	od 86 do 90	od 91 do 95	od 96 do 100	od 101 do 105	od 106 do 110	od 111 do 115	od 116 do 120
M		E		T		A		R		A					
720	800	880	960	1040	1120	1200	1280	1360	1440	1520	1600	1680	1760	1840	1920
864	960	1056	1152	1248	1344	1440	1536	1632	1728	1824	1920	2016	2112	2208	2304
220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	330	330	330	330
290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	400	400	400	400
50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50
60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
72	80	88	96	104	112	120	128	136	144	152	160	168	176	184	192
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
25	25	25	25	52	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25

Tablica

		do 5	od 6 do 10	od 11 do 15	od 16 do 20	od 21 do 25	od 26 do 30	od 31 do 35	od 36 do 40
		K		I	L	O			
Za prevoz poku- ćanstva	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	—	—	—	—	—	—	—	—
		70	140	210	280	350	420	490	560
		90	180	270	3 0	450	540	630	720
Za pakovanje i raspakivanje	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	—	—	—	—	—	—	—	—
		110	120	130	140	150	160	170	180
		140	150	160	170	180	190	200	210
Za utovar i isto- var	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- jed ece	—	—	—	—	—	—	—	—
		40	40	40	40	40	40	40	40
		50	50	50	50	50	50	50	50
Za prevoz prtlja- ga	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	—	—	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—	—	—
Za nosaća	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	10	10	10	10	10	10	10	10
		20	20	20	20	20	20	20	20
		30	30	30	30	30	30	30	30

broj 2. d.

[illegible]

		do 5	od 6 do 10	od 11 do 15	16 od do 20	od 21 do 25	od 26 do 30	od 31 do 35	od 36 do 40
		K		I		L		O	
Za prevoz po- kućanstva	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	—	—	—	—	—	—	—	—
		50	100	150	200	250	300	350	400
		70	140	210	280	350	420	490	560
		—	—	—	—	—	—	—	—
Za pakovanje i raspakivanje	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	80	90	100	110	120	130	135	140
		110	120	130	140	150	160	170	180
Za utovar i isto- var	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	30	30	30	30	30	30	30	30
		40	40	40	40	40	40	40	40
Za prevoz prtlja- ga	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	—	—	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—	—	—
Za nosača	Samcu Porodici do dvoje dece Porodici sa više od dvo- je dece	10 20	10 20	10 20	10 20	10 20	10 20	10 20	10 20
		30	30	30	30	30	30	30	30

[illegible]

Tablica

		do 5	od 6 do 10	od 11 do 15	od 16 do 20	od 21 do 25	od 26 do 30	od 31 do 35	od 36 do 40
		K	I	L	O				
Za prevoz poku- ćanstva	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	45	90	135	180	225	270	315	360
	Porodici sa više od dvoje dece	60	120	180	240	300	360	420	480
Za pakovanje i raspakivanje	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	70	75	80	85	90	95	100	105
	Porodici sa više od dvoje dece	80	90	100	110	120	130	135	140
Za utovar i istovar	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	25	25	25	25	25	25	25	25
	Porodici sa više od dvoje dece	30	30	30	30	30	30	30	30
Za prevoz prtljaga	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici sa više od dvoje dece	—	—	—	—	—	—	—	—
Za nosača	Samcu	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici do dvoje dece	—	—	—	—	—	—	—	—
	Porodici sa više od dvoje dece	—	—	—	—	—	—	—	—

broj 2. e.

od 41 do 45	od 46 do 50	od 51 do 55	od 56 do 60	od 61 do 65	od 66 do 70	od 71 do 75	od 76 do 80	od 81 do 85	od 86 do 90	od 91 do 95	od 96 do 100	od 101 do 105	od 106 do 110	od 111 do 115	od 116 do 120
M	E	T	A	R	A										
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
405	450	495	540	585	630	675	720	765	810	855	900	945	990	1035	1080
540	600	660	720	780	840	900	960	1020	1080	1140	1200	1260	1320	1380	1460
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
110	115	120	125	130	135	140	145	150	155	160	165	165	165	165	165
145	150	155	160	165	170	175	180	185	190	195	200	200	200	200	200
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

3. *Ako se seoba vrši samo lađom* priznaju se, pored onih pod tač. I. i II. sve naknade kao i kod seobe železnicom. Samo naknade za prenos pokućanstva i prtljaga neće se zaračunavati u sumama po odgovarajućim tablicama, nego po potvrđama, izdatim od stane dotične parobrodske agencije.

Kod ovakve seobe državni službenik ima pravo na naknadu za plaćeni prenos pokućanstva i prtljaga do težine, određene u sledećoj tablici:¹⁾

4. *Ako se seoba vrši železnicom i kolima, ili železnicom i lađom, ili kolima i lađom, ili železnicom i kolima i lađom* priznaju se pored onih pod tač. I i II sve naknade, koje su kod svakog pojedinog načina seobe priznate u odgovarajućim tablicama pod tač. III. sem naknada za pakovanje i raspakivanja i utovar i istovar, koje se u ovako kombinovanim načinima seobe mogu zaračunati samo jedanput i to: ako se seoba vrši i železnicom — u onolikom iznosu, koliko se priznaje kod seobe sa železnicom, a u slučaju seobe kolima i lađom — koliko se priznaje kod seobe kolima.

5. *Ako se seoba vrši konjima vrede odredbe kao i kod seobe kolima.*

— Prilikom premeštaja državni službenik ima pravo na punu dnevnicu po čl. 4. ove Uredbe. Članovi porodice pak imaju 25% manje od lične dnevnice službenikove.

Dnevnicu pripada na: ženu, decu (bračnu), usvojenu, pastorčad, roditelje, braću, sestre, dedu i babu, pod uslovima izloženim u čl. 34. ove Uredbe.

Vidi čl. 4, 5, 11, 15, 16, 17, 24, 26, 34 i 38 ove Uredbe.

¹⁾ Vidi tablicu na strani 67. ove knjige,

		za prtljag	za poku- ćanstvo
		do kilograma	
Za činovnike I kategorije 1., 2. i 3. grupe	1. Samcu	200	—
	2. Porodici do dvoje dece	250	1800
	3. Porodici sa više od dvoje dece	300	2200
Za činovnike I kategorije 4. grupe	1. Samcu	150	—
	2. Porodici do dvoje dece	200	1500
	3. Porodici sa više od dvoje dece	250	1800
Za činovnike I kategorije 5. i 6. grupe i činovnike II kategorije 1. i 2. grupe	1. Samcu	100	—
	2. Porodici do dvoje dece	150	1200
	3. Porodici sa više od dvoje dece	200	1500
Za činovnike I kategorije 7., 8. i 9. grupe Za činovnike II kategorije 3. i 4. grupe Za činovnike III kategorije 1. i 2. grupe	1. Samcu	—	—
	2. Porodici do dvoje dece	100	1000
	3. Porodici sa više od dvoje dece	150	1200
Za činovnike II kat. 5. grupe i za činovnike III kategorije 3. i 4. grupe	1. Samcu	—	—
	2. Porodici do dvoje dece	50	800
	3. Porodici sa više od dvoje dece	100	1000
Za zvaničnike	1. Samcu	—	—
	2. Porodici do dvoje dece	50	600
	3. Porodici sa više od dvoje dece	100	800
Za služitelje	1. Samcu	—	—
	2. Porodici do dvoje dece	50	500
	3. Porodici sa više od dvoje dece	100	600

Član 24.

Za lični podvoz pripada državnom službeniku prilikom seobe karta železnicom ili parobrodom po čl. 11. ove Uredbe a za podvoz članova porodice, karta iste klase koja i njemu pripada.

Sve povlastice (smanjene i besplatne) voza-
rine moraju se uzeti u obzir i na računu nazna-
čiti. Ko protivno postupi biće odgovoran mate-
rijalno, disciplinski a i krivično za delo prevare.

Prilikom seobe državni činovnik ima prava
upotrebe svih vozova sem luksuznih (simplon i
orijent-ekspres).

— Prilikom seobe činovnicima 1, 2, 3, 4 i 5
grupe I kategorije kao i njihovim porodicama
pripada karta I klase železnicom ili parobrodom,
a svima ostalim činovnicima i pripravnici-
ničkim karta II klase železnicom a I klase paro-
brodom.

Zvaničnicima i služiteljima železnicom III klase,
a parobrodom II klase.

Vidi čl. 11, 13, 14 i 26 ove Uredbe.

Član 25.

U slučaju kad dužina puta nije kilometarski
službeno premerena, ona će se izračunati prema
dužini vremena pešačenja, uzimajući 5 kilometra
za jedan sat pešačenja. Razlomci do jednog kilo-
metra ne uzimaju se u obzir.

Uverenja o dužini vremena pešačenja izdavaće
opštinske vlasti.

Vidi čl. 7, 8 i 9 ove Uredbe.

*Odluka opšte sednice Glavne Kontrole od 7. de-
cembra 1928. Br. 84592,*

Glavna Kontrola razmotrila je predstavku te
Kontrole Br. 2385. od 25. avgusta 1928. gvdine

kojom pita, da li držav. službeniku pripada na-
knada za kilometražu kad pri službenom duto-
vanju put pređe pešice, — pa je našla:

Prema čl. 6. Uredbe DRBr. 96000/20. držav-
nim službenicima kada za vreme službenog pu-
tovanja ne mogu putovati parobrodom ili železni-
com, nsled nedostatka ovih prevoznih sredstava
pripada naknada troškova za podvoz po kilometru.
Prema tome u slučajevima kada drž. službenik
pri službenom putovanju nije upotrebio državna
ili samoupravna podvozna sredstva, pripada mu
kilometraža bez obzira kako je taj put prešao,
samo isti mora biti najkraći i najjeftiniji po državnu
kasu u smislu čl. 7. Uredbe DRBr. 96000/20. ali
se pri određivanju dnevnice ima voditi račun za
koje bi vreme taj put bio pređen upotrebom kola,
pa da mu se to vreme prizna za dnevnicu.

Član 26.

Državnim službenicima, kad se prilikom seobe
ne mogu koristiti železnicom ili parobrodom usled
nedostatka ovih prevoznih sredstava, pripada nak-
nada na ime ličnog podvoza na svaki kilometar
puta i to:

Činovnicima	Samcu	po din.	4.—
	Sa porodicom do dvoje		
	dece	" "	8.—
Zvaničnicima, tehničkim dnevničarima i služiteljima	Sa porodicom sa više		
	od dvoje dece	" "	10.—
	Samcu	" "	2.—
	Sa porodicom do dvoje		
	dece	" "	6.—
	Sa porodicom sa više		
	od dvoje dece	" "	8.—

— Pored naknade dnevnice pod I i naknade
za prevoz pokućanstva pod III. čl. 23. ove Uredbe
državnom službeniku prilikom seobe, u slučaju

da se ne može koristiti železnicom ili parobrodom usled nedostatka ovih prevoznih sredstava, pripada kilometraža po tabeli napred izloženoj, u mesto vrednosti plaćane karte za sebe i članove porodice po čl. 11. ove Uredbe.

Vidi čl. 4, 7, 11, 23, 24 i 34 ove Uredbe.

Član 27.

Kad državni službenik za podvoz lični ili porodični ili za prenos pokućanstva ili prtljaga koristi državna ili samoupravna prevozna sredstva besplatno, ne pripadaju za takav podvoz ili prenos nikakve naknade.¹⁾

¹⁾ Ko i mimo ovoga podnece seobni račun za naknadu troškova i naplati ih odgovaraće: materijalno, disciplinski i krivično u smislu čl. 37. ove Uredbe.

Član 28.

Na naknadu seobnih troškova iz državne kase službenik ima pravo:

a) kad se premešta po službenoj potrebi, bez obzira da li je premeštaj sa ili bez unapređenja;

b) kod povratka u aktivnu službu (reaktiviranja), i to samo onih penzionera, koji se u državnu službu pozivaju na osnovu čl. 142. Zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda i to od mesta stalnog stanovanja do mesta novog opredeljenja:

v) kad se nadležstvo, u kome službenik služi, premešta u koje drugo mesto ili se ukida, i novim rasporedom dotični činovnik dobija drugo mesto;

g) u slučaju iz stava drugog čl. 45. Zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda i to pod uslovom ako su u roku od mesec dana od saopštenja o penzionisanju izjasnili za preseljenje sa označenjem mesta u Kraljevini u koje se žele preseliti, s tim da ako ze preseljenje ne izvrši u roku od 6 meseci, pravo na ovu naknadu zastareva.

— Čl. 142. Zakona o činovnicima glasi:

Službenik koji je penzionisan iz razloga izloženih u tač. 1. 2. 3. ili 4. čl. 133. vraća se na poziv, opet u državnu službu kad taj razlog prestane, ako već nije navršio 60 godina života, ali nemože dobiti viši položaj od onog sa koga je penzionisan. Ako se službenik u ovom slučaju ne bude hteo primiti državne službe, gubi pravo na penziju.

Čl. 133. istog zakona glasi: — po sili zakona služba prestaje:

1. Kad službenik postane umno ili fizički nesposoban za službu;

2. Kad nastupi slučaj iz čl. 111. po isteku dvanaest meseci — (čl. 111. glasi: službenik u slučaju bolesti zbog koje nemože da vrši svoju dužnost ima pravo na sve prinadležnosti, najviše za 12 meseci od dana kada je prestao dolaziti na dužnost. Po isteku ovog roka prestaje mu služba. Vreme provedeno na oporavljenju računa se u bolovanje, ali mu trajanje mora biti napred nadležnim rešenjem odobreno);

3. Kad službenik padne pod starateljstvo ili stečaj, ili kad je nad njim produžena očinska vlast; i

4. Kad nastane slučaj 1. stava čl. 126. (a. I. st. čl. 126. glasi: Stalni službenik, ako mu se ukine zvanje koje ima ili nadležstvo u kome služi, stavlja se na raspoloženje, koje nemože trajati duže od godine dana. Dok je na raspoloženju prima sve

svoje prinadležnosti, i to mu se vreme računa i za napredovanje i za penziju).

— Stav II. čl. 45. Zakona o činovnicima glasi: „Za službeno putovanje smatra se i seoba službenika iz mesta u kome bude penzionisan, po navršetku punih godina službe, u mesto gde se kao penzioner naseli.“

Da bi se penzioner mogao koristiti pravom koje mu daje ovaj član, ne mora imati 35 godina efektivne službe, već službe u opšte koja se priznaje za penziju.

Po tač. g. čl. 28. ove Uredbe, penzioner ima pravo na naknadu seobnih troškova, ako se u roku od 30 dana od dana saopštenja ukaza, ili rešenja o penzionisanju izjasni da se želi preseliti i označi mesto u Kraljevini u koje se želi preseliti. U slučaju da se u roku od 6 meseci ne preseli nema pravo na naknadu seobnih troškova, ako se posle ovoga roka preseli.

Ako bi penzioner označio mesto za preseljenje van teritorije Kraljevine S.H.S. onda nema pravo na naknadu seobnih troškova. Ali zato penzioner koji se želi nastaniti u koju drugu državu on može po penzionisanju označiti koje od mesta na granici same Kraljevine i u isto se nastaniti, pa se posle odatle, pošto predhodno dobije odobrenje za preseljenje i uživanje penzije u stranoj državi preseli.

Vidi čl. 30. ove Uredbe, čl. 157. Zakona o činovnicima od 31. VII. 1923. god., čl. 23. odluke Min. Saveta DRBr. 107201 od 8. X. 1924. god. i Pravilnik DRBr. 102400 od 30. IX. 1925. god.

Zastarelost putnog troška penzionera.

Ni Uredbom DRBr. 96000/920., kao ni čl. 45. Činov. Zakona, nije bilo predviđeno u kom se roku penzioner ima preseliti kao ni kada gubi pravo na naknadu seobnih troškova, stoga nije bez interesa navesti stanovište Min. Finansija po

ovom pitanju, izloženo u aktu DRBr. 59688 od 7. V. 1926. god., pošto će biti nelikvidiranih računa izvršenih seoba za vreme vlade Uredbe DRBr. 96000, a koji se imaju likvidirati po istoj.

Akt Ministarstva Finansija DRBr. 59688 od 7. maja 1926. god. glasi:

Na pitanje ovog Ministarstva, da li su penzioneri, koji imaju puni broj godina službe moraju neposredno iza penzionisanja preseliti u mesto, gde kane živeti i koliki je rok u vremenu, u kome bi morali izvršiti preseljenje, dalo je Ministarstvo Finansija Generalna Direkcija Državnog Računovodstva pod DRBr. 59688 od 7. maja 1926. god. sledeće objašnjenje:

Na pitanje istaknuto u prednjoj predstavi Direkciji Državnog Računovodstva je čast odgovoriti, da selidba državnih činovnika, koji su penzionisani sa punim godinama službe ima osobeni karakter službenog putovanja, te se pravo na naknadu seobnih troškova ne može vezati ni za kakav uslov, izuzev zastarelosti prema odredbi čl. 81. zakona o državnom računovodstvu. Prema tome od dana penzionisanja, kao momenta, kada penzionisanom činovniku teče pravo na naknadu po čl. 45. zakona o činovnicima pa za pet godina, ima se selidba obaviti i račun na naknadu selidbenih troškova podneti u protivnom potraživanje bi zastarelo, te bi dotični penzionar izgubio pravo na naknadu.

DRBr. 99211 od 28.-VII.-1927. god. Naknada za preseljenje nakon 35 god. službe.

Prema čl. 45. Zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građ. reda i objašnjenju Glavne Kontrole Br. 26417/24. god. državni činovnici, penzionisani po navršetku punih godina službe, računajući tu i ratne godine u duple, imaju pravo na naknadu seobnih troškova od mesta u

kôme su penzionisani do mesta u koje se posle penzionisanja stalno nasele.

Iz ovoga izlazi, da za pravo na naknadu seobnih troškova po čl. 45. Zakona o činovnicima nije od važnosti broj efektivnih godina, već broj godina priznatih za penziju.

Gledište Glavne Kontrole.

Glavna Kontrola razmotrila je spornu vizu po računu seobnih troškova Antonija Obrenovića, učitelja u penziji iz Beograda, za izvršenu seobu iz Palanke u Beograd — pa je odlučila: da je postupak Mesne Kontrole pravilan, jer je podnosilac računa 1924. godine, kada je penzionisan tražio da mu se otvori kredit za isplatu penzijskih prinadležnosti na kasi Sreske Finansijske Uprave u Palanci, i time sebi odredio mesto stalnog stanovanja Palanku, gde je od 1924. godine, pa do 1928. godine, kada je ovu seobu izvršio, živeo stalno i na kasi tamošnje Finansijske Uprave penziju primao, te se ima uzeti da se je u Palanci naselio kao penzioner, te mu naknada troškova za ovu seobu ne pripada.

Iz opšte sednice Glavne Kontrole od 27. novembra 1928. godine Br. 108768.

Seobeni troškovi penzionera koji su disciplinskim putem penzionisani.

P. t. činovnik S. K. penzionisan je usled disciplinske presude, a u šasu penzionisanja imao je preko 35 godina za penziju uračunive službe.

Na pitanje ovog Ministarstva u predmetu seobnih troškova imenovanoga po čl. 45. Zakona o čin. i ost. drž. služ. građ. reda, Ministarstvo Finansija (Gen. Dir. Drž. Računovodstva) svojim aktom od 19. septembra t. g. DRBr. 112411 dalo je ovaj odgovor:

„Imenovani nema prava na naknadu seobnih troškova, za preseljenje iz mesta penzionisanja u mesto, gde se kao pensioner kani stalno nastaniti, i ako je on penzionisan nakon punih godina službe, s razloga što je njegovo penzionisanje usledilo kao kazna. Prema odredbi tačke 34a.) Uredbe DRBr. 96000/920. naime, aktivni državni službenik, koji se premešta po kazni, nema pravo na naknadu seobnog troška, iz čega sledi, da to pravo ne može da ima ni službenik, koji je penzionisan po kazni.“

Član 29.

Kad se službenik sa stalnom službom u našim državnim ustanovama u inostranstvu u interesu službe i bez njegove krivice penzioniše ili bez njegove krivice iz službe otpusti, pripadaju mu naknade za seobu od mesta službovanja do mesta u Kraljevini, gde se želi naseliti, u visini naknada drugih državnih službenika njegovog čina koje se za seobu u Kraljevini priznaju ovom Uredbom s tim, da mu se sam prenos pukućanstva do državne granice ima naknaditi po dokazanim efektivnim troškovima.

— Držanvi službenik sa službom u inostranstvu u našim državnim ustanovama ima pravo na naknadu seobnih troškova, samo onda ako je bio sa stalnom službom u našim ustanovama u inostranstvu, i ako je penzionisan ili otpušten iz službe bez svoje krivice. Naknada troškova do granice za prenos pukućanstva ima mu se priznati po dokazanim stvarno učinjenim troškovima. A u Kraljevini po propisima ove Uredbe.

Sporno bi bilo, da li i za ovakve službenike važi tač. g. čl. 28. ove Uredbe u pogledu roka

izjašnjenja za preseljenje i vremena preseljenja, ili se pak oni mogu preseliti kad god hoće.

Vidi čl. 4, 5, 11, 15, 16, 17, 23, 24, 28 i 34 ove Uredbe.

Član 30.

Porodica državnog službenika umrlog u mesto svog stalnog službovanja ima pravo na naknadu seobnih troškova, a pod uslovima iz tač. g. čl. 28. ove Uredbe.

Ovo važi i za porodice penzionera iz stava drugog čl. 45. Zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda, ako je smrt dotičnog penzionera usledila pre navršetka jednog meseca od saopštenja o penzionisanju pa do njegove smrti, bez obzira da li je dotični penzioner bio izjavio želju za penzionisanjem.

— Po st. I. čl. 30. ove Uredbe, porodica državnog službenika koji je umro u mestu svog stalnog službovanja — dakle kao aktivni službenik, bez obzira na godine službe — ima pravo na naknadu seobnih troškova, ako se u roku od 30 dana od dana smrti drž. službenika izjasni za preseljenje i označi mesto u Kraljevini u koje se želi nastaniti, no s tim da se u roku od 6 meseci preseli. U protivnom naknada zastareva.

Po II. st. čl. 30. ove Uredbe porodica penzionera, penzionisanog po navršetku punih godina službe, ima prava na naknadu seobnih troškova, ako je smrt dotičnog penzionera usledila pre navršetka mesec dana od dana saopštenja ukaza odn. rešenja o penzionisanju pa do njegove smrti, no s tim, da je porodica dužna da postupi po tač. g. čl. 28. ove Uredbe.

Vidi čl. 23, 24 i 28 ove Uredbe.

Član 31.

U slučaju seobe muža i žene u isto mesto,¹⁾ kad su oboje državni službenici, žena se smatra kao član porodice.²⁾

¹⁾ U protivnom svakom pripada osobena naknada.

²⁾ I naknada troškova za preseljenje pripada samo mužu.

Objašnjenje Generalne Dinekcije Državnog Računovodstva DRBr. 135146 od 10.-II.-1925. god.

Generalna Direkcija Državnog Računovodstva aktom svojim DRBr. 135146/24. g. od 10. februara 1925. god. dostavila je sledeće: na pitanje Glavne Kontrole Br. 17254. od 24. novembra 1924. god. čast mi je odgovoriti da se propisi, koji po Zakonu o dnevnicima, podvozu i selidbenim troškovima kao i po Uredbi DRBr. 96000/20. god. *važe za putovanja sa porodicom imaju u svima slučajevima podjednako primenjivati, bez obzira na to da li je pored muža i žena državni službenik ili ne*, jer je cilj tih propisa priznavanje naknada za stvarno učinjene troškove, koji su nesumnjivo u oba slučaja, kad je i žena državni službenik i kad to ona nije, jednaki. Prema tome, kad su i muž i žena državni službenici u jednom istom mestu, pa se odatle oboje jednovremeno premeste, s pravom na naknadu putnih i selidbenih troškova, u drugo zajedničko mesto, onda u tom slučaju ženi ne pripadaju naknade i dnevnicama odvojeno, kao državnom službeniku, već će se i za njenu seobu sve naknade i dnevnicama priznati kao za člana porodice i unositi u račun, koji muž podnosi.

Član 32.

U slučaju da je žena državni službenik, a muž slobodne profesije, žena će imati pravo na

seobne troškove porodične (do dvoje ili sa više od dvoje dece) samo pod uslovom, ako uverenjem opštinske vlasti dokaže da joj je muž sirotnog stanja i nesposoban za privređivanje, ili ako ima decu, koju ona izdržava a s mužem ne živi u zajednici.¹⁾

¹⁾ Ne mora brak biti razveden, niti pak brakovna parnica povedena. Dovoljno je samo da žive odvojeno, pa da žena ima prava na seobne troškove. Odvojen život dokazuje se opštinskim uverenjem.

Član 33.

Državni službenik nema prava na naknadu seobnih troškova:

a) kad se premešta po molbi; premeštaj po konkursu smatra se u ovom slučaju kao i premeštaj po molbi;

b) u slučaju premeštaja u granicama opštine, gde je sa službom;

v) u slučaju kad službenik prvi put stupa u državnu službu;

g) kad se službenik reaktivira po molbi.

— Lice koje je bilo državni službenik, pa iz državne službe otpušteno bilo voljom — podnošenjem ostavke — bilo penzionisanjem — po molbi ili po potrebi službe — pa po molbi bude ponova postavljeno za državnog službenika, nema prava na naknadu seobnih troškova — tač. g. čl. 33. ove Uredbe. Po čl. 354. Fin. Zak. za 1928/29. god. ovakav službenik imao je pravo na seobne troškove, pošto su po ovom Zak. propisu bili izuzeti samo oni koji prvi put stupaju u državnu službu, a ne i oni koji su bili drž. službenici, pa su to prestali bilo voljom, ili silom zakona.

— Čl. 354. Fin. Zak. za 1928/29. god. glasi:

Državni službenici nemaju prava na naknadu putnih i selidbenih troškova:

a) kad se premeštaju po kazni ili po molbi; premeštaj po konkursu smatra se u ovom slučaju kao i premeštaj po molbi;

b) u slučaju premeštaja u granicama opštine gde su u službi; i

v) u slučaju novih postavljenja, kad službenik prvi put stupa u državnu službu.

Seobni troškovi penzionera koji su penzionisani usled presude disciplinskog suda.

P. t. činovnik S. K. penzionisan je usled disciplinske presude, a u času penzionisanja imao je preko 35 godina za penziju uračunive službe.

Na pitanje ovog Ministarstva u predmetu seobnih troškova imenovanoga po čl. 45. Zakona o čin. ost. drž. služ. građ. reda, Ministarstvo Finansija (Gen. Dir. Drž. Računovodstva) svojim aktom od 19. septembra t. g. DRBr. 112411 dalo je ovaj odgovor:

„Imenovani nema prava na naknadu seobnog troška, za preseljenje iz mesta penzionisanja u mesto gde se kao penzioner kani stalno nastaniti, i ako je on penzionisan nakon punih godina službe, s razloga, što je njegovo penzionisanje usledilo kao kazna. Prema odredbi tačke 34 a) Uredbe DRBr. 96000/20. naime, aktivni državni službenik, koji se premešta po kazni, nema pravo na naknadu seobnog troška, iz čega sledi, da to pravo ne može da ima ni službenik, koji je penzionisan po kazni.“

Član 34.

U članove porodice na koje državni službenik ima prava na naknadu troškova prilikom seobe, računa se:

a) venčana žena;

b) bračna deca,¹⁾ pastorčad,²⁾ i adoptirana deca³⁾ i to, muška do punoletstva kao i ona punoletna koja su nesposobna za rad⁴⁾ ili su još đaci,⁵⁾ a ženska do udaje, ako stalno⁶⁾ kod roditelja žive, i sa njima se sele;

v) roditelji,⁷⁾ braća i sestre, deda i baba ako sa premeštenim službenikom stalno⁶⁾ žive i ako su isključivo⁸⁾ na njegovom izdržavanju i sa njime se sele.

¹⁾ deca rođena u zakonitom braku;

²⁾ deca iz ranijih brakova jednog od supružnika;

³⁾ usvojena deca;

⁴⁾ nesposobnost za rad dokazuje se lekarskim uverenjem;

⁵⁾ da su đaci, služi kao dokaz školsko uverenje;

⁶⁾ da lica imenovana pod tač. b) i v) ovoga člana stalno žive sa službenikom, koji se seli dokazuje se opštinskim uverenjem;

⁷⁾ otac i mati;

⁸⁾ za lica pod v), pored toga što stalno moraju živeti kod službenika koji se seli, traži se još i to, da su isključivo na njegovom izdržavanju, u protivnom ne pripada naknada. I ovo se dokazuje opštinskim uverenjem.

Opšte odredbe.

Član 35.

Po svakom izvršenom službenom putu, odnosno seobi dužan je službenik podneti račun i u njemu navesti:

a) ime i prezime i zvanje službenika, koji račun podnosi;

b) dan, mesec i godina podnošenja računa;

v) cilj puta i po kom rešenju (dan, mesec i godina i broj naredbe);

g) tačna oznaka kretanja provedenog vremena na putu, kao i čas polaska, povratka ili prispeća, vreme se računa od 1 do 24 časa;

d) naznačiti već primljene sume na račun putnog ili seobnog troška, — u kojoj sumi, kojoj moneti i na kojoj kasi;

đ) naznačiti sve povlastice koje je u podvoznim sredstvima imao;

e) kod seobe sa porodicom naznačiti broj dece i dan, mesec i godinu njihovog rođenja;

Starešina nadleštva, mora svaki takav račun proveriti i prema podnetom mu referatu overiti da je put učinjen i da je na putu provedeno vreme bilo potrebno za izvršenje određenog posla.

Vidi čl. 2, 5, 13, 23, 34, 36 i 38 ove Uredbe.

Pregled i overa putnih računa od administrativnih vlasti.

I.

Odluka Glavne Kontrole od 24.-II.-1926. Br. 3144.

Povodom jednog slučaja, u kome je organ nadležne administrativne vlasti smanjio već priznate i vizirane naknade putnih troškova od strane jedne Mesne Kontrole, Glavna Kontrola je našla za potrebno da Mesnim Kontrolama preporuči, da u buduće zahtevaju da račune o naknadi putnih, podvoznih i seobnih troškova prethodno pregledaju nadležne-upravno-administrativne vlasti, pa tek po tom da Mesna Kontrola pregleda, saobrazi propisima Uredbe DRBr. 96000/20. god. i vizira tako od nadležne administrativne vlasti pregledane račune.

Od strane Glavne Kontrole učinjen je korak kod Ministarstva, da u smislu ove odluke izdadu upustvo svojim organima, šta će i kako da priznaju po putnim računima, te da se ne ponovi slučaj, da se priznate naknade po viziranom računu naknadno menjaju.

II.

*Odluka Glavne Kontrole od 29.-IV.-1927. god.
Br. 45694.*

Povodom primedbe jedne Mesne kontrole da račune putnih troškova ne može vizirati pre no što iste nadležna administrativna vlast ne pregleda u smislu odluke Glavne Kontrole Br. 3144 od 24. februara 1926. god. Glavna Kontrola na svojoj opštoj sednici donela je sledeće objašnjenje svoje odluke Br. 3144 od 24. februara 1926. god.

Raspis Glavne Kontrole Br. 3144 od 24.-II.-1926. g. ima se razumeti tako, da je administrativni organ t. j. onaj starešina koji overava račun, dužan stavljajući na račun overu tim samim potvrditi, da je račun i po sadržini sastavljen po propisima zakona. Na taj način Mesna Kontrola pregledajući račun mora imati pred sobom i primedbe organa koji je overio račun, kako bi se izbeglo da pojedine starešine po datoj vizi Mesne Kontrole vrše u nalogima za isplatu ili čak i na samom računu izmene.

Pregled Mesne Kontrole dakle ima da dođe posle pregleda onoga koji overava račun, i ona ima pri pregledu jednovremeno da ceni kako urednost podnetog računa tako i rad administracije u pogledu primene zakona. U slučaju neslaganja zakonom je predviđena procedura po kojoj će Glavna Kontrola na zahtev resornog Ministra ceniti.

Dostavlja se prednje objašnjenje Mesnoj Kontroli u vezi raspisa Kontrole Br. 3144/26. god. radi znanja i upravljanja.

O overavanju svojih putnih računa od strane starešina nadležstva u oblasti.

Odluka opšte sednice Gl. Kontrole od 10. maja 1924. god. Br. 5850.

Ministar Socijalne Potilike aktom KBr. 127840 od 25.-II 1924. godine moli Glavnu Kontrolu da donese rešenje: da li šefovi nadležstva u oblasti mogu svoje račune o poputnini sami overavati — kao starešine — pošto njihove starešine u ministarstvu ne mogu znati kada su oni otišli na službeni put i kada su se vratili.

— Odluka Glavne Kontrole glasi: da u ovakvim slučajevima treba ovako postupiti: Službenik koji zastupa u dužnosti starešinu nadležstva do njegovog povratka, overiće račune ovoga, a ako nebi bilo ovakvog zastupnika, onda ništa ne stoji na putu, da sam starešina overi svoje račune, razume se već, u svojstvu šefa“.

*Raspis Glavne Kontrole Br. 70548 od
2. februara 1926.*

Računoispitači pri smanjivanju pojedinih pozicija u računima o naknadi putnih i selidbenih troškova, dužni su da objašnjavaju svoj postupak, sašto ne priznaju ili smanjuju dotičnu poziciju.

Pri rasmatranju računa o naknadi putnih i selidbenih troškova, po kojima su Mesne Kontrole pri pregledu i viziranju smanjivale pojedine pozicije u računu, a neke i sasvim osporavale primećeno je da Mesne Kontrole pri tome ne objašnjavaju svoj postupak ni odnosnim zakonskim propisima na kome taj svoj postupak zasnivaju, ni inače, već prosto precrtavaju u računu zabeleženu sumu, pa ili stave drugu, ako mu što priznaju, usled čega niti računopolagač može da tačno iznese svoje opravdanje, a niti se pak kad račun zainteresovanog dođe pred Glavnu Kontrolu,

zna, zašto je koja suma smanjena ili osporena i da li su prema tome navodi žalioaca opravdani ili ne.

S toga se preporučuje Mesnim Kontrolama, da svako osporavanje traženim naknadama motivišu s pozivom na zakonski propis kod odgovarajuće pozicije podnetog računa, u protivnom, za svako odstupanje od ovoga, dotični će iskusiti zakonske posledice.

Ako je ko nezadovoljan sa vizom treba to da izjavi pre prijema novca po reduciranom mu računu.

Povodom jednog konkretnog slučaja gde je jedan činovnik primio novac po reduciranom računu a nije izjavio da je sa vizom nezadovoljan i da će se protiv iste žaliti, pa je posle izjavio žalbu, Generalna Direkcija Državnog Računovodstva svojim rešenjem od 24. novembra 1925. god. odbila je njegovu žalbu sa motivacijom:

„Pošto je molilac primio novac bez ikakve primedbe, to se njegova naknadna molba ne može uzeti u obzir, pošto se isplaćeni računi imaju smatrati kao potpuno okončani, te su kao takvi izgubili svojstvo, da i dalje mogu biti predmet spornog postupka. Molilac je imao pravo, da pre izvršene isplate traži ispravku vize i da poveri administrativni spor. Pa kad to nije učinio, već je pristao da se obavi i ta završna radnja po njegovom potraživanju, onda je samim tim priznao, da je sa pregledanim i za isplatu odobrenim računom zadovoljan i da se odriče svoga žalbenoga prava. Ovo gledište ima oslonca u odredbi § 13. građanskog zakona, i na njemu stoji i Državni Savet u svojoj administrativno-sudskoj praksi, koja je za ovu Direkciju merodavna u svima identičnim slučajevima“.

Član 36.

Uz račun treba priložiti:

a) nalog¹⁾ za putovanje u originalu ili overenom prepisu;

b) uverenje o kilometraži kod žlužbenog putovanja i seobe kolima, odnosno konjima;

v) uverenje od parobrodske agencije o plaćenom iznosu za prevoz pokućstva i prtljaga kod seobe lađom;

g) račune i priznanice o plaćenim sitnim troškovima za račun države (kao poštanske takse i dr.) ako bi ih bilo za vreme službenog putovanja;

d) uverenje državne ili mesne opštinske vlasti ako je putovanje nevoljno produženo usled kakvog slučaja, ili ako se putovanje po najkraćem ili jevtinijim putom moralo prekinuti i putovanje okrenuti putom dužim ili skupljim zbog prekida saobraćaja ili kakvog drugog opravdanog slučaja;

đ) lekarsko uverenje za slučaj obolenja državnog službenika na službenom putovanju, u kome ima biti označena bolest i vreme bolovanja.

Vidi čl. 3, 8 i 35 ove Uredbe.

¹⁾ Rešenje, naredbu, odluku i t. d.

Član 37.

Za potpunu pravilnost podnetog računa i istinitost dokumenata podnosilac računa odgovoran je materijalno, disciplinski i krivično.

— Po čl. 13, 24 i 37 ove Uredbe, materijalna odgovornost sastoji se u naknadi prouzrokovane štete državnoj kasi, za onoliko, za koliko je od države nepravilno naplaćeno. Za ova državna potraživanja

može se državnom službeniku staviti zabranu na 50% osnovne i položajne plate, a penzioneru 30% — čl. 120. činovničkog zakona.

Disciplinski, podnosilac računa, odgovara po zakonu o činovnicima.

Materijalna i disciplinska odgovornost državnog službenika i pensionera — u koliko se na njih odnosi ova Uredba — ne isključuje i krivičnu odgovornost, po kaznenom zakonu, za dela predviđena ovom Uredbom.

Član 38.

Na račun putnog odnosno seobnog troška može službenik i pre i posle izvršenog putovanja uzeti:

a) kod službenog putovanja, po približnom proračunu¹⁾ do $\frac{2}{3}$ ukupne sume;

b) kod seobe — sumu koja mu pripada na ime svih naknada po tablicama pod tač. III i $\frac{2}{3}$ troškova pod tač. I. i II. čl. 23.

Avansi se smeju isplaćivati samo na blagajnici, određenoj o naredbi o putovanju.

— Kod seobe službenik može i pre izvršenog putovanja uzeti celu sumu koja mu pripada na ime svih naknada po tablicama pod tač. III. t. j. za prenos, pakovanje i raspakivanje pokućanstva i dr., i $\frac{2}{3}$ troškova na ime lične i porodične dnevnice i podvoza ličnog i porodičnog. Ovo stoga što je visina seobnih troškova za pokućstvo unapred utvrđena.

Kod službenog putovanja pak, službenik može uzeti do $\frac{2}{3}$ akonto putnih troškova i to na privremenu priznanicu koju mora po izvršenom putovanju u roku od 30 dana opravdati podnošenjem putnog računa (Vidi čl. 39. ove Uredbe).

¹⁾ Uz prethodku kojom se traži akontacija treba priložiti proračun.

Postupak pri uzimanju akontacije i likvidiranju privremenih priznanica.

Član 30-a. Pravilnika o radu Odseka Računovodstava Ministarstva Specijalnih Računovodstava i Blagajnica, od 15. januara 1921. god., sa izmenama i dopunama od 20. avgusta 1922. god.; 9. i 2. maja i 14. septembra 1923. godine, glasi:

Ma račun (akonto) putnih i seobnih troškova službenika pojedinih Ministarstava i područnih im nadležstava, Glavna Državna Blagajna i Finansijske Uprave izdavaće po približnom proračunu od $\frac{2}{3}$ od ukupne sume (vidi čl. 46. Uredbe DRBr. 96.000/20. god.), na priznanicu dotičnih službenika a po overi starešine (načelnika) Odeljenja odnosno starešine nadležstva (u kome je dotični službenik po postavljanju na radu) i uredno izdatoj naredbi odnosno nalogu — sa prema potpisom šefa Odseka Računovodstva za službenike Ministarstva. Takva priznanica ostaje u kasi kao privremeni izdatak, dok se putovanje ne završi i račun ne podnese.

Isplate akontacije Finansijske Uprave mogu vršiti samo ako i u uoliko ima otvorenog kredita po dotičnoj budžetskoj partiji na putne, podvozne i seobene troškove.

Ako kredit još nije otvoren, ili nije otvoren u dovoljnom iznosu, a ukaže se hitna potreba za službeno putovanje nekog službenika, i za odlazak na novo opredeljenje po premeštaju, nadležni naredbodavac 2. stepena dužan je obratiti se telegrafskim putem Odseku Računovodstva u svome Ministarstvu, da ovaj istim putem izda ovlašćenje Finansijskoj Upravi, da isplati akontaciju. Po tako dobivenim ovlašćenjima Finansijske Uprave vršiće isplate. Odseci računovodstva dužni su voditi evidenciju o ovim privremenim izdacima i odmah tražiti otvaranje kredita na kasi dotične Finansijske Uprave s pozivom na dan i RBr. akta kojim je otvoren kredit telegrafskim putem,

Za slučaj da šef Odseka Računovodstva Ministarstva telegrafskim putem otvori kredit a kredita nema, on će biti odgovoran materijalno.

Po izvršenom putovanju, odnosno postavljenu (po povratku u mesto službovanja prilikom službenog putovanja odnosno u slučaju seobe po dolasku u mesto u koje je premešten) pa najdale u roku od 30 (trideset) dana, dotični službenik dužan je podneti uredan račun svome starešini radi likvidacije (o tome će voditi evidenciju u Ministarstvu: načelnik dotičnog odeljenja i šef Odseka Računovodstva; a kod Glavne Državne Blagajne i Finansijskih Uprava šef, blagajnik i kontrolor gde ga ima), kako je to propisano čl. 36. i 38. Uredbe DRBr. 96.000/20 g. Ne podnese li se u određenom roku uredan račun ili ako je na račun ovih troškova izuzeo veću sumu no što mu pripada, odmah će se izvršiti naplata izuzete akontacije iz 50% plate osnovne i položajne (a dok se to ne uredi onda i iz 50% svih prinadležnosti) prema odredbi čl. 120. Zakona o činovnicima i ostalim službenicima od 31. jula 1923. godine, a priznanice daće se dotičnom činovniku kao gotov novac (čl. 36. Uredbe DRBr. 96.000/20 g.).

Pri overavanju podnetog računa starešina (načelnik) Odeljenja i Šef Odseka Računovodstva moraju se uveriti, je li račun obuhvatio sve one uslove, koji su čl. 38. i 39. Uredbe DRBr. 96.000 od 30. septembra 1920. god. propisali i to:

a) ime i prezime i zvanje službenika, koji račun podnosi;

b) dan, mesec i godina;

v) cilj puta i po kome rešenju (dan, mesec i godina i broj naredbe);

g) tačno označiti provedeno vreme na putu kao i čas polaska, povratka ili prispeća (vreme računati od 1—24 časa);

d) svaku vrstu naknade izdvojiti i naznačiti sa svima potrebnim podacima, koji se ovom Uredbom traže;

đ) naznačiti već primljene sume na račun putnog ili seobnog troška — u kojoj sumi, kojoj moneti i na kojoj kasi;

e) naznačiti sve povlastice, koje je u podvoznim sredstvima imao;

ž) uz račun se moraju podneti svi dokazi za svaku sumu — sem za one, koje su u Uredbi DRBr. 96.000 20. g. izuzete;

z) starešina nadležstva, odljenja ili odseka, mora svaki takav račun overiti, a sem toga račun se neće overiti ako i sledeće nije u računu uneto;

i) dok dotični službenik ne podnese izvešće o svom putovanju, što će se to svakad na računu naznačiti, s pozivom na datum i broj delovodnog protokola kad je izvešće zavedeno;

j) podnosilac računa dužan je pokazati starešini Odeljenja (načelniku), koji račun overava i šefu Odseka Računovodstva „Dopuštenje za povlašćenu vožnju“ te da se vidi, jeli se dotični službenik koristio sa sniženom vozarinom prilikom putovanja, za koje se račun podnosi, pa ako je koristio a u računu stavio punu vozarinu onda prema takvom službeniku odmah preduzeti nužne mere za zloupotrebu (prevaru) u službenoj dužnosti (analogo čl. 39. Uredbe DRBr. 96.000 od 30. septembra 1920. godine).

Član 39.

Sva potraživanja računopolagača po ovoj Uredbi ako nisu prijavljena¹⁾ za 6 meseci od dana svršenog putovanja odnosno seobe, zastarevaju. Ako u slučaju premeštaja seoba porodice i pokućanstva nije izvršena jednovremeno sa dolaskom na novu dužnost odnosno službenika, onda se rokovi za njegovo lično putovanje i za seobu imaju nezavisno jedno od drugog računati.

Službenik koji je na račun putnih i selidbenih troškova izuzeo izvesnu sumu, dužan je najdalje u roku od 30 dana po izvršenom putovanju, odnosno seobi, podneti uredan račun.²⁾ Ako to u određenom roku ne učini, izuzeta suma ima mu se naplatiti od prve naredne plate.

Ako je izuzeta suma veća od odobrene dužan je razliku položiti odmah, u protivnom naknadiće se odbitkom od njegovih prinadležnosti prvog narednog meseca.

— Vidi čl. 131. zak. o Državnog Računovodstva.

1) Prijava se čini podnošenjem putnog ili seobnog računa.

2) Onaj pak službenik, koji na račun putnog ili seobnog troška nije uzeo akontaciju, treba račun da podnese u roku od 6 meseci od dana svršenog putovanja ili seobe, jer će mu u protivnom potraživanje posle ovog roka zastareti.

Postupak pri isplati akontacija putnih i selidbenih troškova.

Objašnjenje Ministarstva Finansija DRBr. 107329 od 4-VIII-1928. god.

Postupak sa privremenim priznanicama isplaćenih ekontacija putnih i selidbenih troškova, skoro kod svih Ustanova odstupa od zakonskih propisa i izdatih naređenja od strane Direkcije Računovodstva. Slaba kontrola nadležnih Ustanova za pravdanje ovih isplata u zakonskom roku kao i nemarnost onih koji su dužni podneti račune, učinili su, da se u svima kasama još uvek nalazi znatan broj neopravdanih priznanica.

Kontrola pri isplati i evidenciji ovih isplata mora biti tačna i vidna, tako, da se u zakonskom roku od mesec dana izuzeta suma mora oprav-

dati dokumentima. Da bi se u tome uspeo, Direkcija propisuje sledeći postupak ili isplatu akontacija putnih i selidbenih troškova i službenih putovanja:

1. Pri isplati akontacije putnih troškova, za koju mora da postoji ovlašćenje Direkcija ili odluka i naredba nagležnih, blagajnik će biti dužan da u platnoj knjižici ili u platnom listu dotičnog činovnika ubeleži i da je isplatu izvršio na pr.: „po nalogu Br 3642 (i koga nadležstva) isplaćeno Din 3000 akonto putnog troška od Kragujevca do Niša“. Ovu konstataciju sa datumom isplate potpisao blagajnik.

2. Isplaćena priznanica mora se odmah istoga dana amanetnom poštom poslati Ustanovi kod koje će dotični činovnik primati dalje prinadležnosti. Sa pošiljem novčanih podataka takođe izvestiti, da je imenovanom isplaćena akontacija, u kome iznosu, za koje putovanje, gde je priznanica poslata i sa kojim brojem akta.

3. O ubeleženoj evidenciji na platnoj knjižici ili listu, mora se voditi strogo računa, pošto će za to blagajnik isplate narednih prinadležnosti biti odgovoran. Činovnik, koji je primio akontaciju, dužan je u roku od mesec dana po prijemu podneti račun onoj Ustanovi gde prima prinadležnosti. Šef dotične Ustanove biće dužan da tom prilikom u platnoj knjižici ili listu dotičnog ubeleži, da je za pravdanje izuzetne sume od Din..... za putovanje od do podneo račun, koji je zaveden pod br. što će svojom potpisom utvrditi. Blagajnik će pri isplati narednih prinadležnosti o ovom voditi računa, pa ako dotični činovnik nije podneo račun, neće mu vršiti isplatu prinadležnosti i o tome izvestiti šefa Ustanove. U tom slučaju šef Ustanove narediće da se od prinadležnosti vrši naplata akontovane sume. Vršene obustave za račun izuzete akontacije takođe će se ubeležavati u platnoj knjižici ili list imenovanog.

4. Sa podnetim računom mora se provesti najhitniji postupak da bi se likvidacija što pre izvela i kasa oslobodila privremenog izdatka. U slučaju da dotični činovnik ne može u određenom roku predati račun, podneće obrazloženu predstavku o tome preko Ustanove gde je sa službom ovaj Direkciji, koja će ceniti opravdanost iznetih razloga, doneti odluku i izvestiti Ustanovu kod koje se nalazi privremena priznanica.

5. Šefovi Ustanova i blagajnici biće odgovorni ako u svojim kasama imaju privremene priznanice činovnika, koji nisu njihovi platežnici.

Likvidiranje putrih računa koji obuhvataju dva budžetska perioda.

Rešenje Gosp. Ministra Finansija DRBr. 146176 od 1. novembra 1922. godine.

Pokazalo se da ima znatan broj računa putnih, podvoznih ili selidbenih troškova državnih službenika podnetih za službena putovanja, koja vremenom, u kome su izvršena, zahvataju dva budžetska perioda: jednim delom putovanje pada u prošli sedmomesečni budžetski period od januara do jula ove godine, a drugim delom u sadanju budžetsku godinu, koja je nastupila 1. avgusta ove godine. Radi likvidacije računa podnetih za ovako izvršena službena putovanja pojavljuju se teškoće, koje ometaju pravilnu i brzu likvidaciju računa, i time nanose štete interesima finansijske administracije u opšte, naročito ako su za putovanja izuzete akontacije, koje, ne mogući biti likvidirane, leže kao privremeni izdaci u kasama, i interesima pojedinaca, koji moraju da čekaju na isplatu onoga na što imaju nesumnjivo pravo. Te teškoće sastoje se u tome što za putne račune ove vrste u većini slučajeva nije bilo moguće postupiti po čl. 75. i narednim Zakona o Državnom Računovodstvu u cilju prijavljivanja ovih računa

radi likvidacije u zakonskom roku na teret odgovarajućeg kredita iz proteklog budžetskog perioda. Ne može se takođe izvršiti likvidacija ni na teret part. 46. ovogodišnjeg budžeta, jer za to opet u većini slučajeva nisu ispunjeni uslovi iz čl. 15. Finansijskog Zakona za 1922/23. godinu.

Da bi se, pri svem tom, postigao rezultat, koji je obostrano potreban: i za Državu i za pojedince, te da bi se ovakvi računi što pre likvidirali, Ministarski Savet, na predlog Gospodina Ministra Finansija DRBr. 146176 od 1. novembra 1922. godine, doneo je pod istim brojem i datumom sledeće rešenje:

„U slučajevima, kad su službena putovanja izvršena jednim delom u proteklom budžetskom periodu a drugim delom u sadanjoj budžetskoj godini, u kojoj su i završena, računi putnih, podvoznih ili selidbenih troškova državnih službenika za tako izvršena putovanja, imaju se likvidirati na teret odgovarajuće budžetske partije u tekućem budžetu.“

O zastarelosti seobnih računa.

Odluke opšte sednice Glavne Kontrole Br. 7860 od 27. juna 1923. god. i Br. 4158 od 28. marta 1924. god.

Mesna kontrola molila je za objašnjenje: Kako se ima razumeti odredba tač. 36-a Uredbe o naknadi DRBr. 96000/20. god.: da li se zastarelost prava potraživanja naknade premeštenog državnog službenika ima računati od dana svršenog putovanja (seobe) premeštenog činovnika, ili od dana svršenog putovanja (seobe) njegove porodice, koja se preselila posle izvršene seobe dotičnog činovnika?

— Gl. Kontrola odlučila je, na sednici od 27. juna 1923. god., Br 7860. sledeće:

„Tač. 36-a pom. Uredbe ima se, po jasnoj stilizaciji, razumeti tako, da se zastarelost u pitanju mora računati od dana završenog putovanja državnog činovnika (službenika), a ne njegove porodice.

Država premešta po potrebi svoje činovnike, a njihove porodice su za državu privatne ličnosti i o njihovom preseljenju vodi računa dotični činovnik, koji ako se želi koristiti prenosom o državnom trošku, mora istu preseliti u roku od 6 meseci.

— Ministar Finansija aktom DRBr. 12479/24. god. obratio se Glavnoj Kontroli, iznoseći suprotno gledište ovom objašnjenju, i moli Glavnu Kontrolu, da opozove ovo svoje objašnjenje.

— Na opštoj sednici od 28. marta 1924. god. Br. 4157/24. god. Glavna Kontrola je našla: da je Uredba DRBr. 96000 20. g. kao i njene izmene i dopune redigovana u Ministarstvu Finansija, saobrazno čl. 51. Zak. o dodacima na skupoću, i prema tome, za objašnjenje pojedinih odredaba u istoj Uredbi (i izmen. i dopun.) nadležan je Ministar Finansija i sasvim je pravilno njegovo gledište, da se traženje naknade troškova za izvršenu seobu porodice i pokućanstva ima smatrati kao blagovremeno u svakom onom slučaju, kada je ono podneto u roku predviđenog u tač. 36-a Uredbe DRBr. 96.000/20. g., računajući rok od dana izvršene seobe, a bez obzira na to, koliko je vremena proteklo od dana, kada je dotični službenik lično doputovao na svoje novo mesto opredeljenja. Čl. 21. pom. Uredbe propisao je, da državnom službeniku, prilikom premeštaja, pripadaju, pored ostalog, i naknade za podvoz porodice i za prenos pokućanstva, a to znači da se pod seobom državnih službenika u pogledu prizivanja naknade ima razumeti ne samo njegovo lično putovanje, nego i podvoz njegove porodice i prevoz njegovog pokućanstva.“

Raspis Generalne Direkcije Državnog Računovodstva DRBr. 47.148 od 10. maja 1924. god.

Dešavaju se slučajevi, da pojedini premešteni ili novopostavljeni državni činovnici, odnosno službenici, prilikom dolaska u mesta svoga novog opredeljenja, ne izvrše jednovremeno i seobu svoje porodice i pokućanstva, već tu seobu odlože za docnije, kad budu otklonjene smetnje, zbog kojih se ona nije mogla odmah izvršiti. U praksi se pokazalo, da u pogledu naknada selidbenih troškova odnosnim službenicima, u takvim slučajevima često dolazi u pitanje blagovremenost njihovih potraživanja tih naknada zbog nejednakog tumačenja propiža čl. 36. a Uredbe DRBr. 96.000/20 izmenjene i dopunjene zakonodavnim rešenjem DRBr. 156.364 od 30 novembra 1922. godine.

Povodom ovoga, a da bi se stalo na put nepravilnostima u pogledu primenjivanja navedene zakonske odredbe i da bi se izbegla izlišna administracija oko raspravljanja tih pitanja, Gospodin Ministar Finansija doneo je svoje objašnjenje po toj stvari. Po tome objašnjenju, traženje naknada troškova za izvršenu seobu porodice i pokućanstva ima se smatrati blagovremeno u svakom onom slučaju, kada je ono podneseno u roku, predviđenom u čl. 36. a Uredbe DRBr. 96.000/20 računajući rok od dana faktički izvršene te seobe, a bez obzira na to, koliko je vremena proteklo od dana, kada je dotični službenik lično doputovao na svoje novo mesto opredeljenja. Sa ovim objašnjenjem saglasila se i Glavna Kontrola, o čemu je pismom svojim Br. 4157 od 20. marta 1924. godine izvestila Gospodina Ministra Finansija s tim, da je sa ovim objašnjenjem upoznala i svoje Mesne Kontrole.

Dostavljajući prednje Direkcija nalazi za potrebno ovom prilikom dati i objašnjenje člana 36. a Uredbe DRBr. 96.000/20., pošto se pokazalo da i u pogledu primenjivanja ove zakonske od-

redbe postoje pogrešna gledišta. Na ime, postoji gledište, da je državni službenik u svakom slučaju dužan u roku od trideset dana po izvršenom putovanju i seobi podneti račun za naknadu putnih i selidbenih troškova, da posle ovoga roka, ako nije račun podneo, gubi pravo traženja tih naknada i da mu se iste u tom slučaju mogu priznati tek naročitom odlukom Ministra Finansija o produženju toga roka. Ovako gledište ne može se uzeti kao osnovano, kad se uzme u obzir izrična odredba čl. 36. a Uredbe DRBr. 96.000/20, koja za podnošenje ovih računa dopušta rok od šest meseca bez naročite za to odluke Ministra Finansija. Cilj je čl. 36. a Uredbe DRBr. 96.900/20. g. da ubrza likvidiranje privremenih izdataka i da spreči nagomilavanje njihovo u državnim kasama i prema tome, ova se zakonska odredba ima smatrati samo kao precizirana prinudna mera za izvršenje druge alineje čl. 131. Zakona o Državnom Računovodstvu, po kojoj su državni službenici, koji su privremeno uzeli novac iz državne kase dužni u najkraćem roku izvršiti obračun sa istom. Da je se samo to htelo, vidi se, u ostalom, i iz toga, što ovoj odredbi čl. 36. a nije data nikakva druga sankcija do jedina ona izložena u njenoj drugoj alineji, a koja ne predviđa nikakve druge prinudne mere sem naprlate u određenom roku, izuzete akontacije na račun izvršenog putovanja.

Prema svemu izloženome, kao pravilo ima važiti ovo:

1) Činovnici, odnosno službenici, koji ništa nisu unapred primili na račun putnih i selidbenih troškova imaju pravo, da račune za ta potraživanja podnesu najdalje u roku od šest meseci, računajući od dana izvršenog putovanja i seobe ne tražeći za ovaj rok nikakvo naročito odobrenje. Po isteku ovoga roka pravo potraživanja im bezuslovno zastareva, pošto je mogućnost za njegovo produženje zakonski isključeno. Ako je bio slučaj premeštaja ili novog postavljenja, pa odnosni službenik prilikom svoga dolaska u novo mesto

nije u isto vreme izvršio i seobu svoje porodice i pokućanstva, onda se ovaj rok od šest meseci u pogledu naknade za lično putovanje odnosnog službenika i u pogledu naknade za seobu njegove porodice i pokućanstva ima nezavisno jedno od drugog računati.

2) Činovnici, odnosno službenici, koji su primili izvesnu sumu na račun naknade putnih i selidbenih troškova, bilo prilikom putovanja po službenom poslu, bilo prilikom premeštaja ili novog postavljenja, dužni su uredni račun podneti u roku od trideset dana. Ne učine li to u ovom roku, ima se od njih naplatiti izuzeta suma, a njima u pogledu podnoženja samoga računa, ostaje pravo na iskorišćenje roka od šest meseci, bez traženja naročitog odobrenja, u svemu po principima izloženim u predhodnoj tački 1. ovog objašnjenja. Ako je bio slučaj da je odnosni službenik uzeo izvesnu sumu i na račun selidbenih troškova, pa je na novu dužnost doputovao sam, a seobu porodice i pokućanstva odložio za docnije, akontiranu sumu na račun seobe mora vratiti odmah, a može je tražiti ponova neposredno pred seobu.

Član 40.

Propisi ove Uredbe ne važe za lica, koja se nalaze sa službom u vojsci¹⁾, izuzev primene stava drugog čl. 45. Zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda koji važi i za penzionisane oficire i ostale službenike u vojsci; dalje, za osoblje saobraćajnih²⁾ ustanova

1) Jer za njih postoji osobeni zakon o naknadi putnih i seobnih troškova.

2) Jer i za njih važe osobeni propisi (vidi pravilnik o sporednim prinadležnostima službenika saobraćajnih ustanova i pravilnik o privr. i spor. prinadležnostima službenika rečne plovidbe).

i u opšte za sve kategorije državnih službenika, čije su naknade troškova, bilo za službena putovanja, bilo za seobu regulisane specijalnim zakonom ili uredbama.

Objašnjenje Glavne Kontrole Br. 26417/924 o nadležnosti pregleda putnih računa oficira, penzionera, po čl. 45, Zakona o činovnicima građanskog reda.

Na pitanje Mesne Kontrole, u aktu Br. 2466 od 5. ov. m. Glavna Kontrola s obzirom na odredbe iz čl. 278, 288, 303 i Zakona o ustrojstvu vojske i mornarice daje sledeće objašnjenje:

1) Da bi i oficire trebalo tretirati, kao ostale službenike građ. reda, po čl. 45. al. 2. Zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima;

2) Nadležnost za overavanje njihovih računa podleži Gospodinu Ministru Vojske i Mornarice, odnosno u Komandama u kojima su se prilikom njihovog penzionisanja zatekli, a pregled takvih računa podleži Mesnoj Kontroli pri Ministarstvu Finansija — Glavna Državna Blagajna — odnosno kod Okružnih Finansijskih Uprava, Delegacija i t. d. kod kojih kao penzioneri, primaju svoje prinadležnosti.

3) Pomenute odredbe čl. 45. al. 2. Zakona o činovnicima, imaju se razumeti tako, da selidbeni troškovi pripadaju licima građanskog i vojničkog reda, koji navršu pune godine službe, računavajući u to ratne godine, kao duple, jer da nije tako nebi u Zakonu u ustrojstvu Vojske i Mornarice čl. 120. stajalo ovo: da se oficir, koji navršši 35 godina aktivne vojničke službe, računajući dvogube ratne godine stavlja odmah na svoj zahtev u penziju, t. j. dobija svoju punu penziju, a to važi i za činovnike, pošto po čl. 137. Zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima i njima se za vreme rata provedeno vreme računa za penziju, kao aktivnim oficirima, prema tome i činovnik

kad navršši 35 godina službe sa ratnim duplo može se na njegov zahtev staviti u pensiju pošto se smatra da je zadobio punu penziju (čl. 135. al. 1. zakona o činovnicima i t. d.);

4) Penzionisanim licima sa punom penzijom pripada i pravo na naknadu selidbenih troškova od mesta gde su penzionisani, do mesta, koje oni budu izabrali za stalno stanovanje, jer da nije tako ne bi se to u Zakonu o činovnicima i ostalim službenicima pomenulo u čl. 45. al. 2. gde na kraju stoji: „U mesto gde se kao penzioner naseli“, t. j. „u mesto koje izabere za stalno boravište“.

Naknada putnih troškova policijskih službenika po službi Javne Bezbednosti JBBR. 10253 od 6-VII-1920. g.

I

Minisiarski Savet na svojoj sednici od 21. maja t. g. a na moj predlog JBBR. 10253 odlučio je da se dosadani dodaci, koje su policijski činovnici imali po šl. 3. zak. o troškovima upravnih vlasti na putovanje i reprezentaciju zameni ovim dodacima:

1. Načelnicima okružnim kada putuju po svom okrugu po poslovima Javne Bezbednosti i revizije pripada dnevno 45.— din.

2. Sreskim načelnicima kada putuju po svom srezu po poslovima Javne Bezbednosti dnevno 30.— din.

3. Sreskim pisarima dnevno po 25.— din.

Pravo na ovaj dodatak teče od 21. maja t. g.

Članovima Uprava, sekretarima Okružnih načelstava i policiskim pisarima, Uprava i Okružnih načelstava ostaju i na dalje po čl. 3. zak. o troškovima upravnih vlasti.

Radi tačne evidencije izlaska pojedinih poli-

cijskih činovnika, načelnici će sreski voditi knjigu izlazaka sa sledećim rubrikama:

I. Tekući broj.

II. Ime i prezime.

III Zvanje.

IV. Numeracija akta po kome je izlazak učinjen i zbog čega.

V. Dan, mesec i godina učinjenog izlaska.

VI. Dan, mesec i godina povratka u sresko mesto.

VII. Potpis činovnika, koji je izlazak učinio.

VIII. Overa načelnika sreskog da je u označene dane dotični činovnik zaista imao službene izlaske u srez.

IX. Primedba.

Policiski pisari po srezovima prilikom svakog izlaska u srez dužni su podneti na uviđaj načelniku sreskom sve predmete zbog kojih idu u srez, a tako isto i knjigu izlazaka, u koju će lično načelnik sreski, ili njegov zakonni zastupnik, upisati pored imena dotičnog činovnika dan, mesec i godinu izlaska u srez. Isto tako pisari su dužni, prilikom povratka u sresko mesto, javiti se načelniku sreskom ili njegovom zakon. zastupniku, podneti mu izveštaj zbog kojih je poslova bio na putu i pokazati na uviđaj i overu okončane predmete, po njima mu usmeno referisati, a po potrebi podnositi i pismene referate i podneti mu knjigu izlazaka, u koju će načelnik pored imena dotičnog činovnika staviti dan, mesec i godinu njegovog povratka u sresko mesto i sve to overiti svojim potpisom i sreskim pečatom u odgovarajućoj rubrici.

Upisivanje u knjigu dana polaska u srez i dana povratka u sresko mesto, mora biti učinjeno onoga dana kada je dotični činovnik zaista u srez otišao, odnosno onoga dana kada se iz sreza vratio.

Za tačno vođenje ove knjige izlazaka lično je odgovoran načelnik sreski, a urednost njenoga vođenja kontrolisaće kako g. g. inspektori ovoga Ministarstva prilikom redovne i vanredne inspekcije, tako i načelnici okružni.

Slično ovoj knjizi vodiće se i pri načelstvima okružnim knjiga izlazaka, u kojoj će načelnici okružni uvoditi svoje izlaske po okrugu sa naznačenjem posla, po kome su vršili izlazak.

Knjiga izlazaka biće prošivena jemstvenikom, sa krajevima na poslednjoj strani utvrđenim pečatom sreskim (okruž. načelstva), sa zvaničnom potvrdom u kojoj će biti konstatovano broj strana ili listova.

Naplata ovih dodataka vršiće se na kasama sreskih i finansijskih uprava na način, koji istima bude propisan od strane Ministra Finansija.

U mesečnim policiskim izveštajima i načelstva okružni i sreski načelnici i u buduće unošiće za sve činovnike poimenično broj dana provedenih u okrugu, odnosno srezu.

Uvođenje ovih dodataka diktovala je neminovna potreba za povraćajem poremećene javne bezbednosti, što se može postići što češćim revizijama okružnih i sreskih načelnika i njihovim islascima u srezove, opštine i po narodu, a sreski pisari da su tako reći: stalno u pokretu, kako bi saznavali gde se odmetnici kriju, ko su im jataci i ko im pomaže, angažovati ljude i organizovati borbu da se oni pohvataju i unište, upućivali žandarmeriju i rukovodili javnom silom za povraćaj ugrožene bezbednosti, kontrolisati da li se vodi po opštinama i žandarmeriskim stanicama evidencija o biv. osuđenima, uslovno puštenim robijalima i drugim rdavim i sumnjivim licima.

Ako se ovako bude postupilo nesumnjivo je da će biti pozitivnih rezultata, te će se poremećena javna bezbednost povratiti, što će biti nesumnjivo zasluga policiskih činovnika. A ako se bude služba labavo vršila, izlasci njeni da samo bude po

knjizi što veći broj dana izlazaka onda će stanje ostati nepromenjeno što će dati razloga primeni najoštrijih zakonskih mera prema takvim policijskim činovnicima.

Ja sam činovnicima omogućio da pristojno mogu putovati i da zbog toga njihova porodica ne trpi.

Očekujem sada pozitivne rezultate.

Ministar Unutrašnjih Dela,
Ljub. M. Davidović, s. r.

II

UBr. 8681. od 1-VI-1921. god.

Ministarski Savet u sednici od 29. maja tekuće godine UBr. 8681 po predlogu Gospodina Ministra Unutrašnjih Dela rešio je:

Uredbom o naknadi troškova državnim službenicima od 30. septembra 1920. god. DRBr. 96.000 regulisana je i predviđena specijalna dnevnicica i poputnina svima službenicima kad putuju van mesta svog stalnog službovanja ili se premeštaju iz jednog mesta u drugo. Ovom Uredbom zamjenjen je privremeno zakon o dnevnicima i podvoznicima državnih činovnika i službenika, dok se ekonomske prilike ne srede ili dok novim zakonom ne bude to pitanje konačno regulisano.

Po tač. 1. i 6. Uredbe, predviđena dnevnicica i troškovi za službena putovanja pripadaju i onim činovnicima, koji se nalaze na redovnim dužnostima u nadležnostima čiji delokrug obuhvata više političkih srezova (kotara) kad po službenom poslu putuju van granice političkog sreza (kotara) u kome se nalazi nadležstvo. Prema ovome ova naknada dnevnice i poputnine treba da pripada i okružnim načelnicima, čiji službeni delokrug obuhvata više političkih srezova, što bi potpuno bilo umesno i spravedljivo. U mesto da tako ostane, po tač. 41. iste Uredbe lišeni su prava na ovu naknadu troškova za službena putovanja policijski

ski činovnici, za koje je ostalo u važnosti rešenje Mieistarskog Saveta JBBr. 10253. od 21. maja 1920. godine.

Ovom odredbom postavljeno je na pravilnu osnovu rešenje pitanja o dnevnicima za sreske načelnike i pisare, jer oni sa određenom dnevnicom po pomenutom rešenju Ministarskog Saveta a s obzirom na uži delokrug njihove službene nadležnosti, mogu bar u nekoliko da podmire troškove u putovanju po srezovima. Injima bi trebalo poboljšati u ovu naknadu troškova u dnevnicima u toliko, što bi im dnevnicu trebalo računati po danima bez obzira na vreme trajanja, obavljenog posla u toku jednog dana tj. trebalo bi im računati celu dnevnicu za svaki izlazak u srez u toku jednog dana i ako je obavljeni posao trajao dva, tri, četiri ili pet časova dakle manje od 12 časova.

Sa okružnim načelnicima stvar stoji sasvim drukčije. Njima je stalno mesto službovanja u okružnoj varoši, i ako politički predstavnici i najviša upravna vlast u okrugu, oni imaju u svom službenom delokrugu više političkih srezova (kotara).

Prilikom određivanja dnevnica okružnim načelnicima od 45 dinara po rešenju JBBr. 10253/20. u ime naknade troškova u putu po okrugu propušteno je, da se pri rešenju toga pitanja postavi razlika između stvarnih izdataka učinjenih na ishranu i prenoćišta i troškova učinjenih za ispatu saobraćajnih sredstva putujući iz sreza u srez. I dok im određena dnevnicica od 45 din. jedva dostiže za podmirenje dnevnih troškova oko izdržavanja u mestu gde se u okrugu budu zadržali, dotle im s druge strane za prevozna sredstva ne ostaje ništa, te su primorani da tu naknadu troškova podmiruju iz svojih redovnih mesečnih pri nadležnosti, koje im služe za njihovo redovno izdržavanje — njih i porodice — u mestu, njihovog stalnog službovanja. S toga je žalba okružnih načelnika umesna i opravdana kad traže, da se

u pogledu naknade dnevnica i putnih troškova za službene izlaske po okruzima izjednače u pravima sa svima službenicima koje predviđa tač. 1. Uredbe o dnevnicima i poputnini, te je u mesto naknade u dnevnicima po rešenju Ministarskog Saveta JBBR. 10253/20. primaju naknadu u dnevnicima i poputnini predviđenu u Uredbi za sve druge službenike njihovog ranga.

Još u vrlo težim okolnostima nalaze se i služitelji — konjanici pri srezovima koji nisu obuhvaćeni rešenjem Ministarskog Saveta JBBR. 10253 1920. god. niti im je zato ma kakva naknada određena, pa su i po tač. 41. uredbe izuzeti od prava na naknadu troškova za službena putovanja zato, što imaju stalan godišnji dodatak u 180.— din. po specijalnom Zakonu (Zakonu o troškovima upravnih vlasti).

Kad se ima na umu to, da im ovaj dodatak 180.— din. godišnje ili 15.— din mesečno služi za izdržavanje konja, koje kao konjanici obavezno moraju imati, onda se neda ni pomisliti da se ovim dodatkom mogu podmirivati samo troškovi oko izdržavanja konja a kamo li i svoje lične troškove koje u službenom putovanju učine.

Zbog toga nije retka pojava, da oni napuštaju državnu službu i pribegavaju drugim sredstvima za život tako, da ako ovo stanje i dalje potraje, nije isključeno da će srezovi jednoga dana ostati bez njih.

S obzirom na ulogu ovih služitelja — konjanika — specijalno danas u prilikama izmenjenim dugogodišnjim ratom, kada je lična i imovna bezbednost najpotrebnija narodu i kada su služiteljski konji jedino prevozno sredstvo policijskim činovnicima za službene izlaske po srezovima, nalazim, da bi ih trebalo pomoći na taj način što bi se i njima odredila pristojna dnevnicima kao naknada troškova za njihovo izdržavanje i izdržavanje njihovih konja prilikom službenog putovanja po srezovima.

Da bi ovo pitanje naknade troškova bilo pravilno regulisano i na najspravedljivijoj osnovi za sve policijske činovnike — službenike — podružne mi struke prilikom službenog putovanja, a na osnovu napred izloženih motiva, čast mi je predložiti Ministarskom Savetu, da na osnovu § 5. Ustrojstva Državne Centralne Uprave izvoli rešiti:

a) da se načelnicima okružnim, kad po okruzima putuju isključivo po poslovima javne bezbednosti i hitnim drugim službenim poslovima po specijalnom odobrenju i naređenju Gospodina Ministra Unutrašnjih Dela izdaje ona i onolika naknada troškova učinjenih u putu koju predviđa Uredba o nakuadi troškova državnim službenicima, pored redovnog dodatka njihovog zvanja po Zakonu o troškovima upravnih vlasti od 30. septembra 1920. g. DRBR. 96000 bez ograničenja tač. 41. iste Uredbe;

b) da se sreskim načelnicima, i policijskim pisarima po srezovima. izdaje u ime naknade troškova određena im dnevnicima po rešenju Ministarskog Saveta JBBR. 10253/20. god. od 21. maja tekuće godine pored redovnog dodatka njihovog zvanja po zakonu o troškovima upravnih vlasti s tim, da im se za svaki izlazak u srez, u toku jednog dana računa cela dnevnicima bez obzira na vreme trajanja obavljenog službenog posla u toku toga dana.

Bavljenje načelnika okružnih u okruzima po poslovima javne bezbednosti ne može duže trajati od deset dana u toku jednog meseca, izuzetno izvanrednih slučajeva za koje potrebno specijalno odobrenje gospodina Ministra Unutrašnjih Dela.

v) da se služiteljima — konjanicima pri srezovima izdaje na ime dnevnice pored redovnog dodatka po zakonu o troškovima upravnih vlasti, za svaki izlazak u srez u toku jednog dana cela

dnevnica od 15 (petnaest) dinara, bez obzira na vreme trajanja službenog puta u toku toga dana.

Da ovo rešenje Ministarskog Saveta stupi na snagu od 1. maja tekuće godine.

Pravo policijskih činovnika za izlaske po službi javne bezbednosti ne zastareva po Uredbi DRBr. 96000/20.

Glavna Kontrola razmotrila je predstavku Mesne Kontrole u N. Br. 869 od 15. aprila 1928. god. kojom pita, da li se odredba čl. 36a Uredbe DRBr. 96.000/20 o zastarelosti prava na naknadu putnih računa, odnosi i na račune policijskih činovnika za izlaženje po službi javne bezbednosti, — pa je odlučila: odredbom čl. 36a Uredbe DRBr. 96.000/20 ne može se ograničiti rok za podnošenje računa dnevnice od strane policijskih činovnika za izlaske po službi javne bezbednosti, pošto im ove dnevnice ne pripadaju po Uredbi DRBr. 96.000/20. već po rešenju Min. Saveta JBBR. 10253/20. god.

Iz opšte sednice Glavne Kontrole od 17-V-1927 god. Br. 13633.

Dnevnice policijskim činovnicima.

Glavna Kontrola u sednici od 31. januara 1924. godine, uzela je ocenu pitanje Gospodina Ministra, od 29. oktobra prošle godine Br. 29399 da li će priznati pravo policijskim činovnicima na celu dnevnicu za vreme provedeno prilikom izlaska u srez, bez obzira na broj časova, pa je našla: da se Mesne Kontrole imaju pridržavati rešenja Ministarskog Saveta UBr. 8681 od 24. maja 1921. godine. prilikom viziranja računa, kako je i to ranije naređeno pod KBr. 7720 od 4. jula 1921. god. Mesnoj Kontroli u Nišu naređeno je da račun, zbog koga je poteklo ovo pitanje vizira.

Iz opšte sednice Glavne Kontrole od 5-II-1924 god. Br. 27846/1923.

Putni troškovi Vel. Župana.

Gl. Kontrola uzela je u rasmatranje pitanje sporne vize po računu putnih troškova G. N. N. velikog župana, za izvršeno službeno putovanje po županiji, po kome je Mesna Kontrola odbila da prizna podnosiocu računa kilometražu za ovo putovanje koje je on izvršio automobilom samoupravnih vlasti i našla: da podnosiocu računa pripada pored već priznate naknade i naknada za utrošeni benzin, ulje i konzistentnu masť prilikom ovog službenog putovanja na mesto kilometraže.

O. o. s. Glavne Kontrole od 25-X-1927 god. Br. 5683.

Veliki župani imaju prava na dodatak iz državne kase za automobil samo onda, ako im je država stavila automobil na raspoloženje.

Povodom predstavlke Mesnih Kontrole u Požarevcu i u Kragujevcu Br. 1713 i 4591/26 kojim se traži objašnjenje;

1. da li Veliki Župani imaju prava na dodatak, koji im je dodeljen iz državne kase za izdržavanje automobila i onda, kad nemaju državni automobil ili kad iskorišćuju automobil okružnog odbora, čije izdržavanje pada na teret okružnog odbora, i

2. da li oni moraju primati ovaj dodatak iz državne kase odsekom po priznanici ili moraju sve izdatke oko izdržavanja automobila da pravdaju urednim računima za stvarno učinjene troškove — Glavna Kontrola donela je sledeću odluku:

1. Veliki Župani imaju prava na dodatak iz državne kase za izdržavanje automobila, t. j. automobile koje im je država stavila na raspoloženje, i

2. Ako imaju državne automobile, onda im dodatak od 6000 dinara mesečno na automobil

pripada odsekom i ne treba tražiti pravdajuće račune.

Iz opšte sednice Gl. Kontrole od 21.-XII.-1926.
Br. 79496 i 86867.

Član 41.

Isto tako, odredbe ove Uredbe, koje govore o naknadi dnevnice i troškova za službena putovanja ne važe za one službenike,¹⁾ koji po specijalnim zakonima i zakonskim propisima imaju za te troškove naročito određenu naknadu u obliku putnog paušala (nagrada odsekom, mesečno ili godišnje) ili u obliku naročite dnevnice.

¹⁾ Vidi Pravilnik o naknadi kontrolorima mera putnih troškova i troškova za prenos i podvoz državnih stvari (instrumenata), prilikom pregleda i žigosanja merila.

Član 42.

Propisi ove Uredbe važe i za službena putovanja svih oblasnih i sreskih državnih veterinara, s tim da se veterinarima u Srbiji i Crnoj Gori ukida pravo na stalni mesečni dodatak, koji su do sada, po zakonu o troškovima upravnih vlasti, primali. Prema ovome prestaju važiti propisi rešenja Privredno-Finansijskog Komiteta Ministara DRBr. 103.670 od 4. novembra 1920. godine.

Rešenje Privredno-Finansijskog Komiteta Ministara DRBr. 103670 od 4. novembra 1920. god.

Privredno-Finansijskom Komitetu Ministara

Zakonom o troškovima upravnih vlasti od 1899. god. a prema izmenama i dopunama od 27. aprila 1902. god. u tač. 7. člana 3. propisano

je, da marvenim lekarima pripada 40.— dinara mesečno na ime naknade putnih troškova kad van mesta stalnog obitovanja, a u granicama svojih okruga i srezova, vrše službene poslove.

U novooslobođenim južnim krajevima Srbije marveni lekari imaju još i dodatak na konja 50.— dinara mesečno.

U Crnoj Gori marveni lekari imaju dodatak na konja po 80.—dinara a kad no okrugu putuju dnevnicu do 8.—dinara.

Dodaci ovi, s obzirom na današnju skupoću u opšte, a podvoznih sredstava posebice, po sve su mali i neznatni, te i vršenja veterinarske službe znatno trpi, jer marveni lekari nisu u stanju izlaziti u okrug ili srez pri pojavi i vladanju stočne zaraze ne mogu brzo da suzbiju i ugušuju, već se raznose i šire što je štetno po privredne interese naše zemlje, naročito danas, kada smo u stoci vrlo oskudni a ona je od neocenljivo velike vrednosti.

Da bi se veterinarska služba u Srbiji i Crnoj Gori mogla vršiti onako kako privredni interesi zemlje zahtevaju, potrebno je omogućiti marvenim lekarima izlaze u okrug, odnosno srez. Toga radi Gospodin Ministar Poljoprivrede i Voda aktom VTBr. 4271/20 molio me je, da se marvenim lekarima, pored stalnih dodataka što ih na službena putovanja imaju, za putovozninu plaća kilometraža i dnevnica.

S toga mi je čast predložiti Komitetu Ministara i umoliti ga da izvoli rešiti:

„da se okružnim i sreskim lekarima u Srbiji i Crnoj Gori i Sloveniji, Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Dalmaciji i Vojvodini kad po naređenju nadležnih vlasti putuju službenim poslom van mesta svoga stalnog stanovanja u okrug, odnosno srez, pored stalnih mesečnih dodataka što ih imaju podvoznina naknađava po dva (2) dinara od kilometara, a na ime dnevnice po šestnajest (16) dinara.

Izdaci ovi imaju pasti za Srbiju na teret glave 1511. a. na naknadu okružnim i sreskim marvenim lekarima za putovanja po okrugu u cilju suzbijanja i ugušivanja stočnih zaraznih bolesti, a za Crnu Goru na teret glave 329. b. partije na putne, podvozne i selidbene troškove svih veterinarskih službenika, budeta za 1920/21. godinu“.

Ministar Finansija

N. N.

Privredno Finansijski Komitet Ministara na sednici svojoj od danas odobrava prednji predlog Gospodina Ministra Finansija i ovlašćuje ga da po njemu postupi.

— Član 43. Zakona o budžetskim dvanastinama za mesece avgust—novembar 1925. godine glasi:

Oblasnim i sreskim veterinarima kao i inžinjerima po građevinskim sekcijama na predratnoj teritoriji Srbije i Crne Gore, kada po naređenju nadležne vlasti putuju službenim poslom van mesta svog stalnog stanovanja, pripadaju iz državne kase naknade putnih i podvoznih troškova i dnevnice po odredbama Uredbe DRBr. 96.000 od 30. septembra 1920. god. o naknadi troškova državnim službenicima učinjenih piilikom putovanja i seobe i njenim izmenama i dopunama od 1. oktobra 1923. god. DRBr. 121400 s tim da im od pada mesečni dodatak od (40) četrdeset dinara koji su primali na osnovu odredbe tač. 7. i 8 čl. 3. zakona o troškovima upravnih vlasti od 1899. godine.

Član 43.

Državnom službeniku, koji se u kancelarijskim šasovima udalji od mesta, u kom vrši spolnju službu, bilo po soprstvenom poslu ili po nekom drugom, samo ne zvaničnom, ili iz zadovoljstva bilo sa dozvolom ili bez dozvole, ne pripada dnevnica za te dane.

Ako službenik na službenom putu oboli pripadaju mu dnevnicе i za vreme bolesti na putu za koje je ona dokazana.¹⁾

Vidi čl. 2, 5, iz ove Uredbe.

¹⁾ Bolest na službenom putu može se dokazati lekarskim uverenjem kao i potvrdama mesnih vlasti, da za to vreme zaista službu nije vršio već da je bolestan bio. Ili pak uverenjem bolnice, ako je kod iste za vreme bolesti lečen.

Члан 44.

Чланови Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве као и Архијерејима Српске Православне Цркве припада за време службеног путовања као и рада у Синоду, поред накнада путних трошкова предвиђених овом Уредбом, дневница од 160.— динара.

Председнику, потпредседнику и члановима Великог Духовног Суда, ако су државни службеници, припада дневница и накнада путних трошкова по прописима ове Уредбе; а онима, који нису државни службеници, припада поред накнаде путних трошкова, дневница од 140.— динара.

Дневница по овоме члану припада само под условима члана 2., кад се служба врши ван места сталног службовања и она се редуцира према одредбама члана 6., ако вршење службе у истом месту траје више од 15 дана, односно више од 30. дана.

Види чл. 2, 5, 6, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 21 и 22 ове Уредбе,

Члан 164. Фин. Закона за 1928/29. год.

Овлашћује се Министар Вера, да може вршити исплате путних и селидбених трошкова оним свештеницима, који услед регулације парохија или иначе остану без парохија и буду назначени за другу парохију. Издатак ће се вршити у границама кредита одобрених у партији на путне, подвозне и селидбене трошкове и дневнице код Православне Верске Управе за ову буџетску годину а према постојећим прописима о путним селидбеним трошковима државних чиновника II. категорије.

Član 45.

Kontraktualni službenici i dnevničari kad putuju službenim poslom u granicama zemlje imaju pravo na naknadu putnih troškova po ovoj Uredbi i dnevnice iz člana 4. i to:

a) kontraktualni službenici: sa godišnjom nagradom od 60.000.— din. i više — kao i službenici iz tač. 2. tablice iz čl. 4.;

sa godišnjom nagradom od 45.000.— do 59.999.— dinara — kao i službenici iz tač. 3. tablice iz čl. 4.;

sa godišnjom nagradom od 30.000.— do 44.999.— dinara — kao i službenici iz tač. 4. tablice iz čl. 4.;

sa godišnjom nagradom od 20.000.— dinara do 29.999.— dinara — kao i službenici iz tač. 5. tablice iz čl. 4.; i

sa godišnjom nagradom manjom od 20.000.— dinara — kao i službenicima iz tač. 6. tablice iz čl. 4.

b) dnevničari:

1. koji vrše službu zvaničnika — kao i zvaničnici iz tač. 7. tablice iz čl. 4.;

2. koji vrše službu služitelja — kao i služitelji iz tač. 8. tablice iz čl. 4.

Kontraktualni službenici i dnevničari imaju pravo i na ostale naknade za službena putovanja iz ove Uredbe i to u onom iznosu u kome pripadaju državnim službenicima sa kojima su oni u pogledu dnevnice prema tablici iz čl. 4. izjednačeni.

Dnevničari nemaju pravo na troškove za seobu.

Sve ostale odredbe ove Uredbe važe i za kontraktualne službenike i dnevnič re.

Dnevničari pod 2. nemaju pravo na naknade iz čl. 15. i 19. ove Uredbe, kao i služitelji po čl. 16. i 20. iste Uredbe. Dnevničari pod 1. nemaju pravo na naknade samo iz čl. 19. ove Uredbe, kao i zvaničnici u smislu čl. 20. iste Uredbe.

Vidi čl. 2, 3, 4, 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 i 22 ove Uredbe.

Član 46.

Penzionisanim državnim službenicima i činovnicima na raspoloženju na slučaj službenog putovanja u granicama zemlje pripadaju one dnevnice i ostale naknade koje odgovaraju kategoriji i grupi u kojoj su bili prilikom penzionisanja, odnosno stavljanja na raspoloženje. Ako su odnosni službenici penzionisani po propisima starog Zakona o činovnicima građanskog reda, pa im je na osnovu proračuna penzije uzeta plata, koju su imali po tom Zakonu, onda im se s obzirom

na tu platu ima i odrediti dnevnicu. Pri tom ima se uzeti da sistematske plate odnosno činovni razredi pojedinih vrsta službenika po starom Zakonu odgovaraju vrstama službenika iz tablice čl. 4. ove Uredbe po ovoj šemi:

Red. Broj	Vrste službenika sa naznačenjem sistematske plate odnosno činovnog razreda	Odgovara vrsti služb. iz tab. čl. 4. pod red. brojem
1	Penzionisani Ministri i pensionisani Državni Podsekretari	1
2	Činovnici pensionisani sa platom počev od 9.000 din pa na više i od III činov. razreda pa na više	2
3	Činovnici pensionisani sa sistematskom platom od 7.000 din pa do 8.999 din i činovnici IV i V činov. razreda	3
4	Činovnici pensionisani sa sistematskom platom od 5.000 din. pa do 6.999 din. i činovnici VI i VII činov. razreda	4
5	Činovnici pensionisani sa sistematskom platom od 3.000 din. pa do 4.999 din. i činovnici VIII i IX činov. razreda	5
6	Činovnici pensionisani ispod 3.000 din. godišnje i X i XI činov. razreda	6
7	Neukazni pensionisani službenici u Srbiji i Crnoj Gori, podčinovnici, manipulant, dnevničari i pisarski pomoćnici	7
8	Pensionisani poslužitelji i podvornici stalni i privremeni	8

— Vidi tablicu u čl. 4. ove Uredbe.

Član 47.

Licima, koja nisu državni službenici, a budu određeni da izvrše državni posao, bilo u zemlji, bilo u inostranstvu, visinu dnevnice i naknadu ostalih putnih i podvoznih troškova određivaće Ministar Finansija, a na motivisan predlog resornog Ministra.

Čl. 206. *Finansijskog Zakona za 1928/29. god.*

Specijalne dnevnicu i naknade putnih i podvoznih troškova za službena putovanja iz zemlje u inostranstvo i obratno državnim službenicima i licima, koja nisu državni službenici, a budu određena da izvrše kakav državni posao, po odluci Ministra Inostranih Dela, — izuzetno od člana 18, zakona o dnevnicu, podvozu i selidbi državnih činovnika i služitelja od 19. februara 1922. god., član 51. zakona o dodacima na skupoću od 28. februara 1922. godine, član 45. zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda i čl. 43. a Uredbe DRBr. 96.000/20. — regulisaće se rešenjem Ministra Inostranih Dela, a po pristanku Ministra Finansija.

Član 48.

U svima slučajevima, u kojima su privatna lica — fizička i pravna — po zakonu dužna plaćati u korist državne kase dnevnicu za državne službenike, koji vrše njihove poslove privatno-pravne prirode van kancelarije i po njihovom pozivu odnosno službenom naređenju dnevnicu i ostali putni troškovi naplaćivaće se u onom iznosu, u kome dotičnom službeniku ove naknade pripadaju, po odredbama ove Uredbe.

Na ime naknade za ovakva putovanja imaju privatna lica položiti približno odgovarajuću sumu unapred kao depozit državnom nadležstvu, a starešina nadležstva dužan je najdalje u roku od 14 dana odrediti putovanje. Ovakve avanse ne sme izaslani službenik nikad primiti neposredno od privatnog lica.

Kad se prilikom ovakvih putovanja obavljaju zvanichenja po poslovima više interesanata smatraće se da je učinjeno jedno putovanje, a troškove za isto položice svi interesenti prema utrošenom vremenu, koji će se za posao svakog interesenta konstatovati u dnevniku rada.

Ove naknade će se naplaćivati i za poslove po zakonu o gradskim i sreskim sudovima, kad ih vrše službenici istih sudova, a u slučajevima, kad stoji obaveza, da se ti troškovi u korist državne kase naplate.

Isplate putnih računa za izlaske po poslovima privatno-pravne prirode vršiti iz depozita posle vize Mesne Kontrole.

Raspis Generalne Direkcije Državnog Računovodstva DRBr. 66506 od 5-VII-1927. god.

Mesna Kontpola pri Okružnoj Finansijskoj Upravi u Čačku dostavila je Glavnoj Kontroli, da upravni i sudski činovnici u području njene nadležnosti, vršeći razna službena putovanja i izlaske po poslovima privatno-pravne prirode ili procene po zakonu o taksama, naplaćuju sami neposredno od pojedinih pravnih i fizičkih lica troškove, koji im pripadaju po zakonu o troškovima upravnih vlasti i Uredbi DRBr. 96.000/20. god.

Kako u ovakvom postupanju nisu isključene zloupotrebe bilo na štetu pojedinaca bilo na štetu državne kase to je Glavna Kontrola pismom Br.

75693 od 14. maja 1927. godine umolila Gospodina Ministra Finansija, da ovo pitanje reguliše, da bi se kod svih vlasti u ovakvim slučajevima jednoobrazno postupalo.

Prema ovom traženju Glavne Kontrole, po nahodanju Gospodina Ministra Finansija a u vezi tač. 43. b Uredbe DRBr. 96.000/20. god. i njenih izmena DRBr. 156.364/22. god. preporučuje vam se, da u ovakvim slučajevima obratite pažnju na sledeće činjenice:

Po zakonu o troškovima Upravnih vlasti privatna lica (fizička i pravna) koja traže izlazak upravnih i sudskih činovnika po poslovima privatno-pravne prirode ili procene po zakonu o taksama dužni su, da prethodno deponuju kod nadležne vlasti odgovarajuću sumu novaca, iz koje će se službeniku, određenom za obavljanje traženoga posla izdati akontacija putnih i podvoznih troškova. Po izvršenom putovanju službenik ima da podnese račun za naknadu dnevnice, putnih i podvoznih troškova prema propisima tač. 38. Uredbe DRBr. 96.000/20. god. Ovako podneti računi imaju se dostaviti nadležnoj Mesnoj Kontroli na pregled i vizu. Po datoj vizi isplata se ima izvršiti iz deponovane sume po odbitku izuzete akontacije. Više izuzeta akontacija ima se vratiti licu, koje je novac deponovalo prema propisu zadnjeg stava čl. 30. a) Pravilnika o radu Odseka Računovodstva pri Ministarstvima DRBr. 113733/23. god., pošto deponovana suma u smislu čl. 113. Zakona o Državnom Računovodstvu predstavlja dug države.

Putni troškovi na teret privatnih stranana.

Odluka opšte sednice Glavne Kontrole od 13. maja 1928. god. Br. 75693.

Gospodinu Ministru Finansija.

Mesna Kontrola pri okružnoj Finan. Upravi u Čačku predstavila je Glavnoj Kontroli, da svi upravni i sudski činovnici u području njene nad-

ležnosti vrše razna službena putovanja i izlaske po poslovima privatno-pravne prirode ili procene po zakonu o taksama, naplaćujući sami neposredno od pojedinih pravnih ili fizičkih lica svoje troškove, koji im po zakonu o troškovima upravnih vlasti i Uredbi DRBr. 96.000 pripadaju. Pa kako u ovakvim slučajevima, nisu isključene zloupotrebe, bilo na štetu pojedinaca ili državne kase pošto ni jedno nadleštvo prema izveštaju te Mesne Kontrole ne vodi evidenciju naplaćenih dijurni, niti se dijurne prethodno deponuju kod najbliže nadležne državne blagajne, kao što to, propisuje zakon o troškovima upravnih vlasti — to je Glavnoj Kontroli čast umoliti Gospodina Ministra da, kao nadležan, izvoli regulisati ovo pitanje, kako bi se kod svih vlasti u ovakvim slučajevima jedoobrazno postupalo. U isto vreme Kontroli je čast napomenuti da ona nalazi, da sudski i upravni činovnici ne mogu neposredno naplaćivati od privatnih lica svoje troškove, koje su učinili prilikom svog službenog putovanja po traženju tih privatnih lica, već su ta privatna lica (fizička ili pravna) koja traše izlaz zvaničnih organa na terenu, (licu mesta) dužna prethodno deponovati potrebne sume novaca kod nadležne vlasti, iz koje će se davati akontacija za to putovanje. Po svršenom putovanju, ti zvanični organi (sudski i upravni činovnici) dužni su sačiniti uredan putni račun po propisima Uvedbe DRBr. 96000 i tako sačinjeni putni račun ima pregledati i overiti starešina nadleštva, pa ih po tom uputiti na vizu nadležnoj Mesnoj Kontroli. Isplata se ima izvršiti iz deponovane sume za taj cilj.

Glavnoj Kontroli je čast umoliti Gospodina Ministra, da je o svojoj odluci i izdatom naređenju svima vlastima izvoli izvestiti.

Član 142. Finansijskog Zakona za 1928/29. g.

Ovlašćuje se Ministar Pravde, da u sporazumu sa Ministrom Finansija donese Uredbu o naknadi

putnih troškova za službena putovanja sudskih nameštenika, koja su izvršena u interesu i o trošku privatne stranke odnosno na njen zahtev.

Državnom službeniku pripada dnevnic a i ostali putni troškovi na račun računopolagača samo onda ako je ta dnevnic a osnovana na zakonu o dnevnic i i poputini.

— Ministarstvo Vojske i Mornarice moli za objašnjenje: može li se i na osnovu koje zakonske odredbe zadržati zakonska naknada kao dnevnic a od odgovornog računopolagača za određeno lice, koje za njegov račun vrši likvidaciju državnih računa ili se naplaćeni novac ima da unese u državnu kasu, kad je određeno lice za likvidaciju iz mesta u kome se ona vrši.

(Mesna Kontrola pri Min. Vojske i Mor. dala je mišljenje, da se naplaćeni novac ima predati odgovoruom licu bez obzira da li je ono iz mesta u kome se likvidacija vrši).

— Glavna Kontrola je našla: „da je mišljenje Mesne Kontrole, po ovome pitanju, nepravilno, jer: kad čl. 47. Zakona o Glavnoj Kontroli predviđa da se može odrediti jedno stručno lice koje će o trošku odgovornog računopolagača svršiti na vreme nelikvidirane račune, i kad je to stručno lice državni službenik, onda tome službeniku pripada dnevnic a samo u tom slučaju, ako je ta dnevnic a onznovana na zakonu o dnevnic i i poputnini; u protivnom ta naknada pripada državnoj kasi“.

Putni troškovi stručnih drugova.

G. Ministar Finansija doneo je pod DRBr. 8602 od 14. avgusta 1925. sledeće rešenje:

„Na predlog Centralne Komisije za izvršenje Zakona o činovnicima, a prema aktu Ministarstva Pravde br. 77569/24 od 22. januara 1925. god,

G. Ministar Finansija pod DRBr. 8602 od 14. avgusta 1925. god. doneo je sledeću odluku:

„U čl. 171. zakona o činovnicima i ostalim drž. službenicima određeno je, da Upravni Sudovi rešavaju disciplinske predmete na pretresu u kolegijumima od pet sudije a da se specijalno Uredbom propiše, na koji će se način iz njihovog broja popuujavati odeljenja Upravnih Sudova.

Na predlog G. Ministra Pravde br. 54862 donesena je ova Uredba 23. avgusta 1924. godine.

U čl. 4. i 7. ove Uredbe predviđeni su slučajevi, u kojima se za stručne drugpve pozivaju državni službenici, koji kao stručni drugovi putuju o svom trošku radi disciplinskog suđenja, jer ni u zakonu ni u Uredbi nije određeno, ko će i iz kojih kredita da plati te troškove.

Povodom ovoga pitanja obratilo se je Predsedništvo Udravnog Suda u Dubrovniku aktom Prs. 531/24. Gospodinu Ministru Pravde i učinilo konkretan predlog za rešenje pitanja. Po tom predlogu Centralna Komisija za izvršenje zakona o činovnicima građanskog reda na svojoj sednici od 21. novembra 1924. god. donela je mišljenje da se putni troškovi stručnih drugova stave na teret budžeta odnosnih Ministarstava, partija „Putni, podvozni i selidbeni troškovi“. Na slučaj da okrivljeni službenik kude osuđen na naknadu troškova, naplaćene sume za te troškove imale bi se upotrebiti na olakšanje dotičnih budžetskih partija.

Sa ovim mišljenjem Centralne Komisije složio se je i G. Ministar Pravde i u svom aktu br. 77569/24. od 22. januara 1925. god. zatražio saobrazno rešenje, kako bi i svi ostali resori primenjivali isti postupak.

Usvajajući prednji predlog Gospodina Ministra Pravde rešavam:

Da se putni troškovi stručnih drugova, učinjenih putovanja po odredbi čl. 171. zakona o činovnicima građanskog reda radi disciplinskog su-

đenja van mesta svoga stalnog službovanja, stave na teret partije „putni i podvozni troškovi“ budžeta onog Ministarstva po čijoj je struci disciplinsko suđenje preduzeto.

Na slučaj da okrivljeni službenik bude osuđen na naknadu troškova naplaćene sume za te troškove imaju se upotrebiti na olakšanje dotične budžetske partije.

U slučaju pak, da okrivljeni službenik ne bude osuđen na naknadu troškova to ovi imaju pasti na teret državne kase a isplata po podnetim računima stručnih drugova za putne i podvozne troškove izvršiće se:

1) za nelikvidirane račune do 1. aprila 1925. god. na teret 8/12 partije 55. budžeta za 1924/25. god. za april-novembar 1925. godine;

2) za putne troškove od 1. aprila 1925. god. za vreme za koje važi zakon o budžetskim dvanaestinama od 31 jula 1925. godine na teret 8/12 partije „Putni i podvozni troškovi“ budžeta onog Ministarstva po čijoj je struci disciplinsko suđenje izvršeno.

Član 49.

Visinu dnevnice za putovanja u inostranstvo i iz inostranstva i troškovni paušal, određivaće po predlogu resornog Ministra, svima državnim činovnicima i službenicima u opšte, za svaki slučaj posebno, pre preduzetog putovanja, Ministar Finansija. Takav službenik nema prava na naknadu nikakvih drugih troškova osim dnevnice, troškovnog paušala, i podvozne karte.

Dnevnica i troškovni paušal određivaće se, i to: za putovanje u zemlje sa zdravom valutom u moneti zemlje, u koju se putovanje vrši u cilju svršavanja poverenog posla, a za putovanja u zemlje sa obescenjenom valutom u dinarima.

Isplata stranih moneta po tim računima ima se vršiti u dinarima po srednjem berzanskom kursu za vreme, provedeno u inostranstvu. Ako je odnosni službenik na račun ovog putovanja izuzeo više, no što mu je po računu priznato, stvarni višak ima vratiti državnoj kasi u istoj moneti, u kojoj je i akontaciju primio, ili u dinarima po berzanskom kursu na dan isplate računa. Stvarni višak ima se iznaći svođenjem svih priznatih suma po računu na vrednost one monete, u kojoj je akontacija primljena, a po srednjem berzanskom kursu vremena, u kome je putovanje izvršeno.

Vidi tablicu u čl. 50. ove Uredbe.

Dnevnice članovima Upravnog Odbora Samostalne Monopolske Uprave i ostalim organima njenim.

Upravnom Odboru,

Samostalne Monopolske Uprave.

Gospodin Ministar Finansija aktom od 26. oktobra ove godine Br. 7130, dostavio je Upravi Državnih Monopola sledeće:

„Iz odluka Upravnog Odbora, gde mi se čine predlozi za nagrade — dnevnicе g. g. članovima Upravnog Odbora i organima Uprave Monopola kad službeno putuju u inostranstvo, utvrdio sam, da se predlozi još uvek čine s obzirom na nekadašnje nesređene — preskupe životne prilike u inostranstvu. Takve visine dnevnica sada, u određenoj vrednosti dinara, predstavljaju doista nerasazmerno veće izdatke, no što je to slučaj sa regulisanim dnevnicama ostalih državnih organa, kad putuju u inostranstvo.

Ne bih želeo da ja budem prinuđen da prevelike predložene dnevnicе smanjujem na sume u skladu sa priznatim dnevnicama, već bih želeo da Upravni

Odbor, po pribavljenim podacima, donese odluku koja da obuhvati novo fiksiranje dnevnica, kako svojih članova tako i ostalog osoblja Uprave pri putovanju u razne inostrane zemlje, koje dolaze za Monopol u obzir. Tu bih odluku i ja odobrio, te bi time bar za godinu dana ovo pitanje bilo skinuto sa dnevnog reda.“

Pošto je visina maksimalnih dnevnica za službena putovanja u inostranstvo određena tablicom raspisa Gospodina Ministra Finansija DRBr. 92865, od 6. septembra 1924. godine, koja se u prepisu prilaže i koje se je Uprava Državnih Monopola do sada pridržavala, to je Uprava mišljenja, da je potrebno učiniti Gospodinu Ministru Finansija shodan predlog samo za članove Upravnog Odbora i Upravnika Državnih Monopola, a da za činovnike i službenike ostane i dalje u snazi pomenuta tablica maksimalnih dnevnica.

Kako za službena putovanja za Upravu Državnih Monopola dolaze u obzir najviše: Poljska, Holandija, Čehoslovačka, Nemačka, Italija, Francuska, Turska, Australija i Rumunija, to je Upravi čast predložiti Upravnom Odboru Samostalne Monopolske Uprave, da se za službena putovanja u te zemlje predlože Gospodinu Ministru Finansija za članove Upravnog Odbora i Upravnika Državnih Monopola, ove dnevnicе:

1. Za Poljsku i Holandiju po 1.500.— dinara dnevno;
2. Za Čehoslovačku, Nemačku, Italiju i Francusku po 1.200.— dinara dnevno;
3. Za Tursku, Austriju i Rumuniju po 1.000.— dinara dnevno.

Ove dnevnicе odgovaraju skupoći u označenim zemljama.

Upravnik Drž. Monopola,

S. D. Todorčić, s. r.

Načelnik
Odeljenja Računovodstva,

Sv. P. Đorđević, s. r.

Odluka Upravnog Odbora Samostalne Monopolske Uprave MBr. 22802 od 29. novembra 1927. godine.

Upravni Odbor Samostalne Monopolske Uprave na svom 168. sastanku, držanom 29. ovog meseca, po saslušanju prednjeg izveštaja i predloga Upravnika Državnih Monopola od 15. ovog meseca RMBR. 59285 usvojio je, sa izvesnom izmenom učinjen predlog i na osnovu člana 6. Uredbe o Samostalnoj Monopolskoj Upravi

R E Š I O:

1. Da se predloži Gospodinu Ministru Finansija, da izvoli odrediti dnevnice za članove Upravnog Odbora Samostalne Monopolske Uprave i Upravnika Drž. Monopola, koji po članu 5. Zakona o Konverziji Državnih Dugova ima sva prava člana Upravnog Odbora, za službena putovanja u razne inostrane zemlje po poslovima Uprave Državnih Monopola i to:

- a) za Poljsku i Holandiju, po din. 1.500.—
- b) za Čehoslovačku, Nemačku, Italiju, Francusku i Tursku po din. 1.200.— i
- v) za Austriju, Rumuniju i Bugarsku po din. 1.000.— dnevno, s pravom na upotrebu voza ekspresa i vagona „Li“ kao i poputninu po podnetom računu;

2. Da se za činovnike i službenike Uprave Državnih Monopola, za službena putovanja u inostranstvo odredi dnevnicu prema tablici maksimalnih visina dnevnica za službena putovanja u inostranstvo, izrađena saobrazno pismu DRBR. 92865 od 23. avgusta 1924. godine, s pravom na upotrebu podvoznih sredstava i naknadu putnih troškova po postojećoj Uredbi.

3. Da se dnevnicu određuje, kako za g. g. članove Upravnog Odbora i Upravnika Državnih Monopola, tako i za Upravine činovnike i službenike, prema stavu 3. člana 44. Uredbe DRBR.

96000 920. god. t. j. za putovanje u zemlji sa zdravom valutom u moneti zemlje u koju se putovanje čini, a za putovanje u zemlje sa obescejenom valutom u dinarima.

Upravni odbor nalazi, da dnevnice predložene pod tač. 1., odgovaraju skupoći koja vlada u dotičnim zemljama.

Uprava Državnih Monopola ima čast dostaviti ovu odluku i umoliti Gospodina Ministra Finansija, da je izvoli odobriti.

Samostalna Monopolska Uprava.

Dežurni član,
A Radović, s. r.

Po naređbi
Upravnika — Pomoćnik,
D. Miličević, s. r.

Generalnoj Dirdkciji Državnog Računovodstva.

Po naređenju Gospodina Ministra, čast mi je dostaviti ovu odluku Upravnog Odbora, s molbom za mišljenje o istoj, da bih potom referisao o ovom predmetu Gospodinu Ministru.

Br. 395.
3.-XII-1927. god
Beograd.

Komeser
Ministra Finansija,
Mih. Dimitrijević, s. r.

Komesaru Ministra Finansija
pri Samostalnoj Monopolskoj Upravi.

U odgovoru na prednje Vaše traženje, čast nam je izvestiti Vas, da nalazimo, da su predložene dnevnice od strane Upravnog Odbora u tač. 1., pod a), b) i v) odluke MBr. 22802 od 29. prošlog meseca, u vrlo velikim iznosima, i da bi prema tome ove trebalo svesti i to:

- a) za Holandiju i Poljsku na din. 1.000.—
- b) za Čehoslovačku, Nemačku i Tursku na din. 800.—
- v) za Italiju, Francusku i Austriju na din. 700.—
- g) za Rumuniju i Bugarsku na din. 600.—

Dnevnice u ovim iznosima odgovaraju dnevnicama, koje se po pravilu određuju samo najvišim državnim funkcionerima u činovničkoj hijerarhiji za službena putovanja u dotične zemlje.

DRBr. 171266.
14. decembra 1927. god.
Beograd.

Po naredbi
Ministra Finansija
Načelnik,
D. Milovanović, s. r.

Odluka Upravnog Odbora Samostalne Monopolske Uprave M. Br. 25974/927 od 2-III 1928 god.

Upravni Odbor Samostalne Monopolske Uprave uzevši u obzir primedbe Gospodina Ministra Finansija po pitanju dnevnica članova Upravnog Odbora i Upravnika Državnih Monopola, na sednici od 2. marta 1928. godine, doneo je svoju odluku, koja se sastoji u ovom.

Upravni Odbor odustaje od svoje ranije klasifikacije inostranih zemalja i prilagođava se u glavnom primedbama Ministarstva Finansija (DRBr. 171.266 od 14. decembra 1927. godine) i donosi odluku: da se umoli G. Ministar Finansija da izvoli odrediti dnevnice članovima Upravnog Odbora Samostalne Monopolske Uprave i Upravniku Državnih Monopola, koji po čl. 5. Zakona o Konv. Državnih Dugova ima sva prava člana Upravnog Odbora, za službena putovanja u razne inostane zemlje po poslovima Uprave Državnih Monopola i to:

a) Za Holandiju, Švajcarskn, Englesku i Poljsku po din. 1.500. b) Za Čehoslovačku, Nemačku i Tursku po din. 1.400. v) Za Italiju, Francusku, Austriju i Mađarsku po din. 1.200 g) Rumuniju, Bugarsku i Grčku po din. 1.000 dnevno, s pravom na upotrebu voza ekspresa i vagona Li, kao i poputninu po podnetom računu. Tač. 2. i 3. odluke M. Br. 22802, ne menjaju se.

Kada se uzme u obzir rang i položaj članova Upravnog Odbora i Upravnika Državnih Monopola, važnost poslova i reprezentativne funkcije

njihove — onda su gornje dnevnice skromne i potpuno opravdane.

Članovi Upravnog Odbora i Upravnik Državne Hipotekarne Banke, koji su sličnog ranga, imali su u sličnim slučajevima dnevnice po 200, 250 i 300. švajcarskih franaka dnevno, što u dinarima iznosi znatno više, nego što je napred predloženo.

U isto vreme Upravni Odbor Samostalne Monopolske Uprave doneo je odluku: da se umoli Gospodin Ministar Finansija da članovima Upravnog Odbora Samostalne Monopolske Uprave i Upravniku Državnih Monopola, za službena putovanja u unutrašnjost Kraljevine po poslovima Uprave Državnih Monopola izvoli odrediti dnevnicu po 500 din. dnevno (sadašnja dnevnicu je 250 din.), s pravom na upotrebu voza ekspresa i vagona Li, kao i poputninu po podnetom računu. Ova je odluka doneta iz istih obzira, koji su gore navedeni.

Takođe ovom prilikom Upravni Odbor uzeo je kao kriterijum dnevnice kod Državne Hipotekarne Banke. Članovi i Upravnik te ustanove imaju prilikom putovanja u unutrašnjost zemlje takođe po 500 dinara dnevno. Upravnom Odboru čast je ovom prilikom napomenuti, da članovi Upravnog Odbora Državne Hipotekarne Banke imaju i tantijemu, što nije slučaj sa članovima Upravnog Odbora Samostalne Monopolske Uprave.

Samostalna Monopolska Uprava,

Dežurni član,
I. Bajtoni s. r.

Upravnik,
S. D. Todorčić s. r.

R.

Na osnovu člana 6. Uredbe o Samostalnoj Monopolskoj Upravi

O D O B R A V A M:

ovu odluku Upravnog Odbora Samostalne Monopolske Uprave o dodeljivanju dnevnica članovima Upravnog Odbora na putu u inostranstvo

po predlogu a) do g), a na putu u zemlji po 500.—dinara dnevno.

Br. 102
31. marta 1928. god.
Beograd.

Ministar Finansija,
Dr. B. Marković, s. r.

Sa odlukom Samostalne Mouopolske Uprave MBr. 25974/927. od 2. marta 1928. god., odobrenu rešenjem Gospodina Ministra Finansija Br. 102. od 31-III-1928. godine, saglasila se je i Glavna Kontrola odlukom svojom Br. 37916 od 14. decembra 1928. godine.

Dnevnice za službena putovanja u Inostranstvu.

Gospodin Ministar Finansija uputio je svima resornim Ministrima pismo DRBr. 92.865 od 22. avgusta 1924. godine ove sadržine.

Kao što Vam je poznato čl. 44. Uredbe DRBr. 96.000/20. izmenjene i dopunjene zakonodavnim rešenjem DRBr. 156.364 od 30. novembra 1922. godine propisano je, da će visinu dnevnice za putovanja u Inostranstvu i iz Inostranstva određivati, po predlogu resornog Ministra za svaki slučaj posebno, Ministar Finansija, da bi se postigla potrebna jednoobraznost i da bi se izbegle neopravdane nejednakosti u pogledu određivanja dnevnice, ja sam našao kao veoma potrebno, da svima resornim Ministrima dostavim pregledno izložene krajnje granice, do kojih ću u buduće, shodno napred navedenoj zakonskoj odredbi, moći odobravati visine dnevnica za putovanja u Inostranstvu i iz Inostranstva. Pri postavljanju ovih krajnjih granica, ja sam imao u vidu kako ekonomske i valutne prilike u pojedinim državama, tako i visine dnevnica, koje je dosadanja praksa za pojedine slučajeve fiksirala.

Dostavljajući Vam u tom smislu izrađenu tablicu, iz koje se vidi, koliku ću maksimalnu dnevnicu moći priznavati pojedinim vrstama službenika za službena putovanja u Inostranstvo i iz Ino-

stranstva, čast mi je umoliti Vas, da u buduće prilikom upućivanja predloga za određivanje visine dnevnica za putovanja činovnika poverenog Vam resora izvolite imati u vidu ovu tablicu. Časm mi je naglasiti da cifre, u njoj izložene, predstavljaju maksimum, i da prema tome, u svakom slučaju, kad za shodno nađete možete predlagati i dnevnice u manjoj visini. Za priznavanje dnevnica većih no što su ovom tablicom predviđene, neću moći davati svoju saglasnost“.

Direkciji je čast o ovome izvestiti tu Upravu radi znanja i upravljanja i u isto vreme čast joj je poslati jedan primerak tablice o kojoj je reč u prednjem pismu.

Vidi tablicu na str. 130.

Član 50.

Za službena putovanja po prednjem članu ne može se ni u kom slučaju odobriti veća dnevnicu niže označenim službenicima od navedenih u ovoj tablici:

Vidi tablicu na str. 131.

Član 51.

Službenici, zaposleni u inostranstvu pri državnim ustanovama privremenog karaktera, kao i službenici, koji se upućuju u inostranstvo za svršavanje izvesnog državnog posla, nemaju prava na dnevnicu i naknadu putnih i podvoznih troškova za svoje porodice, ako bi ih sobom vodili

Član 52.

Svi do sada nelikvidirani računi selidbenih troškova za službena premeštanja u pokrajinama van Srbije i Crne Gore, bez obzira da li su izvršena na teritoriji jedne ili više pokrajina, a za

vreme pre stupanja na snagu Uredbe DRBr. 96.000 od 30. septembra 1920. godine, imaju se odobravati i likvidirati shodno propisima rešenja Komiteta Ministra za Finansije i Saobraćaj DRBr. 35864 od 7. maja 1919. godine i rešenja Ekonomsko-Finansijskog Komiteta Ministara DRBr. 104.133 od 15. septembra 1919. godine.

Ovo važi i za one račune iz toga vremena, koji su likvidirani i isplaćeni po propisima napred navedenih rešenja Komiteta Ministra.

TABLICA

maksimalnih visina dnevnica za službena putovanja u Inostranstvo, izrađena saobrazno pismu DRBr. 92.865 od 23. avgusta 1924. god., dostavljenom svima resorima Ministarstava.

Redni broj	VRSTE SLUŽBENIKA	Visina dnevnice	
		za putovanja do 30 dana	za putovanja preko 30 dana
		Švajcarskih franaka	
1	Činovnici I kateg. 1. i 2. grupe	60.—	55.—
2	Činovnici I kateg. 3. i 4. grupe " II " 1. grupe	50.—	45.—
3	Činovnici I kateg. 5. i 6. grupe " II " 2. grupe	40.—	35.—
4	Činovnici I kateg. 7., 8. i 9. grupe " II " 3. i 4. " III " 1., 2. i 3. "	35.—	30.—
5	Činovnici II kateg. 5. grupe " III " 4. "	30.—	25.—
6	Zvaničnici	20.—	15.—
7	Služitelji	15.—	15.—

Napomena: u ovoj tablici označene cifre, koje predstavljaju maksimalne visine dnevnice, izražene u švajcarskim francima, služiće kao stalna osnova za određivanje visina dnevnica za sva putovanja u opšte u Inostranstvo ili iz Inostranstva. Po ovoj osnovi ima se iznaći maksimalna visina dnevnice u moneti, koja je propisana čl. 44. Uredbe DRBr. 96.000/20. izmenjene i dopunjene zakonodavnim rešenjem DRBr. 156364/22., svođenjem švajcarskih franaka na odgovarajuću vrednost ove monete po berzanskom kursu onoga vremena, kad se za konkretni slučaj ima dnevnica odrediti.

Redni broj	VRSTE SLUŽBENIKA	Visina dnevnice	
		za putovanja do 30 dana	za putovanja preko 30 dana
		Švajcarskih franaka	
1	Činovnici I kateg. 1. i 2. grupe	50.—	45.—
2	Činovnici I kateg. 3. i 4. grupe " II " 1. grupe	40.—	35.—
3	Činovnici I kateg. 5. i 6. grupe " II " 2. grupe	30.—	25.—
4	Činovnici I kateg. 7., 8. i 9. grupe " II " 3. i 4. " III " 1., 2. i 3. "	28.—	23.—
5	Činovnici II kateg. 5. grupe " III " 4. "	25.—	20.—
6	Zvaničnici	20.—	15.—
7	Služitelji	15.—	15.—

U ovoj tablici izražene maksimalne dnevnice u švajcarskim francima, služiće kao stalna osnova

za određivanje visine dnevnice za sva putovanja uopšte u inostranstvo ili iz i ostranstva

Rešenje Komiteta Ministara za Finansije i Saobraćaj. DRBr. 35864 od 7. maja 1919. godine.

Komitetu Ministara za Finansije i Saobraćaj.

Kao što je i Komitetu poznato, ukazom Nj. Kr. Visočanstva, Prestolonaslednika, a na predlog resornih Ministara mnogi činovnici premeštaju se iz dosadanih granica Kraljevine Srbije u druge pokrajine našeg Kraljevstva. Ovi premeštaji često su sa unapređenjima, te bi usled toga, strogo uzevši, bili lišeni prava na naknadu putnih i sedilbenih troškova, t. j. u slučajevima premestaja sa unapređenjem imali bi sami snositi ove troškove. Međutim, usled sadašnjih izuzetnih i neredovnih prilika, ovi troškovi skupčani su sa nesrazmerno velikim izdatcima. Sredstva pak dotičnih činovnika tako su u ovim prilikama neznatna, da su oni, i pored najbolje volje u većini slučajeva u apsolutnoj nemogućnosti da sleduju svojoj dužnosti.

Da usled napred izloženog služba ne bi trpela uštrba, i državni interesi ne bi bili oštećeni neblagovremenim dolaskom na dužnost, meni je čast predložiti Komitetu da izvoli odlučiti:

„Ovlašćuje se Ministar Finansija da može svi-ma državnim službenicima, koji su već premešteni ili budu premešteni iz jedne pokrajine Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca u drugu, kao i novo naimenovanim izdati na ime troškova putnih po podnetim računima i to;

1. činovnici I kategorije — iznos karte I klase železnicom ili parobrodom.

2. činovnici II kategorije — iznos karte II klase železnicom ili parobrodom.

3. Službenici III kategorije (zvaničnici, pripravnici, dijurnisti i službenici) iznos karte III klase železnicom ili parobrodom.

Za plaćen prenos stvari činovnika i službenika priznaje se učinjeni izdatak po priznanicama dotičnih železnica i parobrodskih ustanova.

Ako činovnici i službenici putuju kojim drugim prenosnim sredstvima sem železnice i parobroda njima se priznaje na ime podvožine od kilometara i to činovnicima I i II kategorije, 50 p. din. od kilometara plus 1.50 din. takođe od kilometara a službenici III kategorije 40 p. din. od kilometra plus 1.40 din. takođe od kilometara.

Sem gore navedenog a shodno rešenju Ministarskog Saveta DRBr. 53778 19. činovnicima I kategorije ima se izdati višim po 30.— dinara a nižim po 20.— dinara a svima ostalim neukaznim po 10.— dinara dnevno, za vreme putovanja. Isto tako činovnicima i službenicima priznavaće se podvoz od stana u mestu iz koga se kreću do parobroda ili železničke stanice do stana, i to sve po podnetim računima overenim od strene policijske ili opštinske vlasti.

Za podvoz porodica sa jednim članom izdata 1/2 od celokupne sume koja dotičnom činovniku ili službeniku pripada prema gornjem;

A za podvoz porodice sa dva ili više članova izdata 1/2 od celokupne sume, koja dotičnom činovniku ili službeniku pripada.

Ministar Finansija,
Dr. M. Ninčić

Komitet Ministara za Finansije i Saobraćaj usvojio je prednji predlog Gospodina Ministra Finansija i odobrava da se po njemu i postupi.

Predsednik Ministarskog Saveta,
St. M. Protić s. r.

Ministar Ishr. i Obn. Zemlje,
Dr. Korošec s. r.

Ministar Građevina,
M. Kapetanović, s. r.

Ministar Finansija,
Dr. M. Ninčić, s. r.

Ministar Pošta i Telegrafa,

Rešenje Ekonomsko-Finansijskog Komiteta Ministara DRBr. 104133 od 15. septembra 1919. g.

Ekonomsko-Finansijskom Komitetu Ministara.

Rešenjem Komiteta Ministara za Finansije i Saobraćaj DRBr. 35864 od 7. maja ove godine svima državnim činovnicima i službenicima priznato je pravo na naknadu putnih troškova kako onima koji se premeštaju sa unapređenjem ili su novo naimenovani (novo postavljeni) pa se kao takvi kreću na određenu im dužnost iz jedne pokrajine Kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca u drugu. Ovaj izuzetak za novopostavljene činovnike, kao i one koji se premeštaju sa unapređenjem, učinjen je s obzirom na izuzetne okolnosti činovnika i ostalih državnih službenika u sadašnjim neredovnim i po sve izuzetnim prilikama, naročito kad su na putu. U sadašnjem vremenu svako putovanje uslovljava nesrazmerno velike izdatke; većina činovnika koji se postavljaju ili premeštaju sa unapređenjem (koje je, u pogledu materijalnom, po pravilu po sve neznatno) ne bi bili u stanju da se odazovu pozivu na dužnost ili bar ne blagovremeno, što bi sve nesumnjivo išlo na uštrb državnih interesa. Sve to diktovalo je, da se i činovnici novopostavljeni kao i sa unapređenjem premešteni, u pogledu naknade putnih troškova, izjednače sa činovnicima koji se po službenoj potrebi premeštaju. Svima njima, a za vreme putovanja, priznato je pravo i na osobeno uvećanu dnevnicu, i to: višim činovnicima po 30.— dinara, nižim po 20.— dinara a svima neukaznim po 10.— djjnara dnevno.

Međutim, napred pomenuto rešenje Komiteta ne primenjuje se u svima slučajevima premeštanja i postavljenja; a na ime: ono važi samo za one, koji se premeštaju iz jedne pokrajine Kraljevstva u drugu. Prema tome, sve ovo ne važi za državne službenike koji se kreću iz jednog mesta u drugo u jednoj pokrajini. Na pr. činovnici i ostali državni

službenici, koji bi se kretali na određenu im dužnost iz jednog mesta u drugo u granicama dosadašnje Kraljevine Srbije, ne bi imali nikakvu naknadu za učinjene putne troškove, ako je to njihovo kretanje posledica novog naimenovanja ili premeštaja sa unapređenjem, i to bez ikakvog obzira na udaljenost mesta od koga se dotični činovnik kreće do mesta u kome treba na dužnost da dođe. S obzirom pak na relativnu izjednačenost prilika u svima pokrajinama našeg Kraljevstva, naročito u pogledu troškova skopčanih sa putovanjem, ova podvojenost ne treba i na dalje da ostane, pošto često puta čini očito favoriziranje činovnika koji putuju iz jedne pokrajine u drugu, razlozi, koji su rukovodili da se daje naknada putnih troškova činovnicima koji se premeštaju iz jedne pokrajine u drugu ne sumnjivo postoje i za premeštene i novo naimenovane u Srbiji. Povodom ovoga i Gospodin Ministar Pravde pismom svojim Br. 15519. od 5. ovog meseca izvoleo zamoliti me za predlog Komitetu: da rešenje DRBr. 35864 od 7. maja ove godine ima važiti i za premeštene sa unapređenjem i novo naimenovane u Srbiji, a ne samo na one, koji idu iz jedne pokrajine u drugu.

Isto tako pokazalo se, da je odredba napred pomenutog rešenja, po kojoj se naknada ovih troškova ima priznavati po podnetim računima, vrlo striktno shvaćena naročito od strane organa Glavne Kontrole, a na ime: često puta (što je gotovo po pravilu) traži se od dotičnih činovnika da i najsitnije izdatke pravdaju originalnim priznanicama i računima, kao na pr. podvoz fijakerom do stanice, nagradu nosaču za prtljag i t. sl. Sve to čini neobhodno velike teškoće za podnašanje računa poputnine. U izuzetnim prilikama, u kojima smo, državni službenici prinuđeni su da prilikom putovanja upotrebljuju vrlo raznolika prenosna sredstva, te često puta nisu u mogućnosti da pribave propisne priznanice i račune o

učinjenim izdatcima. Na taj način, mnogi su prinuđeni da se za službena putovanja zadužuju i mesecima čekaju na naknadu putnih troškova, dok ne pribave sva dokumenta koja su se i mogla tražiti u redovnim prilikama.

Ne manju teškoću, za omogućenje putovanja i odlaska na dužnost državnih službenika predstavlja još i to, što organi Glavne Kontrole nalaze, da se akontacija na račun putnog troška može činiti samo u slučajevima pre a ne i posle svršenog putovanja, bez obzira na jasnu odredbu stava 1. čl. 131. zakona o Državnom Računovodstvu, koji predviđa diskreciono pravo Ministra Finansija u pogledu činjenja privremenih izdataka.

S obzirom na sve napred izloženo, a u cilju pravičnosti i otklanjanja teškoća oko naknade putnih troškova činovnicima i ostalim državnim službenicima meni je čast predložiti Komitetu, da u vezi svog rešenja DRBr. 35864 od 7. maja ove godine izvoli odlučiti:

1. Da rešenje Komiteta Ministara za Finansije i Saobraćaj DRBr. 35864 od 7. maja ove godine ima važiti i za činovnike i državne službenike koji se premeštaju ili odlaze na dužnost iz jednog mesta u drugo u dosadašnjim granicama Kraljevine Srbije, a ne samo na one koji se premeštaju iz jedne pokrajine u drugu.

2. Da u računima, kojima se traži naknada putnih troškova shodno rešenju Komiteta Ministara za Finansije i Saobraćaj DRBr. 35864 od 7. maja ove godine ne moraju biti pravdani priznaticama i računima podvozne karte željeznicom ili lađom sitni izdaci kao što su izdaci na kola, nosača i tome slično, već te izdatke priznati i naknađivati po izjavi dotičnog državnog službenika koji je putovanje učinio. Vrednost izjave za ove troškove ceniće resorni Ministar; i

3. Akontacija na račun putnih i selidbenih

troškova može se činiti kako pre tako i posle svršenog putovanja.

Zastupnik
Ministra Finansija
Ministar Građevina,
V. N. Vulović, s. r.

Ekonomsko - Finansijski Komitet usvojio je prednji predlog Zastupnika Ministra Finansija Gospodina Ministra Građevina i odobrava da se po njemu postupi, kako za buduće tako i za ranije učinjena putovanja, ako računi nisu naplaćeni.

Zastupnik Ministra Finansija
Ministar Građevina,
V. N. Vulović s. r.
Ministar Saobraćaja,

Ministar Građevina,
V. N. Vulović s. r.
Ministar Trgovine i Industrije,

Ministar Pošta i Telegrafa,
Dr. Lukinić s. r.
Ministar za Ishranu i Obnovu Zemlje,
V. Bukšeg s. r.

Prelazna naređenja.

Član 53.

Ova Uredba ne važi za ona službena putovanja, koja su svršena pre njenog stupanja na snagu. Računi po takvim putovanjima likvidiraće se po dosadašnjim propisima.

Član 54.

Propisi ove Uredbe imaju važiti za celu Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca od dana objave

u „Službenim Novinama“ i od tada prestaju važiti sve odredbe zakona, uredba i rešenja koja sa odredbama ove Uredbe stoje u suprotnosti.

DRBr. 150.000
29. novembra 1928. g.
Beograd.

Predsednik Ministarskog Saveta
Ministar Unutrašnjih Dela,
Dr. Korošec s. r.

Ministar Trgovine i Industrije,
Dr. M. Spaho s. r.

Ministar Vojske i Mornarice
Počasni Adutant Nj. V. Kralja
Armijski General,
Stev. S. Hadžić s. r.

Ministar Saobraćaja,
A. M. Stanić s. r.

Ministar Pravde,
Milorad Vujičić s. r.

Ministar Šuma i Rudnika,
Petar Marković s. r.

Ministar bez portfelja i Zastupnik
Ministra Inostranih Dela,
Dr. Ilija Šumenković s. r.

Ministar Poljoprivrede i Voda,
Dr. Vlada Andrić s. r.

Ministar Gradevina,
Dr. Budislav Andelinović s. r.

Ministar Prosvete,
M. Grol s. r.

Ministar Pošta i Telegrafa,
B. Kujundžić s. r.

Ministar Finansija,
Dr. N. Subotić s. r.

Ministar Socijalne Politike,
Stjepan Barić s. r.

Ministar Narodnog Zdravlja,
Dr. Čeda Mihajlović s. r.

Ministar Vera,
Dragiša Cvetković s. r.

Ministar Agrarne Reforme,
Daka Popović s. r.

SADRŽAJ

	str.
Uredba o naknadi putnih i selidbenih troškova državnih službenika grad. reda	1
Naknada troškova pri prekidu putovanja po naredbi i pozivu pretpostavljenih starešina	2
Priznavanje kilometraže do Salaša u Vojvodini	6
A. Naknada troškova za službena putovanja u granicama Kraljevine	10
1. Dnevnice	10
Povećane dnevnice drž. službenika za službena putovanja, ne podležu naplati službeničkog poreza	11
Obračunavanje dnevnica po odluci Glavne Kontrole od 11 decembra 1925 Br. 71767	12
II Poputnina kolima, železnicom i ladom za službena putovanja Na putu Bitolj—Kičevo i Bitolj—Ohrid priznaje se državnim službenicima kilometraža	15
Priznavanje kilometraže na putu Strumica—Veles preko Štipa za hitna putovanja	16
zmed u Odžaka i Parabuča, kao i između Odžaka i Filipova priznaje se naknada za podvoz železnicom a ne kilometražu	18
Naknada za prekid putovanja, fijakerinu i kilometražu na terenu Odluka opšte sednice Glavne Kontrole o priznavanju naknade za podvoz državnim poštanskim automobilom	21
Pitanje kilometraže do Salaša u Vojvodini	22
Jedno pitanje Mesne Kontrole u Skoplju o naknadama državnim činovnicima odaslanim po čl. 101 činov. zakona	24
O priznavanju fijakerine i kilometraže pri prekidu putovanja O naknadi fijakerine na službenom putovanju po Uredbi DRBr. 96000/920	27
	29

	str.
Naknada za unos i iznos prtljaga i fijakerina kod putovanja automobilom ne priznaje se	34
B <i>Naknade troškova za seobu iz jednog mesta u drugo u granicama Kraljevine</i>	36
Tablica br. 1 a	38 i 39
Tablica br. 1 b	40 i 41
Tablica br. 1 v	42 i 43
Tablica br. 1 g	44 i 45
Tablica br. 1 d	46 i 47
Tablica br. 1 d	48 i 49
Tablica br. 1 e	50 i 51
Tablica br. 2 a	52 i 53
Tablica br. 2 b	54 i 55
Tablica br. 2 v	56 i 57
Tablica br. 2 g	58 i 59
Tablica br. 2 d	60 i 61
Tablica br. 2 d	62 i 63
Tablica br. 2 e	64 i 65
Ako se seoba vrši samo lađom	66
Ako se seoba vrši železnicom i kolima ili železnicom i lađom, ili železnicom i kolima i lađom	66
Ako se seoba vrši konjima vrede odredbe kao i kod seobe kolima	66
Kad se upotrebe državna ili samoupravna prevozna srestva besplatno ne pripada naknada — čl. 27	70
Na naknadu seobnih troškova službenik ima pravo — čl. 28	70
Zastarelost putnog troška penzionera	72
Odluka opšte sednice Gl. Kontrole od 27-XI 1938 god. Br. 108768, o priznavanju prava na naknadu seobnih troškova penzionera po uredbi DRBr. 96000/920	74
Seobni troškovi penzionera, koji su disciplinskim putem penzionisani	74
Naknada seobnih troškova penzionisanih ili otpuštenih službenika sa stalnom službom u inostranstvu — čl. 29	75
Naknada seobnih troškova porodicama državnih službenika — čl. 30	76
Državni službenik nema prava na naknadu troškova — čl. 33	78
Pravo na naknadu seobnih troškova na članove porodice — čl. 34	79
Opšte Odredbe	80

	str.
Sta se mora u seobni odnosno putni račun navesti — čl. 35	80
Pregled i overa putnih računa od administrativnih vlasti	81
O overavanju svojih putnih računa od strane starešina nadležstva u oblasti	83
Računoispitači su dužni da pri smanjivanju pojedinih pozicija u putnom ili seobnom računu objašnjavaju svoj postupak zašto ne priznaju ili smanjuju dotičnu poziciju	83
Ako je ko nezadovoljan vozom treba to da izjavi pre prijema novca po reduciranom mu računu	84
Uz račun treba priložiti — čl. 36.	85
Akontacija na račuu putnog odnosno seobnog troška — čl. 38.	86
Postupak pri uzimanju akontacija i likvidiranju privremenih priznanica	87
Postupak pri isplati akontacija putnih i selidbenih troškova	90
Likvidiranje putnih računa koji obuhvataju dva budžetska perioda	92
O zastarelosti seobnih računa	93
Raspis Gener. Direkcije Drž. Računovodstva D. R. br. 47148 od 20 maja 1924. god.	95
Naknada putnih troškova policijskih službenika po službi javne bezbednosti J. B. br. 10253 od 6.-VII. 1920. g.	99
Rešenje Min. Saveta UBr. 8681 od 1. VI. 1921. g.	102
Pravo policijskih činovnika za izlaske po službi javne bezbednosti ne zastareva po uredbi D. R. br. 96000/920	106
Dnevnice policijskim činovnicima, Odluka Glav. Kontrole br. 27846 od 5.-II. 1924. g.	106
Putni troškovi velikih župana	107
Vcliki župani imaju prava na dodatak iz državne kase za automobil samo onda, ako im je država stavila automobil na raspoloženje	107
Rešenje Privredno-finansijskog Komiteta Ministara D. R. br. 103670 od 4.-XI. 1920. g.	108
Dnevnice članovima Svetog Arh. Sinoda Srpske Pravoslavne Crkve i V. Duh. Suda — čl. 44.	111
Naknada putnih troškova kontraktualnih službenika i dnevnika — čl. 45.	112
Naknada troškova licima koja nisu državni službenici — čl. 47.	115
Isplate putnih računa za izlaske po poslovima privatno pravne prirode vršiti iz depozita posle vize Mesne Kontrole	116

	str.
Putni troškovi na teret privatnih straniaka	117
Putni troškovi stručnih drugova	119
Dnevnice članovima Upravnog Odbora Samostalne Monopolske Uprave i ostalim organima njenim	122
Dnevnice za službena putovanja u inostranstvo — čl. 49. . .	128
Rešenje Komiteta Ministara za Finansije i Saobraćaj D. R. br. 35864 od 7.-V. 1919. g.	132
Rešenje Ekonomsko-finansijskog Komiteta Ministara D. R. br. 104. 133 od 5.-IX. 1919. g.	134
Prelazna naređenja	137
Putovanja izvršena pre stupanja na snagu ove uredbe imaju se likvidirati po propisima dosadanjim	137

Inv. br.
38549